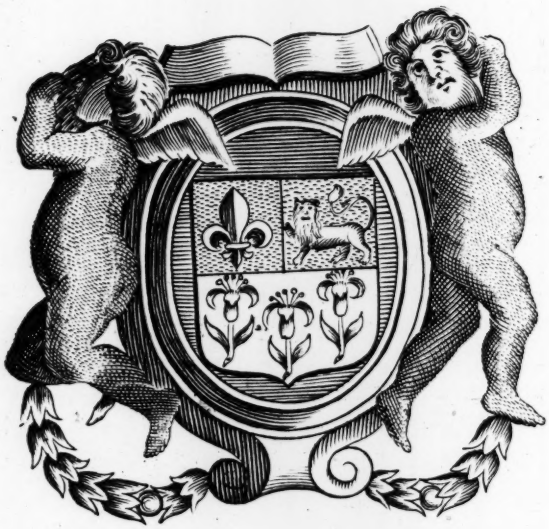

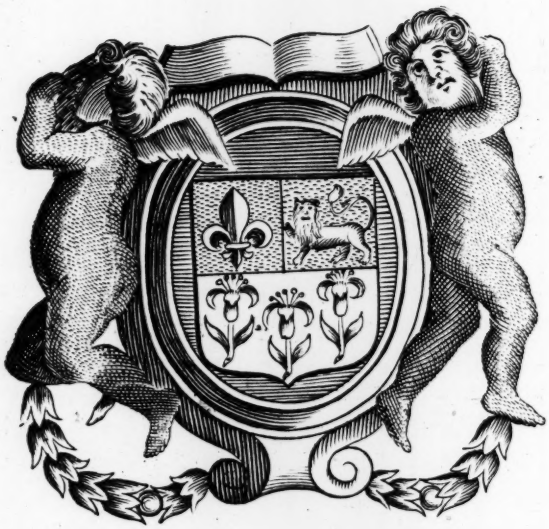

NOVUS GRÆCORUM Epigrammatum & Poematiωn DELECTUS CUM NOVA VERSIONE ET *NOTIS.*

Operâ THOMÆ JOHNSON, A. M.

In Uſum *Scholæ* ETONENSIS.

Editio altera priore longè auctior.

Lucian. de Gymnaſiis, *p.* 283. *Edit. Græv.*

Περιῶσι ἤδη, σοφῶν ἀνδρῶν γνώμας, καὶ ἔργα παλαιὰ, καὶ λόγους ὠφελίμους ἐν μέτροις κοσμησάσθες, ὡς μᾶλλον μνημονεύοιεν, ῥᾳδίως αὐτοῖς.

LONDINI:

Apud S. SMITH & B. WALFORD, ad Inſignia Principis in Cœmeterio D. Pauli. MDCXCIX.

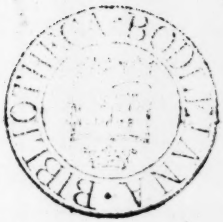
BIBLIOTHECA BODLEIANA

BENEVOLO LECTORI.

DEficiente jam Farnabiana Epigrammatum Editione, novum procurare delectum ſatius omninò viſum eſt, quàm veterem prælo reddendum commendare: ſuam enim provinciam non ubique feliciter adminiſtraverat Farnabius; ut qui, nonnullis perquàm elegantibus omiſſis, plurima tamen vel ineptè παράδοξα, vel miſerè argutula, vel puerorum denique mentibus non ſine periculo credenda aſciviſſet. Nugis igitur hujuſmodi ablegatis, alicundè reſarcienda erat jactura. Proinde inſanum illud Epigrammatum Volumen, à Brodæo editum, perlegere decrevi: ter, quater perlegi; quantâ potui di-

ligentiâ, at, ſi molem ſpectes, tenui, fateor, cum fructu. Anacreontis itaque nonnulla adjicere non dubitavi: at quæ modeſta cultu, nec à noſtro propoſito aliena. Inde Theognidem excutere placuit; quem prætermiſſum diu queſti ſunt docti viri: igitur ex illo, nimis parcè vereor, quædam tamen habes excerpta. At ſic faciendum erat, ne in nimiam hoc opus excreſceret molem. Namque Aurea Pythagoræ Carmina, Moſchi Fugitivum Amorem, Bionis Adonidem, paulò licet prolixiora, mihi præterire Religio erat. Atque ita concinnatus, quem tibi, Lector exhibemus librum, prodit. Quod ſi faſtidioſior hos tenues abjeceris labores, ut tuo palato minus gratos,

Diſcipulorum inter jubeas plorare Cathedras,

neque me pigebit, ſatis beatum, ſi, quæ Pueris ſcribuntur, in Puerorum cedant commodum: Quibus adeò inſervire ſtudui,

ut

ut quæ aliàs non aſpernatus forem cautus rejecerim, & quæ vix ullo apud me loco futura eſſent, illorum gratiâ unâ forſan aut alterâ vice co-optaverim. Hac quoque potiſſimùm de cauſa Latinam ſuſcepi verſionem : quâ in verſione id mihi unicè laborandum duxi, ut Latina Græcis ad amuſſim reſponderent ; ne quos errores uſque huc erraverunt porrò Tyrones errare pergerent. Si qui ullam omnino verſionem damnant, ut ineptum puerilis ignaviæ patrocinium, ſciant velim me nullo modo poſſe illorum ſententiæ accedere, tum quia aliter idoneis deſtituerentur adminiculis, qui in limine tantum Græcæ Linguæ hærent : tum quia ipſi ſuæ alicundè negligentiæ fulcimentum minus commodum invitis omnibus pararent. Non fieri igitur poteſt quin credam, multo ſatius eſſe ut quocunque modo puerorum erroribus obviàm eatur, quam ut vix unquam dediſcendos imbibant errores.

LECTORI.

Adjeci præterea Notulas quaſdam, ut novam, ubi opus eſt, interpretandi rationem aliquo modo confirmarem: & ſicubi recepta uſque huc lectio loco movetur, ne ſine cauſa loco motam crederes. Vulgatis uſus ſum codicibus, Epigram. Editione Brodæanâ, *Callimacho* Annæ Tanaquil. Fabri filiæ, *Anacreonte* Tanaquil. Fabri, *Poetis minoribus* Cantab. *editis.*

De hâc ſecundâ Editione nihil ultra eſt quod te monitum velim, amice Lector, niſi me maturiori ductum conſilio propè ducentos abjeciſſe verſus, & eorum loco quadringentos inſeruiſſe; eoſque longè pulcherrimos Menandri *nimirum,* Ariſtotelis, *aliorumque. Habes etiam adjectam* Vavaſſoris *diſſertationem de Epigrammatum collectoribus, doctam illam, & dignam quæ ubique legatur, huic autem loco perquam accommodam.*

Fave, ſi potes, & Vale.

FRAN-

Franciscus Vavassor

De

Collectoribus Epigrammatum Græcorum.

Collegerunt apud Græcos epigrammata ſuorum viri inſignes, & ipſi poetæ, primum Meleager, deinde Philippus, tum Agathias, ad extremum, ſed longo poſt temporis intervallo, propriuſque à nobis, Maximus Planudes.

Ac Meleager quidem, homo natione Syrus, & oppido Gadarenus; quem Seleuco VI. Syriæ rege ultimo, vixiſſe ferunt, incoluiſſe urbem Tyrum, in Co inſula mortem obiiſſe; ex diverſis totius antiquitatis ſex & quadraginta ſcriptoribus epigrammatum decerpſit flores, & inde coronam texuit, atque ita inſcripſit: cum ſuum cuique florem poetæ attribueret, ipſe pro parte aliquid in textum illud ſuave ac ſpecioſum conferret. Digeſtum opus, ac diſpoſitum pro ordine literarum, unde ſinguli poetæ initium ducerent nominis; non autem, quod fuit fortaſſe ſatius, pro tempore, quo quiſque vixiſſet. Sed hoc, credo quia facilius, & cujuſvis, neglectum: illud, quia varium magis, & artificii eſſe alicujus videretur, uſurpatum. Quanquam hunc ordinem Meleagri dicitur confudiſſe Conſtantinus neſcio quis Cephalas, nec jam nominum aut perſonarum habuiſſe rationem, ſed res modo ſpectaſſe præcipuas, de quibus in epigrammatis ageretur, & in diverſa quædam capita diſtribuiſſe, ἤγουν ἐρωτικὰ ἰδίως, καὶ ἀναθηματικὰ, καὶ ὀπτύμβια, καὶ ἐπιδεικτικά. Certe videre licet etiamnum manuſcriptos codices, in quibus iſte retineatur quadripartitus & conſervetur ordo. De patria verò Meleagri, deque habitatione non una quod dixi, facilè intelligitur cùm ex præclaro epigrammate libri anthologiæ tertii, in quo ipſe de ſe loquitur.

quitur, Ἀβέμας ὦ ξένε βαῖνε· tum ex altero isto nondum edito, quod eadem habet omnia, præter clausulam, atque etiam distinctiora.

Πρώτα μοι Γαδάρων κλεινὰ πόλις ἔπλετο πάτρα,
Ὑδρωσεν δ' ἱερὰ δεξαμένα με Τύρος.
Εἰς γῆρας δ' ὅτ' ἔβλω, κὴ δῖα τρέψεν ἐμ' ἡ Κῶς,
Κἀμὲ θετὸν Μερόπων ἀσὸν ἐγηρόβοσε.
Μῶσαι δ' εἰν ὀλίγοις με, τὸν Εὐκρατέω Μελέαγρον
Παῖδα, μελιπλοκίοις ἠγλάϊσαν Χάρισι.

Prima mihi Gadarenorum inclita civitas patria fuit. Deinde quæ me sacra excepit Tyros, educavit virum. Postquam autem ad senectutem perveni, divina me Cos aluit: & adoptivum Meropam civem id ætatis fovit. Ac Musæ in paucis Meleagrum me, Eucratis filium, per mellitas exornarunt Gratias.

Sed rem, quæ hic agitur, maximè continet carmen versuum prope sexaginta, quod proœmii loco coronæ Meleager suæ affinxit, ubi & poetæ nominatim & flores appellantur, atque ut suus cuique assignatus flos est, inter se junguntur: quod ego carmen, in tam multis Meleagri jam editis, miror nondum vulgatum à quoquam fuisse. Præterquam quod enim suavitate quadam dictionis & numerorum ubique delectet: quædam nos, quæ nusquam alibi extent, docere potest. ut illud, qui viri epigrammata, quæ feminæ, primum fecerint: ut hoc quoque, statim initio, Meleagrum, quod sertum legerat, Diocli amico obtulisse, & sui apud illum μνημόσυνον, hoc est, amoris pignus & monumentum, esse voluisse.

Μῶσα φίλα, τίνι τάνδε φέρεις πάγχαρπον ἀοιδάν;
Ἢ τίς ὁ κὴ τάξας ὑμνοθέτας στέφανον;
Ἄνυσε μοὶ Μελέαγρε, ἀειζάλῳ ᾧ Διοκλεῖ
Μναμόσυνον ταύταν ἐξεπόνησε χάριν.

Musa dilecta, cuinam defers carmen hoc omnino frugiferum? aut quis poeta coronam texuit? Confecit Meleager, ac præclaro Diocli, quod amoris monumentum foret, hoc expolivit munus:

Πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κείνα· πολλὰ δ' Μυρτὼς
Λείρια· κὴ Σαπφῶς βαιὰ μέν, ἀλλὰ ῥόδα.
Νάρκισσόν τε χορῶν Μελανιππίδος ἔγκυον ὕμνον,
Καὶ νέον οἰγάνθης κλῆμα Σιμωνίδεω.

Ἐν

Ἐν δ' ἀναμὶξ πλέξας μυρόπνευ ἀνάνθεμον ἴεν
Νοσσίδος· ἧς θελκτὸς κηρὸν ἔτυξεν ἔρως.
Τῇ δ' ἅμα κὴ σάμψυχον ἀφ' ἡδυπόοιο Ῥιανοῦ.
Καὶ γλυκινὴ Ἡειννης παρθενόχρωτα κρόκον.

Multa innexuit Anytes lilia. multa Myrus liria. Sapphus verò perpauca quidem, ſed roſas. Narciſſumque hymnum Menalippidæ choreis fertilem. Et novum ænanthes palmitem Simonidis. Ac plexuit ſimul odoratam & ſuavem irin Noſſidis, cujus blandus ceram mollivit amor. Unà cum iſta ſampſuchum à ſuaviſſimo Riano, & dulcem Herinnæ crocum, puellis colore ſimilem.

Ἀλκαίου τε λάλαθρον ἐν ὑμνοπόλοις ὑάκινθον·
Καὶ Σαμίου δάφνης χλοῦνα μελυμπέταλον.
Ἐν ᾧ Λεωνίδεω θαλερὸς κισσοῖο κορύμβους,
Μυασαλκίδου τε κόμας ὀξυπόρου πίτυος.
Βλαισίου τε πλατάνιστον ἀπὸ θείου Παμφίλου οἴνης,
Σύμπλεκτον καρύης ἔρνεσι Παγκρατίου.
Τύμνεώ τ' εὐπέταλον λάκκου, χλοερόν τε σίσυμβρον
Νικίου· εὐφήμου τ' ἀμφιθαλῆ πάραλον.

Et Alcæi inter lyricos loquacem hyacinthum, & Samiæ ramum lauri nigricantibus foliis. Præterea Leonidæ teneros hederæ corymbos, & Muſalci comas acutæ pinus, Flexilemque platanum defregit ex Pamphili vite, ramis implexam nucis, quæ Pancratis eſt. Et Tymnæ frondoſam populum albam, & viride ſiſymbrium Niciæ, & Euphemi litoralem paralum.

Ἐν δ' ἄρα Δαμαγήτου ἴον μέλαν· ἡδύ τε μύρτον
Καλλιμάχου, συρεὸν μεσὸν ἀεὶ μέλιτος.
Λυχνίδα τ' Εὐφορίωνος· ὁ δ' ἐν μέσσῃσιν ἀμείνων,
Ὃς Διὸς ἐκ κυρέων εἴλχεν ἐπωνυμίην.
Τῇσι δ' ἅμ' Ἡγησίππου ἐνέπλεκε μαινάδα βότρυν,
Πέρσου τ' εὐώδη χρῖνον ἀμησάμενος.
Σοὶ δ' ἅμα κὴ γλυκὺ μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτίμου,
Καὶ ῥοιῆς ἄνθη φοίνικα Μενεκράτους.

Ac Damageti violam nigram, ſuavemque myrtum Callimachi, plenam ſemper denſati mellis. Et lychnidem Euphorionis. hic verò inter Muſas eximius, qui Jovis ex puellis nomen habuit. Atque his Hegeſippi implicuit racemum, qui agat in furorem, & Perſei juncum odoratum excerpſit. Unà cum his etiam dulce malum è ramis Diotimi, & punicæ flores primos Menecratis.

Σμυρναΐδ τε κλάδας Νικαινέτε, ἠδὲ Φαέννε
Τέρμινθον· βροτίῳ τ' ἀχεράδα Σιμίεω.
Ἐν ᾧ κ' ἐκ λειμῶν ἀμωμήτοιο σέλινα,
Βαιὰ διακτίζων τ' ἄνθεα Παρθενίδ.
Λειμωνιάδ τ' εὐκαρπεῦντα μελισσάκτων ἀπὸ μισσῶν,
Ξανθὰς ἐκ καλάμης Βακχυλίδεω στάχυας.
Ἐν δ' ἄρ' Ἀνακρεοντείε γλυκὺ κεῖνο μέλισμα
Νέκταρος, εἰς δ' ἐλέγους εὐανθερον, ἀνθέμιον.

Myrrhaeque ramos Nicaeneti, Phacnni terebinthum, & vescam achrada Simiae. Tum ex prato fertili apia, exiguos carpens flores Parthenidos. Tum reliquias frugiferas à Musis mel stillantibus, flavas è culmo Bacchylidis spicas. Inde Anacreontici cantionem illam dulcem Nectaris, & fecundam elegis, anthemium.

Ἐν ᾧ κ' ἐκ φοβερῆς σκολιόστειχ ἄνδος ἀκάνθης
Ἁρπαλόχε, μικρὰς σταγόνας ἀπ' ὠκεανῦ.
Τὰς δ' ἅμ' Ἀλεξάνδρε νέας ὄρπικας ἐλαίης,
Ἠδὲ Πολυκλείτε πορφυρέων κύανον.
Ἐν δ' ἄρ' ἀμάρακον ἧκε Πολυστράτε ἄνθος ἀοιδᾶ.
Φοίνισσάν τε νέων κώπεον ἀπ' Ἀντιπάτρε.
Καὶ μ' κ' Ἀείαν σταχύοσσαν ἔπαρτο νάρδον,
Ὑμνοδέταν Ἑρμῆ δῶρον ἀεισόμενον.

Atque etiam ex horribili crispaque acantho florem Archilochi, parvas ex Occano guttas. Et Alexandri novos surculos oleae, & Polycleti purpuream cyanum. Tum verò amaracum immisit, Polystrati florem poetae, & phoenicium novum ligustrum ab Antipatro. Nec non Ariam spicam nardi posuit, Poetam Mercurii donum canentem.

Ἐν ᾧ Ποσείδιππόν τε κ' Ἥδυλον ἄγει ἀέρσης,
Σικελίδεώ τ' ἀνέμοις ἄνθεα φυόμενα.
Ναὶ μ κ' χρύσειον ἀεὶ θείοιο Πλάτωνος
Κλῶνα τ' ἐξ ἀρετῆς πάντοθι λαμπόμενον.
Ἄστρον τ' ἰδεῖν Ἄρατον ὁμῶ βάλεν, ἀστρονομάκδς
Φοίνικος κείρας πορφυρέας ἑλίκας.
Λωτὸν τ' εὐχαίτεω Χαμαίμονος, ἐν φλογὶ μίξας
Φαιδίμε, Ἀνταγόρε εὐστροφον ὄμμα βοός.
Τάν τε φαλακραῖον Θεοδωρείδεω νεοθαλῆ
Ἴρπυλλον· κωμῶν τ' ἄνθεα Φαρίεω.

Postaeppamque

Poſidippumque, Hidylamque, raphanos ſylveſtres terræ, Sicelidæque anemonas. Quin & chryſeum ſemper divini Platonis, ſtirpem vi ſua ex omni parte fulgentem. Qui aſtrorum ſcientem Aratum eodem conjecit, & proceræ palmæ totondit cauliculos primos. qui lotum comantem Chæremonis, flammeæ admiſcuit Phædimi, Antagoræ tortilem buphthalmum. ac Phalacræum Theodori recens natum ſerpyllum, & cyanorum flores Phanicæ.

Ἄλλων τ' ἔρνεα πολλὰ νεόγεφα, τῖς δ' ἅμα Μώσης
Καὶ σφετέρης ἔπι πᾶ θρῴσιμα λευκόϊα.
Ἀλλὰ φίλοις μὲν ἑωῖσι φέρω χάριν· ἔστι δὲ μύσταις
Κοινὸς ὁ τῆς μακέων ἡδυεπὴς στέφανος.

Multaque aliorum germina nova addidit, ſimul & cum iis, Muſæ ſuæ, quæ citò oriuntur, leucoia. Cum autem hoc amicis defero munus, tum poeticæ cultoribus communis hæc Muſarum ſuavis corona.

Altera eſt à Philippo Theſſalonicenſi corona contexta, eademque Camillo cuidam delata, inſtituto & exemplo Meleagri. Secutus quoque rectam ſeriem literarum Philippus, ut Meleager, ad poetas ſingulos, ſingulas vel plantas, vel flores, vel arbuſculas, explicandi & diſtinguendi cauſa, aut ornandi adjunxit. Hoc diſſimile, quod quatuordecim numero tantum poetas recenſuit, quos ejuſmodi ſuis inſtruxit inſignibus, alios aliis, quibus quiſque vellet, deſignandos floribus permiſit. Sed iſta dici quid neceſſe eſt pluribus, quæ ipſe breviter Philippus complexus eſt? Sic enim loquitur præfatione ſua, quam, ineditam quoque adhuc, non patiar amplius deſiderari.

Ἀνθεά σοι δρέψας ἑλικώνια κῆ κλυτοδένδρε
Πιερίης κείρας θρῳτοὺτους κάλυκας,
Καὶ στεφάνῳ νεαρῆς θείσας σάχιν ἄνθεα ἔπλεξα
Τοῖς Μελεαγρείοις ὡς ἴκελον στεφάνοις
Ἀλλὰ παλαιοτέρων εἰδὼς κλέος, ἐσθλὲ Κάμιλλε,
Γνῶθι καὶ ὁπλοτέρων τ' ὀλιγοστιχίην.

Cum flores tibi excerpſerim Heliconios, & inclitæ arboribus Pieriæ totondi teneros calyces; cumque librorum recentium legerim ſpicas: nexui quoque Meleagri ſimile quiddam coronæ. Qui verò antiquorum noſti decus, optime Camille: noſce & recentiorum in ea arte tenuitatem.

Ἀντιπα-

Ἀντίπατρος πρέψει στεφάνῳ στάχυς· ὡς ὁ κόρυμβος
Κριναγόρας· λάμψει δ' ὡς βότρυς Ἀντίφιλος.
Τύλλιος ὡς μελίλωτον ἀμάρακον ὡς Φιλόδημος.
Μύρτα δ' ὁ Παρμενίων ὡς ῥόδον Ἀντιφάνης.
Κισσὸς δ' Αὐτομέδων Ζώνας κρίνα· δρῦς ὁ Βιάνωρ·
Ἀντίγονος δ' ἐλαίη, κἠ Διόδωρος ἴον.
Εὐλώῳ δάφνῃσι συνέπλεκε Τὴς ὁ θεσπὶς
Εἴκασεν οἷς ἐθέλοις ἄνθεσιν ἀρηφύτοις.

Antipater aptabitur coronæ pro ſpica: ut racemus Crinagoras: lucebit ut uva Antiphilus. Tullius, ut melilotus: Philodemus, ut amaracus: pro myrto Parmenion, pro roſa Antiphanes. Hedera erit Automedon, lilia Zonas, quercus Bianor, Antigonus olea, Diodorus viola. Evenum lauro implicuit. reliquos poetas confer cum floribus quibuſlibet novis.

Videſne, Lector, quid ſibi Philippus hic velit, quidve ſe profiteatur feciſſe? Ait à ſe collectos poetas recentiores; cum quidem Meleager antiquos maximè, ut ejus ex proœmio perſpicitur, collegerit. Sed quia, Philippo qui recentiores, iidem non modò nobis eſſe poſſunt antiquiſſimi, ſed aliis etiam poetis compluribus Græcis; plurimùm autem intereſt ad bonitatem & præſtantiam, epigrammata eſſe à vetuſtioribus profecta, quod poſterius tempus priori multum ſcribendi laude concedat: inveſtigandum videtur quo Philippus tempore, novorum epigrammatum collector, floruerit, ne ſua ei novitas fraudi ſit, aut minori certè in pretio & honore habeantur, quæ collegit. Inter epigrammata Philippi amplius quinquaginta, eſſe video tria omninò, quæ admoneant nos, imò certiores faciant, quibus is temporibus extiterit: quanquam aliud alio manifeſtius aperiat. Primùm, concinnum ſine dubio & vetere Græcia dignum, eſt ejuſmodi, quod nos è Græco libenter propter elegantiam & venuſtatem argumenti, ut & alia duo, convertimus.

Φοῖβον ἀναμνήσω ποτὲ Δάφνη, νῦν ἀνέτειλε,
Καίσαρος ἐκ βωμῶν, κλῶνα μελαμπέταλον.
Ἐκ τοῦ τὸν θεὸν εὗρεν ἀμείνονα Λητοΐδην γὰ
Ἐχθήραντα, φιλεῖ Ζηνὸς τ' Αἰνεάδην.
Ῥίζαν δ' οὐκ ἀπὸ γῆς ἀμὸν βάλεν, ἀλλ' ἀπὸ πέτρης.
Καίνεται ἡ πίκλην ὑδρὶ λίθος δρυός.

Phœbum

Phœbum alias Daphne ſprevit: nunc Cæſaris ultro
Ex ara ramos protulit alma ſuos.
Ecce Deo inventus melior Deus. oderat olim
Latoidem: Æncadum nunc amat illa Jovem.
Saxo radicem, non terra matre, profudit.
Non potis Auguſto non parere ipſe lapis.

Tenemus igitur ſæculum Philippi, qui ſic imperatori Cæſari victorias & lauros gratuletur, ut ejus honoris cauſa fœcundum velit eſſe vel lapidem, quo nihil ſit ſterilius in rerum natura. Sed cùm felix hoc augurium de lauro ſive de palma, ex altari Cæſaris enata, alii prodiderint eveniſſe Julio Cæſari, alii Octavio Auguſto: nondum ſatis conſtat, utrius ſit Philippus cum ætate conjunctior. Leve diſcrimen, ut vides, Lector; ſiquidem alter alteri ſucceſſit imperator deinceps. tollendum tamen; cum ſecundo tertiove epigrammate tolli poſſit. Secundum epigramma ita habet.

Ψίτταϰος ὁ βεστόγηρις, ἀφεὶς λυγρὰ δόχεα κύρτου,
Ἤλυθεν εἰς δρυμὸς ἀνθρωπεύειν πτέρυγι.
Αἰεὶ δ' ἐπιμελέως ἀπατάσμασι Καίσαρα κλεινὸν,
Οὐδ' ἂν ὄρη λίθιον ἤγαγεν ἐνόμα[Θ].
Ἔδραμε δ' ὠκυδάκ[Θ] ἅπας οἰωνὸς, ἐείζων
Τίς φθιῶται δώσατα δαίμονι χαῖρ' ἐνέπειν.
Ὀρφεὺς θῆρας ἔπεισεν ἐν ὄρεσιν· ἐς δέ σε Καῖσαρ,
Νῦν ἀκέλευς[Θ] ἅπας ὄρνις ἀναχρέκε[Θ].

E cavea in ſylvas pictus effugerat alis,
Humano doctus pſittacus ore loqui.
Sæpe ſalutato recolebat Cæſare voces:
Celſa nec oblitus per juga nomen erat.
Accurrere aliæ, ſubito didicere, volucres,
Certatimque ſonant gutture: Cæſar, ave.
Flexit voce feras Orpheus in montibus. At te
Vocales, Cæſar, ſponte loquuntur aves.

Tertium eſt illud.

Οὐκ ἔτι πυργωθεὶς ὁ φαλαγγομάχας ὀπὶ δῆεν
Ἄρε[Θ] ὁρμαίνει μυριόδους ἐλέφας.
Ἀλλὰ φόβῳ σείλας βαθυὼ αὐχένα πρὸς ζυγὸν ἴσμυς,
Ἀντυγα δορκαλκεῖ Καίσαρ[Θ] ἐρανίς.
Ἔγνω δ' εἰρήνης χ' ὑπὸ χαῖρε ὄργανα ῥίψας
Ἄρε[Θ], εὐρομίης ἀντυγάγει πατέρα.

Non elephas turritus adhuc junctuſque catervis,
In conferta ruit prœlia dente truci
Sed juga, ceu metuens, prona cervice ſubivit,
Cæſareo Latium quo vehat axe ducem.
Commoda jam pacis ſentit fera: projicit arma
Martia, fert jugis pro quibus illa patrem.

Cui dubium nunc eſſe poteſt, quin uterque, & pſittacus, & elephantus, ad Auguſtum Cæſarem pertineat, in eumque unum duo hæc epigrammata cadant, fruſtra conferantur in alium? Eſt auctor Macrobius, reverſum Cæſarem, quaſi ſublimem Actiaca victoria, ſalutatum à pſittaco, ad id officii genus inſtituto, cùm garriret illud identidem, Ave, Cæſar, victor, imperator. Eundem verò Cæſarem, invectum aliquando triumphali curru, quem juncti elephanti ſubierint, etſi nulli ſuo loco hiſtorici ſcriptum reliquerunt: tamen magna mihi orta ſuſpicio ita rem habere, vel ex eo quod decretus defuncto à ſenatu, in circenſi pompa, currus elephantorum. Quid ſi, vivo Cæſare Auguſto, tunc aderat Romæ Philippus? Quid ſi ex Græculorum numero erat, qui porrigendis epigrammatis interpellarent, vel onerarent potius imperatorem? Quid ſi is erat, cujus daturi epigrammata, epigrammate dando prævenit, ut illuderet poetæ: à quo tamen ipſe feſtivo facto jocularique dicto eluſus eſt: ut ſeſtertia centum millia ob optimo principe, ſummoque ingeniorum amatore, blandiſſimus poeta expreſſerit. Quanquam nihil hic affirmo. Sed divinatio placet. Simul & admonere volui, ſi qui rem non noſſent, adirent locum Macrobii, aut etiam ſi noſſent.

Sequitur tertius conquiſitor epigrammatum & collector Agathias, Afianus & Myrinæus, idemque ſcholaſticus appellatus. Cui non jam viſum coronam ullam plectere, aut ſingulos poetas comparare ſingulis floribus, ut ſuperiores fecerunt duo: ſed propriè & ſimpliciter in unum aggregare locum nova quædam epigrammata, ad quæ ſymbolam ipſe contulerit. Hunc autem quingentis circiter poſt annis ætas tulit Juſtiniani. Idem Conſtantinopoli vixit, & ſuum hoc opus ad Theodorum decurionem τὸν κοσμᾶ conſcripſit. ut videri debeant omnia inferioris notæ, quæ ſerius nata ſint quodammodo, & creverint non optimis temporibus. Palladam certè invadit Henricus Stephanus & exagitat, vel ut plagiarium, ſi quid affert quod tolerabile nec contemptum

ptum videatur ; vel ſi quid profert de ſuo, ut ineptum. Contumelioſius etiam Joſephus Scaliger, qui ineptiſſimum quotquot ante fuerunt non poetam, ſed literatorem appellet. Durè ab eodem Scaligero acceptus & Lucillius, apud quem eſſe jocos ait complures frigidiſſimos, & Græcanicas ineptias, ubi ſtomachum vix teneat. Gravis omnino & atrox : at juſta fortaſſe reprehenſio duorum. Sed hoc nihil eſt ad illud, quòd in Paulo Silentiario condemnat ſæculum totum, dum Paulum aſſerit, ſui vitio ſæculi, ſive morbo laborare. Quod autem vitium, qui morbus ? Strepitus inanis verborum, ambitus ſententiarum confragoſus, compoſitio dithyrambis audacior : quod uno verbo exponi poterat, maluiſſe binis aut ternis verſibus producere : dum ſe fecundum atque uberem præſtet, nihil, præter verborum ſonitum & ampullas, attuliſſe.

Verumtamen quid hæc ad me cenſura duorum criticorum, quid ad rem noſtram pertinet ? Eo ſpectavi, Lector, hoc intelligi placuit : cùm poſterius illud Græcorum poetarum ſæculum tantum degenerarit à prioribus ; ſatius futurum fuiſſe, ſi ipſi à ſe poetæ non diſcerperentur, nec aliorum aliis admixta epigrammata, nec mala cum bonis propemodum alternis confuſa eſſent. Sic namque fore manifeſtum vel ex tempore, quanti quiſque faciendus poeta, quis honos cuique habendus ; cùm excellentes à mediocribus ſecernerentur, ab utriſque deterrimi : tutam imitationem juniorum futuram, quorum rudis ætas tam facilè malis nunc quidem & infructuoſis, quam bonis & utilibus adhæreſcat : nec voluptati non ducendum, noſſe gradus & incrementa operum aut decrementa : cùm pretium indicare pauci queant, pauci, quid ſibi optimum ſit, eligere. Hæc porrò confuſio & perturbatio duplex : altera, cùm recentes poetæ admiſcentur antiquis : altera, cùm epigrammata nova novis quidem intertexta, priſca priſcis ; ſed diverſorum ſcriptorum : non autem ponuntur continenter indiviſi poetæ & indiſcreti.

Pæne præterii quod tacendum non videtur fuiſſe : quemadmodum Meleager & Philippus præpoſuerunt operi ſuo quædam, ſic Agathiam ſuo quoque ſcripto & collectioni affinxiſſe proœmium, imò etiam proœmia ; qui & iambicis præfatus eſt, & hexametris. In quibus utriſque jam tum agnoſcas licet, pompam inanem illam, & fucatam ſpeciem, & copiam nimiam, quæ in tempus potius, quàm in homines confertur. Hæc proœmia verò, quanquam non

edita

edita ante hanc diem; omitto tamen propter longitudinem, quam mihi ſtatui eſſe vitandam. Paullulum quiddam delibare placuit, ex quo percipiatur, quod nunc habemus opus in manibus collectorum epigrammatum, non novo more, nec nullo exemplo, ſeptem in partes ſeu libros diviſum: ne quis fortè primum ita diviſiſſe Planudem exiſtimet.

Πρῶτα μὲν συλλέξαιμι, παλαιοτέροισιν ἐείκων,
Ὅσσα θεοῖς ἐγράψαντο νέης ἡλικίης ἀοιδῆς.
Ὡς πρεσβυτέρῃσι μακάρεσσιν ἀνειμένα καὶ γὰρ ἔοικεν
Γράμμασι καὶ ἀρχαίοιο σοφὸν μίμημα φυλάξαι.
Ἀλλὰ πάλιν μετέκεινα παλαίτερον εὖχος ἀείρω,
Ὅσσα θεὸς ἡ γραφίδεσσι χαραξαμένη τινὶ χώρῳ,
Εἴτε καὶ ἐν πίνακι βρέτας, εἴτε καὶ ἄλλης
Τέχνης ἐργοπόνοιο πολυσπερέεσσιν ἄεθλοις.
Καὶ τριτάτῳ βιβλίδα νεωτέρῃ ἔλλαχε βίβλος
Ὅσσα θέμις τύμβοισι, τάφοι θεὸς ἐν μὲ ἀοιδῇ
Ἐκτελέειν νεύσειεν, ἐν ἀτρεκίῃ ὁ δώκῃν.

Ac primum colligam, æmulatus antiquos, quæ ſcripſerunt novi conditores carminis, ut majoribus Diis conſecrata. Etenim conveniebat veterum ſcriptorum præclarum exemplar retinere. Deinde etiam antiquum decus attollunt quæcunque poeta ſtilo incidit quovis loco, ſive in ſtatuis affabre factis, ſive in alterius artis laborioſæ diverſis monumentis. Ac tertium ſpatium novi ſortita ſunt libri quæcunque poſuimus in ſepulcris, quæ quidem Apollo tum verſibus perficere annuerit, tum ex vero perſequi.

Ὅσσα δὲ καὶ βιότοιο πολυσπερέεσσι κελεύθοις
Γράψαμεν, ἀσταθέος τε τύχης σφαλερῇσι παλαίντοις,
Δέρκεό μοι βιβλίῳ παρὰ κρηπῖδα τετάρτῳ.
Καὶ τάχα καὶ πέμπτοιο χάρις θέλξειεν ἄεθλα,
Ὁππόσ᾽ ἀκροτομέοντες ἐπισβόλον ἦχον ἀοιδῆς
Γράψαμεν ἑκταῖον ὁ μέλος κλέπτουσα κωθίζῃ
Εἰς ὀάρους ἐλέγοιο διαπρέψειε πορείῳ
Καὶ γλυκερὲς ἐς ἔρωτας. ἐν ἑβδομάτῃ ὁ μελίσσῃ
Εὐφροσύνας βάκχοιο, φιλακρήτους τε χορείας,
Καὶ μέθυ καὶ κρητῆρα, καὶ ἁλίσια δεῖπνα νοήσεις.

Quæ verò & de vitæ multiplici ratione ac via ſcripſimus, & de inconſtantis fortunæ fallacibus momentis, aſpice, libri circa ſedem quartam. Ac delectare poteſt forſan quinti venuſtas libri, ubi irridentes convitia & probroſum carmen ſcripſimus. Sextum vo-

lumen

lumen ſurripiens cithara, in feminas elegorum deflexerit copiam, atque in dulces amores. Septimo denique in florilegio ſive apiario gaudia Bacchi, & amicas meri choreas, & vinum, & pocula, & lauta convivia cogitabis.

Calamo porrò notatos codices, ex quibus horum quædam eruta, & indicavit Ægidius Menagius, vir in paucis doctus, & commodavit nobis: ut hoc ei, præter cetera, ſtudioſi literarum acceptum referre debeant.

Reſtat ut de Maximo Planude, collectore poſtremo epigrammatum, quod promiſi, perſolvam. Is anno ſupra milleſimum trecenteſimo octogeſimo, Romæ Urbano VI. pontifice maximo, Conſtantinopoli Nilo patriarcha, cùm ibi floreret in cœnobio, multaque, vir Græcis & Latinis literis excultus, ſcriberet; temporis aliquid impertivit epigrammatis Græcorum veterum recolligendis. Ac diſtribuit ille quidem librum in ſeptem volumina, ut Agathias: ſed non eadem, quæ Agathias, in quodque volumen retulit: id quod ex fragmento ſuperiore illo Agathiæ ſatis apparet, ſi quis cum eo Planudis opus totum conferat. Habentur autem quolibet volumine certa capita rerum, certæ ſic tanquam per communes locos inſcriptiones: idque ordine ſervato quodam elementorum. In quo ſe & religioſum videtur præbuiſſe honeſtique amantem, reſecandis turpibus quamplurimis; diligentem ac ſedulum, accerſendis undique & comportandis epigrammatis; & ſatis prudentem, diſponendis atque ordinandis.

INDEX

Alphabeticus,

Secundùm NUMERUM

EPIGRAMMATUM

CONCINNATUS.

A.

	Num.
Εἰς Ἀγάλματα τίνα	IN Statuas quaſdam.	175, &c.
Εἰς Ἀγῶνας καὶ ἀγωνιστάς	In Certamina.	1, 2.
Ἀγερόν	Agrum.	226
Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.	Alexandrum Macedonem.	144
Ἄμπελον	Vitem.	3
Ἀνακρέοντα	Anacreontem	159
Ἀνακρέοντος Μέλη τινα	Ex Anacreonte Carmina quædam	228, &c.
Εἰς Ἀναπήρους	In Mutilos.	4
Ἀνδρας ἀγαθὰς	Viros bonos.	112 ad 118
Ἀνδρας ἀκ ἐπισήμους	Viros obſcuriores.	128
Ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους	Fortitudinem & Fortes.	5, 6, 118, 128 129, 130

INDEX.

Εἰς Ἀνθρώπινον βίον	In Vitam humanam.	21 ad 23
Ἀνταπόδοσιν	Retributionem.	10
Ἀπειλῶ	Minas.	11
Ἀρετῶ	Virtutem.	12, 198
Ἀρτέμιδος ναὸν	Templum Dianæ.	58
Ἀρχίλοχον	Archilochum.	155, 156
Ἀσκληπιοῦ ναὸν	Templum Æſculapii	181
Ἀστρόλογον	Aſtrologum	91
Ἄσωτον	Intemperantem	13
Αὐλητῶ	Citharœdum	14
Αὐτάρκειαν	Sufficientiam	15 ad 20
Ἀφροδίτης ἄγαλμα	Statuam Veneris	176, 177
Ἀφύλακτον	Domum Incuſtoditam	98, 99
Ἀχαρίστους	Ingratos	41, 42, 43

B.

Εἰς Βίωνα	In Bionem	240, 241
Βρέφος	Puerum	33

Γ.

Εἰς Γέροντα	In Senem	136, 137, 138, 139, 140, 141
Γῆρας	Senectutem	34
Γραίας	Anum	92, 93
Γραφίδα	Calamum Scriptorium	35
Γυναῖκα	Uxorem	135

Δ.

Εἰς Δένδρα	In Arbores	36, 37
Δία	Jovem	224
Διογένην	Diogenem	168
Δοῦλον	Servum	142
Δυσειδεῖς	Deformes	94, 95, 96
Δυσκόλῳ	Moroſo	270
Δυσπραγίαν	Infelicitatem	38

Εἰς Ἑαυ

INDEX.

E.

Εἰς Ἔαρ	In Ver 234
Ἔκτορα καὶ Αἴαντα	Hectorem & Ajacem 143
Ἔπαινος	Laudes 39
Ἐπίκτητον	Epictetum 170, 171
Ἑρμείαν	Hermitam 199
Ἑρμοκρατέαν	Hermocrateam 161, 162
Ἑρμοῦ ἄγαλμα	Statuam Mercurii 178
Ἔρως δραπέτης	Amor fugitivus 237
Ἔρωτα	Amorem 40, 229, 231, 232, 233, 236
Περὶ Εὐγενείας	Nobilitatem 78
Εἰς Εὐριπίδην.	Euripidem 157, 242
Εὐχαὶ	Preces 44

Z.

Εἰς Ξενοφίλαν	In Zenophilam 187 ad 190

H.

Εἰς Ἡράκλειτον	In Heraclitum 167, 169
Ἥρας ἐπιλαζόσης ἄγαλμα	Statuam Junonis lactantis 179
Ἡσίοδον	Hesiodi 197
Ἴχνος ἄγαλμα	Statuam Echûs 175

Θ.

Εἰς Θαλῆν	In Thaletem 164
Θάνατον	Mortem 46, 47, 48, 49
Θεμιστοκλέα	Themistoclem 119, 126, 127
Θεόγνιδός τινα	Ex Theognide quædam 200
Εἰς Θεοὺς	In Deos 50, 51

INDEX.

Εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις θανόντας	In eos qui ad Thermophylas occubuerunt	120 ad 125
Θεκυδίδου	Thucydidem	55

I.

Εἰς Ἰξιάδιον	In Aucupem	146
Ἱπποκράτη	Hippocratem	145

K.

Εἰς Καιρὸν ἄγαλμα	In Statuam temporis	182
Κλέπτας	Fures	97
Κόλακας	Adulatores	53, 54
Κρησφόντης	Cresphontes	242

Λ.

Λαΐδος ἀνάθεμα	Laidis carmen votivum	196
Εἰς Λουτρὸν	In Lavacrum seu Balneum	183, 184, 185
Λύραν	Lyram	218

M.

Εἰς Μένανδρον	In Menandrum	66
Μενέστρατον Κυνικὸν	Menestratum Cynicum	111
Μετριότητα	Mediocritatem	56, 57
Μιλτιάδην	Miltiadem	165, 166
Μύρωνος βοῦν	Myronis Bovem	173

N.

Εἰς Ναυαγήσαντας	In Naufragos	147 ad 153
Ναυτιλίαν	Navigationem	59, 186
Νεμέσεως στήλην	Nemesis Columnam	180
Νιόβην	Nioben	131
ἀεὶ Νοσοῦντας	Semper Ægrotos	52

Εἰς Οἶκον

INDEX.

O.

Εἰς Οἶκον ἀφύλακτον	In domum incuſtoditam	98, 99
Ὅμηρον	Homerum	56
Ὀρφέα	Orpheum	154

Π.

Εἰς τῆς Παλλάδ☉ λυτρὰ	In Lavacrum Palladis	225
Παραμυθίαν	Solatium	63
Πατέρα ἑαυτῆ	Patrem ſuum	160
Πατρίδα	Patriam	64
Πλουτοῦντας	Divites	61,62
Πρόνοιαν	Providentiam	68
Πτωχὸν	Pauperem	163
Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη	Pythagoræ dicta aurea	238

P.

Εἰς Ῥήτορας	In Oratores	100,101
Ῥώμην	Romam	7

Σ.

Εἰς Σιωπὴν	In Silentium	67
Σόλωνός τινα	Solonis quædam	216
Σοφίαν	Sapientiam	69
Σοφοκλῆ	Sophoclem	158
Σωφροσύνην	Temperantiam	70

T.

Εἰς τρύβλιον Ταντάλου ἐν ποτηρίῳ	In Poculum ſigillo Tantali ornatum	174
Τέττιγα	Cicadam	45,235
Τίμωνα	Timonem	132, 133, 134
Τύχην	Fortunam	71 ad 77

INDEX.

Υ.

Εἰς Ὑβρισὰς	In Contumelioſos	102, 103, 104, 105, 172
Ὑγίειαν	Salutem	88

Φ.

Εἰς Φειδωλὰς	In Parcos	106 ad 110
Φθόνον	Invidiam	79, 80, 81
Φιλαφγύρους	Avaros	82
Φιλίαν	Amicitiam	83, 84, 85
Φρόνησιν	Prudentiam	86
Φροντίδας	Curas	87

Χ.

Εἰς Χελιδόνα	In Hirundinem	60
Χρόνον	Tempus	89, 90
Χρυσᾶ Ἔπη	Aurea Carmina	238

ΕΠΙ-

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

1. Εἰς ἀγῶνας καὶ ἀγωνιστάς.

ΑΡΧΙΟΥ.

Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα, πέσσαρες ἱεροί·
Οἱ δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων·
Ζηνὸς, Ληδαίδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόροιο,
Ἆθλα δὲ τῶν, κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

Hos *Ang. Politiani* versus, quia rem præsentem illustrant, adhærere passus sum.

Ζηνὸς Ὀλύμπια νικῶντες φέρον ἀγελείλατον,
Μῆλα δ' Ἀπόλλωνος Πυθικὸς ἦρεν ἀγών·
Ἰσθμιάκλυδ δὲ πίτυος πορεν Ἰνῶος Μελικέρτας,
Σὺ δὲ σέλιν' ἐπέδεις Ἀρχέμορ' ἐν Νεμέᾳ.

2. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἴσθμια, καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα,
Ἄλμα ποδωκείλιν, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

Ἴσθμια. | Repone Ἰσθμοῖ en consimilem locum, Ælian. V. Histor. l. 4. c. 15. sub finem. τῇ ἑξῆς Ὀλυμπάδι, καὶ ἐν Νεμέᾳ δὲ, καὶ Πυθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ. Ita Lucian. Vol. 2. p. 272. Edit. Græv. & pag. 277. in fine: alioqui inconcinna erit duplex ellipsis τῷ κατὰ, & diversus in eâdem re loquendi modus.

Πυθοῖ. | Dativus adverbialiter positus. Πυθὼ autem vetus Delphorum nomen, ubi certamina Pythica celebrabantur.

3. Εἰς Ἄμπελον.

Ἄδηλον.

Τίς ποτ' ἀκηδέστως οἰνοτρόφον ὄμφακα Βάκχου
Ἀνὴρ ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν·
Χείλεα δὲ συφθεὶς, χαμάδις βάλεν, ὡς μὴ ὀδίταις
Εἴη νεισομένοις ἡμιδαὲς χρύβαλον·
Εἴη οἱ Διόνυσος ἀνάρσιος· οἷα Λυκούργῳ,
Ὅστις μιν ἀυξομένην ἔσβεσεν ὑφορσύνῃ.
Τῶνδε γὰρ ἂν πάντα κὰς ἀγρὸν πῶμα βαλὼν ἢ πρὸς ἀοιδὰς
Ἦλυθεν, ἢ χορεῦσι κήδεος ἔσχε λύσιν.

4. Εἰς ἀναπήρους.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ νεωτέρου.

Ἀνέρά τις λιπόγυιον ὑπὸ νώτοιο λιπαυγὴς
Ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.

5. Εἰς Ἀνδρίδαν καὶ Ἀνδρέαν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Φεῦγε Λάκων ποτὲ δῆριν· ὑπαμπλακίσασα δ' μήτηρ
Εἶπε, καλὰ στέρνων ἄορ ἀναχομένη,
Ζώων μὲ, σέο μᾶτερ ἀγαυρὲς αὖχος ἀνάπτεις,
Καὶ κρατερᾶς Σπάρτας πάτρια δεσμὰ λύεις·
Ἢν δ' θάνῃς παλαμῆσιν ἐμαῖς, μάτηρ μὴ ἀκούσω
Δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι ζωζομένα.

Σωζομένα. | ἴσον subscripto, in meâ patriâ conservatâ: quod animo verè magno | summum est miseriæ privatæ solatium.

ΙΟΥ-

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

6. Ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίῳ, ὄργιον.

Μήτηρ ἥ μ' ἐλιπόντα μάχῃ μετὰ πότμον ἑταίρων
Ἔκτανεν, ὠδίνων μνῆσιν ἀμηναμένη.
Καὶ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων ἀκέτο Λακεδαιμόνος ἄλκη
Μαρναμένων, ἠδὲ γυνὴ βρεφέων.

7. Εἰς Ῥώμην.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. 2

Οὐδ' ὑπ' Ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμύρεαν ἐγείρῃ,
Οὐδ' ὑπὸ Γερμανίη Ῥῆνον ἄπαρτα πίῃ,
Ῥώμης ἐδ' ὅσον βλάψῃ ἀέν Θ', ἄχρι κε μίμνῃ
Δεξιὰ σημαίνειν Καίσαρος ἀρσαλέη.
Οὕτω τ' ἱεραὶ Ζηνὸς δρύες ἔμπεδα ῥίζαις
Ἑστᾶσιν, φύλλων δ' ὦα χέουσ' ἀΰτμοι.

Καίσαρος. | Nempe Germanico; qui poſt amiſſam Oceano claſſem fudit Germanos. Vid. Tacit. Annal. Lib. 2. Sect. 25. *invictos & nullis caſibus ſuperabiles Romanos prædicabant* (Germani) *qui perditâ claſſe, amiſſis armis, &c. eâdem virtute -- irruiſſent*: ità omnia erunt concinna. Hujus igitur Epigrammatis titulus ſit oportet. *In Cæſarem Germanicum.*

8. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Τὸν γαίης κὰι πόντε ἀμειφθέισαν κελεύθοις,
Ναύτιλον ἠπείρε, πεζοπόρον πελάγους,

Ναύτιλον. | Xerxen intelligit, qui Atho montem perfodit, ut claſſi iter pateret, & Helleſpontum junxit, quà exercitum tranſmitteret.

Ἐν τειχῆς δοράτων ἑκατονταόσιν ἔςεγλε Ἄρης
Σπάρτης. αἰχύνεω ἔρεα καὶ πελάγη.

9. ΑΛΦΕΙΟΥ Μιτυληναίε.

Κλεῖε θεὸς μεγάλοιο πύλας ἀκμῆσας Ὀλύμπε,
Φρύρει Ζεῦ ζαθέᾳ αἰθέρι ἀκρόπολιν.
Ἤδη γὰρ καὶ πόντῳ ὑπέζυκται δορὶ Ῥώμης,
Καὶ χθὼν· θεσπίη δ' οἵμης ἔτ' ἐς' ἀβαθῆ.

Ὑπέζ- | Eleganter. Mare | ram ſubjugari. vim enim u-
ponte jungi ſignificat; ter- | tramque habet.

10. Εἰς Ἀνταπόδοσιν.
ΕΤΗΝΟΥ.

Κλῶ με φάγης ὅτι ῥίζαν, ὅμως ἕλκ καρποφορήσω
Ὅσσον ὀπισσεῖσαί σοι, πρόγε, θυομένῳ.

11. Εἰς Ἀπελλῆ.
ΜΟΥΣΙΚΙΟΥ, οἱ δὲ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἃ Κύπρις Μέσαισι, πορφύρεα πολὺ Ἀφροδίτᾳ
Τιμᾶτ', ἢ τὸν Ἔρωτ ὕμμιν ἐφοπλίσομαι.
Χ' αἱ Μῶσαι ποτὶ Κύπριν, Ἄρει δὲ σωμύλα ταῦτα.
Ἡμῖν δ' ὁ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

12. Εἰς Ἀρετήν.
ΠΑΤΛΟΥ Σιλεντιαρίε.

Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κυφίζεο ῥοίζῳ,
Μήτε σέο γναμψῇ φερνὶς ἐλιδνοτείνῃ.

Πᾶς

Πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσαθέεσι βίῳ πολεμίζεται αὔραις,
Τῇ καὶ τῇ χαμινῶς ἀμφιμεθελκόμενος.
Ἡ δ' ἀρετὴ, σαθερόν τι καὶ ἄτρεπον ἧς ἔπι μένης,
Κύματα χαρσαλέως ποντοπόρει βιότῳ.

Ἔλαθε- | Subaudi, τὸ πλῶ. Horatius,

Rectiùs vives, Licini, neque altum
Semper urgendo, neque dum procellas

Cautus horrescis, nimium premendo
littus iniquum.

Πολεμ- | Rectiùs πολεμίζεται, κινεῖται, σείεται. Sic Hom.

Ἧς ἔπι | Ut ἐπὶ νεὼς. ad allegoriam appositè.

13. Εἰς Ἄζωτον.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὸν παρεκὼν πλοῦτον νέος ὢν Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρασίας ἀνέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων παρεκὼς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέῃ τειρόμενον πενίῃ,
Καί μιν δακρυχέων ἀμελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε δυναίζης ἕης, πολλ' ὀπαδίλια δούς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἦλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα τῆς αὐτῆς ἐπρέφετ' ἐν δαπάνης.
Οὕτω μὴ Θήρωνα τοδ' ὕστερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τοδ' ὕστερον οὐκ ἔπι κεῖνον,
Ἀλλὰ δυναίζης ἕης τροφικά τι καὶ δάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἀῤῥεν
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

14. Εἰς Αὐλητήν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἴμερον αὐλήσηται πολυκρήτων ἀφ' ὁμίλων,
Εἴπερ λιγυφθόγγῳ φοίνικι βῆμα Γλαφύρα.
Μαφύη, ἐφεύρω τὸν εὕρεμα· τὰς γὰρ Ἀθήνης
Αὐλὰς οὐ Φρυγίης ἔτυχε λήσατο.
Εἰ δ' οὐ τοιούτοις τότ' ἐνέπνεες, οὐκ ἂν Ὕαγνις
Τῷ ἐπὶ Μαιάνδρῳ κλαῦσε δύσαυλον ἔρην.

Ἐλήσατο. | Ἐκτήσατο, acquisivit, potitus est: ità Hesiodus quoque alicubi.
Ὕαγνις. | Pater Marsyæ.

15. Εἰς Αὐτάρκειαν.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ Μακεδόνος.

Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας· οὐδὲ τραπέζαις
Δουλεύσω, μισέων δῶρα βοσκόμενος.
Μισῶ πλοῦτον ἄνευ, κολάκων τροφόν, οὐδὲ παρ' ὀφρὺν
Στίλβειν· ὀλίγης δαιτὸς ἐλεύθερον.

Παρ' ὀφρύν. | Nec vultum serviliter accommodabo: ità vertere visum est, quoniam παρίσασθαι significat, sistere aliquid, ut quis conscendat: παρίσασθαι ἵππον.

16. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἐλπίς, οὐδὲ τύχης ἔκ μοι μέλει· εἰς ἐμὲ χαίρειν
Λοιπὸν τῆς ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα.
Εἰμὶ πένης ἀνδρῶν· ἐλευθερίη δ' ἔσωσέ με.
Τὴν πενίην πλοῦτον ἀντιφέρομαι.

17. ΛΟΥ-

17. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Μὴ σύγ' ἐπ' ἀλλοτρίης ὦ νεφρὸ' ἴζοιο τραπέζης
Ψωμὸν ὀνειδίζων γαστρὶ χαριζόμενος·
Ἄλλοτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐσυγκωμάζοντι ἔμμεν,
Συγκλαίων, κ' αὖθις συγγελόωντι γελᾶν,
Οὔτε σύγε κλαυθμοῖο κεχρημένος ἔτε γέλωτος.
Καὶ κλαίω Μιλίῃ, καὶ γελῶ Μιλίῃ.

Συγ.] Disjungas σὺν neceſſe eſt: pertinet enim ad ſequens γελᾶν, ſenſu poſtulante: præceſſerat συγκλαίων.

Μιλίῃ.] Uxori nempe meæ. Hìc Scholiaſtes peſſimè ſe dedit, Epigrammatis menti contradicens.

18. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῷ σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε.
Ὡς γὰρ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Εἰ δ' αὐτὴρ σοφὸς ἔπις, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας
Φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέζον ἐφηρμόσατο.

19. ΚΡΑΤΗΤΟΣ τῷ φιλοσόφῳ.

Χαῖρε θεὰ δέσποινα, δώδρων ἀγαθῶν ἀγάπημα
Εὐτελίη, πλεινῆς ἔκγονε Σωφροσύνης.
Σοὶ ἀρετοὶ τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

20. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, ἐκ εὐχομαι· ἀλλά μοι εἴη
Ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

21. Εἰς Ἀνθρώπινον Βίον.

Ἄδηλον.

Τὸν βίον Ἡράκλειτε πολὺ πλέον ἢ πάρ' ὀϊζὺς
Δάκρυε· νῦν ὁ βίος ἐξ' ἐλεεινότερος.
Τὸν βίον ἄρλε γέλα Δημόκριτε τοπλέον ἢ πρίν·
Νῦν ὁ βίος πάντως ὄξι γελοιότερος.
Εἰς ὑμέας ὃ δ' αὐτὸς ἐών, τὸ μεταξὺ μερίμνω
Πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω.

Πάντως. | Ità ſenſus commodior fiet: olim πάντων.

22.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ, οἱ δὲ, ΚΡΑΤΗΤΟΣ τῦ κυνικῦ.

Ποίην τις βιότοιο τάμαι τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν,
Νείκεα καὶ χαλεπαὶ παρήξιες· ἐν δ' ὁδόμοις,
Φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς, καμάτων ἅλις· ἐν δὲ θαλάσσῃ,
Τάρβος· ἔνι ξείνης δ', ἣν μέν ἔχῃς λίη, δέος·
Ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιηρόν· ἔχῃς γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
Ἔσσαι· ἢ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐρημότερον·
Τέκνα, πόνοι πάντως, ἅπας βίος· αἱ νεότητες
Ἄφρονες· αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
Ἦν ἄρα τοῖν δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γηρᾴσκ
Μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν ἀμήκανα πικτόμβοον.

23. Ἐκ τῦ ἐναντίυ παιδιά.

ΜΗΤΡΟΔΩ'ΡΟΥ.

Πλυτοίλω βιότοιο τάμοις τρίβον, εἰν ἀγορῇ μλύ,
Κήδεα, & πυκναὶ παρήξιες· ἐν ᾗ δόμοις
Ἄμπαυμ'· ἐν λ' ἀγερῖς, φύσιν χάρις. ἐν ᾗ θαλάσσῃ,
Κέρδ. ὅτι ξείνης, λὺ μλὺ ἔχης λι, κλέ.
Ἢν λ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας· ἔχῃς γάμον; οἶκος ἄ-
ειτος
Ἔσται· ἢ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐλαφρότερον.
Τέκνα, πόθος· ἄφρονσι ἄπαις βίος. αἰ νεότητες
Ῥωμαλέαι· πολιαὶ λ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
Οὐκ ἄρα τῷ διοτῶν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γλυκὺ
Μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν· πάντα γὸ ἐθ λαὶ βίυ.

24. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Θνητὰ τὰ τῷ θνητῷ, & πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.
Ἢν ᾗ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

25. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γῆς ἐπέβλω γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ λὶ μάτλω μοχθῶ, γυμνὸν ἐεῶν τὸ τέλ.;

26. Τῦ αὐτῦ.

Σκιυὴ πᾶς ὁ βί., & παίγνιον· ἢ μάλ' ἐπίζειν,
Τλὺ σπυδλὺ μεταθεὶς, ἢ φέρε τὰς ὀδυνας.

27. Ἄ-

27. Ἄδηλον.

Πολλὰ μεταξὺ πόλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

28. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ἡδέα πάντα κέλευθα λάχεν βίος· ἄσχετι μέσῳ,
Εὖχος, ἑταιρεῖαι κρυπτὰ δόμησιν ἄχη.
Ἀγρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλόος· ἀλλοδαπὴ χθὼν
Γνώσιας. ὃν δ' γάμων, οἶκος ὀμοφρονέει.
Τοῖς δ' ἀγάμοις ἄφρονες αἰὲι βίος· ἔρχος ἑτοίμη
Παιδί, τέκνοις. φρεῦδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.
Ἠπείρῳ νεότης, πολιὴ φρένας οἶδεν ὀπάζειν·
Ἔνθεν γάρους ἔχων, ζῶε, φύτευε γένος.

29. Ἄδηλον.

Πῶς τις ἀΐδου θανάτου σε φύγοι βίε; μοῖρα γάρ ἐστιν
Λυγρά· καὶ ἔπεα φυγεῖν οὐμαρές, οὔτε φέρειν.
Ἡδέα μὲν γάρ σου καὶ φύσει καλά, γαῖα, πάλαισα,
Ἄστρα, σελήνης κύκλα καὶ ἠελίου·
Τἄλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κεἰ τι πάθῃς
Ἔσθλόν, ἀμοιβαίως ἐκδέχεται Νέμεσιν.

30. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Ἄπαντα τὰ ζῷ' ἔστι μακαριώτερα
Καὶ νῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολύ.
Τὸν μὲν γὰρ ὀρᾶν ἔξεστι πρὸς τὸ τυχόν.

Μακαριώτερα | Ità emendavi pro μακαριώπατα. po- | stulante sensu. Grotius.

Ὅτος

Οὗτος κακοδαίμων ἔξιν ὁμολογεμένως.
Τέτῳ κακὸν δι' αὐτὸν ἐδὲν γίνεται,
Ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκεν αὐτῷ ζῶν' ἔχει.
Ἡμεῖς δ' ἔχοντες πᾶν ἀναγκαίων κακῶν,
Αὐλοὶ παρ' αὐτῷ ἕτερα προσοφείλομεν.
Λυπέμεθ' ἂν πάρῃ τις· ἂν εἴπῃ κακῶς
Ὀργιζόμεθ'· ἂν ἴδῃ τις ἐνύπνιον, σφόδρα
Φοβέμεθ'· ἂν γλαυξ ἀνακεκράγῃ, δεδοίκαμεν.
Ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοκρημίαι, νόμοι,
Ἄπαντα ταῦτ' ὄνειδεται τῇ φύσει κακά.

31. Ἄδηλον.

Πάντα γέλως, ⸗ πάντα κόνις, ⸗ πάντα τὸ μηδέν.
Πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἔξι τὰ γιγνόμενα.

32. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἔστι,
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἔστι χρόνος.

33. Εἰς Βρέφος.

ΑΡΧΙΟΥ.

Λυσίππης ὁ νεογνὸς ἔτι κρημνῷ παῖς ἔρπων,
Ἀσυμμακτείσης ἤρξετο δυσμενέσης.
Ἣ δὲ μελῳδήσασα, ἀπὸ σφέων προσφέρουσα
Μαζὸν, τὸν λιμῷ λύτορα ⸗ θανάτου.

34. Εἰς

34. Εἰς Γῆρας.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Γῆρας ἐπῆλθ᾽ ἐμοὶ ἀπῆ, πᾶς εὔχεται· ἦν δέ ποτ᾽ ἔλθῃ,
Μέμφεται. ἔστι δ᾽ ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

35. Εἰς Γραφίδα.

Ἥμιλλ᾽ ἀχρεῖον κάλαμος φυτόν· ἐκ γὰρ ἐμεῖο
Οὐ σῦκ᾽, ἢ μῆλον φύεται, ἢ σταφυλή·
Ἀλλά μ᾽ ἀνὴρ ἐμύησ᾽ ἑλικωνίδα, λεπτὰ τορήσας
Χείλεα, καὶ σμυρὸν ῥεῖν ὀχετὸν σάμυος·
Ἐκ τοῦ, εὖτε ποιμὶ μέλαν ποτὸν ἔνδοθι οἷα,
Πᾶν ἔσω ἀφθέγκτῳ τῷδε λέγω στόμα.

Ἥμιλλ᾽ ἀχρεῖον. | Autoris nomen, cui hoc Epigramma debetur, apud Brodæum non extat, nisi & hoc Tzetzis sit, uti prius distichon à Suidâ eidem Autori ascribitur.

36. Εἰς Δένδρα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, οἱ δὲ, ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἰνοδίῃ καρύῃ με παρερχομένοις ἐφύτευσεν
Παισὶ λιθοβλήτῳ πάγιον εὐστοχίης·
Πολλὰς δ᾽ ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὀρεθαλμοὺς
Κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
Δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἢ γὰρ ἔγωγε
Δισσαῖμων ἐπ᾽ ἐμοὶ ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

37. Ἀ Ν-

37. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου.

Κλῶνες ἀπόρροι πτελέης δρυός, εὐσκιον ὕψος
Ἀνδράσιν ἄκρητον καῦμα φυλασσόμενοι,
Εὐπέταλοι, κεράμων σεσανώτεροι, οἰκία φωτῶν,
Οἰκία πτίλων, ἔνδιοι ἀκρέμονες,
Καὶ μὲ σὺ μετέρησιν ὑποκλινθέντα κόμῃσι
Ῥύσαιο, ἀκλινῶν πελίης φυλάδα.

φωτῶν. | Merito sanè displicuit amico meo istud φωτῶν, adeoque mutari debere ratus φωλεῶν conjeci. σωιζή- | *sti* non infrequenti, ut verò *nidus* Latinè pro ipsis avibus, cur non & φωλεὸς.

38. Εἰς Δυσπεσχίδα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Πλῆτος Ἀρισταίδη δάμαλις μία, ἣ τειχόμαλος
Ἦν οἷς· ὃν τούτων λιμὸν ἔλαυνε δορός.
Ἡμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμύλῳ λύκος ἔσχανεν ὠδίς·
Τῷ δάμαλιν πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
Πενθείτω δ' ὅγ' ἰῷ πὰρ αὐχένα ἄμμα λυγώσας
Οἰκέτης ἀμυκήτῳ κάτθανε παρ κάλύβῃ.

39. Ἔπαινοι.

Ἄδηλον.

Ἐσθλὰ λέγῃ ἀεὶ πάντας καλὸν. αἰσχρὰ δ' ἀνόν·
Κἂν ὦσιν τούτων ἄξιοι ὧν λέγομεν.

40. Εἰς

40. Εἰς Ἔρωτα.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐχ ὁ Ἔρως ἀδικεῖ μεθ' ὅπων ἡμῖν, ἀλλ' ἀνηλάστοις
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὅ Ἔρως τερφασις.

41. Εἰς Ἀχαιέα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἰὼ ἰὼ βραδυίη,
Πᾶσα χάρις κενεὴ, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

42. Ἀδέσποτον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλων γε,
Ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύη.
Αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται.
Ἢ χάρις ἀλλάξαι πρὸς φύσιν οὐ δύναται.

43. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Φαῦλος ἀνὴρ πόδος ἐξὶ πεπημένος, εἰς ὃν ἅπασαν
Ἀνθρώπων τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

44. Εἰς Εὐχήν.

Ἄδηλον.

Ζεῦ βασιλεῦ, ζώη μὲν ἐὼν λαὸς σὺν ἀμύμοις σὺν ἀνοδύνοις
Ἄμμι δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ σὺν ἀμύμοσιν ἀπόρυκοις.

45. Εἰς

45. Εἰς Τέττιγα.

Ἄδηλον.

Τίπτε με Ⓦ φιλέρημον ἀναιδὲϊ ποιμένες ἄγρῃ
Τέττιγα δρυσερῶν ἕλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων;
Τίω νυμφῶν ποδοκίνδυνα; καύματι μέσῳ
Οὔρεσι Ⓒ σκιεραῖς ξυθὰ λαλεῦντα νάπαις;
Ἠνὶ Ⓨ Ⓒ κίχλῳ Ⓒ ἠρυσφον. ἰὼὶ Ⓨ τόσσις
Ψαῦρας ἁρπαλίμης ἅρπαγας εὐπορίης.
Καρπῶν δηλητῆρας ἐλεῖν δέμις· ὅλλυτ' ἐκείνως.
Φύλλων Ⓒ χλοερῆς κἀς φθόνος ἔστὶ δρόσου;

46. Εἰς Θάνατον.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, Ⓦ ἡσυχίης μετέρεα;
Τὸν πάντων νόσων, Ⓒ πενίης ὀδυνάων;
Μοῦνος ἅπᾶξ ἀνθρώποις ἀναγίγνεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸν
Εἰς δὶς κς ἀνθρώπῳ δεύτερον ἐρχόμενον.
Αἱ Ⓨ νόσοι πολλαὶ Ⓒ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
Ἐρχόμεναι ἀνθρώπῳ, Ⓒ μεταβαλλόμεναι.

Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον. | Ut vim hujus locutionis assequaris | ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον. Oratio elliptica est. ità in Amore Fugitivo. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλης ἀνέσης ἠδὲ γυναῖκας. & passim.
sciendum est verba geminari oportere. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον,

47. Ἄδηλον.

Χάιρει λὶς Θεόδωρ☉ ἐπεὶ θάιον ἄλλ☉ ἐπ' αὐτῳ̃
Χαιρήσ' θανάτῳ πόντες ὀφειλόμεθα.

48. Ἄδηλον

Εἰς ἄϊδλω ἰθεῖα κατήλυσις, εἴτ' ἀπ' Ἀθηνῶν
Στείχῃς, εἴτε νέκυς νείσεαι ἐκ Μεροπης,
Μὴ σέ γ' ἀμιάτω πάροδος ἄπο τῆλε θανόντα.
Πάντοθεν εἰς ὁ φέρων εἰς ἀίδλω ἀνεμ☉.

49. Ἄδηλον.

Κάτθανον ἀλλὰ μλύω σε· μλύεις δέ τε ☾ οὐ τὸν ἄλλον·
Πάντας ὁμῶς θνητὲς εἰς ἀΐδης δέχεται.

Δέχεται. | Alludit ad παν-δοχεῖον. | omnes communi tan- | quàm hospitio excipit Orcus.

50. Εἰς Θεάς.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀνθρώπως μλὺ ἴσως λήσῃς, ἄτοπόν κ ποιήσας·
Οὐ λήσῃς δ' θεὰς, τάδε λογιζόμλω☉.

Λογιζόμλω☉. | Ἄτοπόν π ποιεῖν, vel λανθάνειν. Lucian. Edit. Græv. Vol. 1. p. 731. | Ἀνθρώπως μλὺ ἴσως ἐξαπα|τῆσαι ῥᾴδιον, θεὸν δὲ διαλαθεῖν ἀδύνατον.

51. Ἀ-

51. Ἀδέσποτον.

Ζεὺς, Κύκνος, Ταῦρος, Σάτυρος, Χρυσὸς, δι' ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

52. Εἰς τὸς ἀεὶ Νοσοῦντας.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὸς καταλείφθντας γλυκερὸν φάος ἐκ ἐλπὶς ἔρωτος,
Τὸς δ' ἐπὶ πολυσθενίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάτου.

53. Εἰς Κόλακας.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου καθαρὴν ψυχὴν φιλίων·
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

54. Ἄδηλον.

Πλαστὸν ἔχεις τὸν Ἔρωτα· φόβῳ ὃ φιλεῖς ἐ ἀνάγκῃ
Τοῦ ὃ φιλεῖν ἔστως ἐστὶν ἀπιστότερον.

55. Εἰς Θεωνοίδιον.

Ἄδηλον.

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δέ γε
πάμπαν natura ἀβίωτε
Νῆις ἔφυς μουσέων, ῥίψον ἀμηνόεις.
Εἰμὶ δέ γ' ἐ πάντεσι βαλὼς· παῦροι δ' ἀγάσσαντο
Θεωνοίδιον Ὀλόρου, Κεκροπίδιον τὸ γλίσχρ.

56. Εἰς Μετριότητα.

Ἄδηλον.

Πᾶν τὸ σφετέρον ἄκαιρον· ἐπεὶ λίην ἐξὶ παλαιὸς,
Ὡς δὲ τὸ μέλιτος τὸ πλέον ἐξὶ χολή.

57. Ἰουλιανοῦ.

Οἶκος δὲ πάσῃ βιότου χάρις· αἱ δ' ὑπερβολαὶ
Φερονίδες, δυσχώροις ἐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

58. Εἰς Ἀρτέμιδος ναόν.

Ἀντιπάτρου.

Καὶ κρημνοὺς Βαβυλῶνος ἐπίδομεν ἅρμασι τεῖχος,
Καὶ τὸν ἐπ' Ἀλφειῷ Ζηνὸς κατηυγασμένον,
Κάπων τ' αἰώρημα, δὲ ἡλίοιο κολωνὸν,
Καὶ μεγάλην ἀπεινὲς πυραμίδων νέφος τον,
Μυ-

Μνᾶμά τε Μαυσώλοιο πελώριον· ἀλλ' ὅτ' ἐσεῖδον
Ἀρτέμιδ' νεφέων ἄχρις ἀειρομένην δόμων,
Κεῖνα μὴ ἠμαύρωτό τε, πρὶν ἴδε νόσφιν Ὀλύμπου
Ἄλιον, οὐδέν πω τοῖον ἐπαυγάσατο.

59. Εἰς Ναυκλίαν.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου.

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγέ, σὺ γὰρ δεύτερον ἤνυσας πόντου,
Καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἡρέθισας,
Οἷον ἐπικλίνῃ δόλιον ξύλον, οἷον ἐνῆκας
Ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον.
Ἦν ὄντως μεσόπων χρυσέου γλώσσης, εἰ καὶ ἀπὸ χειρὸς
Τηλόθεν, ὡς ἀίδης πόντου ἀπεβλέπετο.

60. Εἰς Χελιδόνα.

Ἄδηλον.

Ἀτδιήρεα, μελιθρεπτε, λάλον λάλον ἁρπάξασα
Τέτλιγ', ἀπτήνοις δαῖτα φέρεις τέκεσιν.
Τὸν λάλον ἁ λαλέουσα· τὸν εὐπτερον ἁ πτερόεσσα·
Τὸν ξένον ἁ ξείνα· ἀεινὸν πεπνυμένα.
Οὐχὶ τάχος ῥίψας; ἐ γὰρ θέμις ὧδε δικάζειν
Ὀλλυθ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασιν.

Τέτλιγ', ἀπτήνοις.] Olim τέτλιγα, πτανοῖς. malè. ἄπτηνος, implumis, ab α privativa & πτηνὸς, Doricè πτανός. Quo enim pullis jam alatis escam afferret?

61. Εἰς Πλουτῆνζας.

Ἄδηλον.

Ἦν νέΘ., ἀλλὰ πένης· ναῦν γηξῶν, πλούσιός εἰμι.
Ὦ μόνΘ. ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις.
Ὅς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην ὁπότ' ἐδεῖν ἔχον·
Νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω.

62. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

ΠλοῦτΘ. ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτΘ. μόνΘ. ἔξιν ἀληθῆ·
Τἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῆδε κλέος.
Τὸν δὲ πολυκτέανον ὡς πλούσιον ἔξι δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ κε ἐν ψήφοις καταθήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος ὁπυῖα μέλισσα πολυκρήτοις ἐνὶ σπιλάδεσσι,
Μοχθήσῃ, ἑτέρων δρεψομένων τὸ μέλι.

63. Εἰς Παραμυθίαν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Περσεφόνη θανάτου πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη·
Τοῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενΘ.
Μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἀπιχθόνιον βιότοιο·
Οὐδὲν γὰρ θανάτου δεύτερον ἔστι πάθος.

64. Εἰς

64. Εἰς Πατρίδα.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ὀδυσσεὺς ἐπιβὰς Ἰθάκης.

Χαῖρ' Ἰθάκη· μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης,
Ἀσπασίως τεὸν ὄδας ἐπάνομαι, ὄφρα νοήσω
Λαέρτιον, ἄλοχόν τε, & ἀγλαὸν υἱέα μοῦνον.
Σοὶ γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον. οἶδα & αὐτὸς,
Ὡς οὐδὲν γλυκιόν γ' ἧς πατρίδος, ἠδὲ τοκήων.

65. Εἰς Ὄμηρον.

ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Ἀνδρομάχης ἐκ θριῶν ἀκόμην, εἰσέτι Τροίῃ
Δερκόμεθ' ἐκ βάθρων πᾶς ἐρειπομένῃ, συνήθης
Καὶ μόθον Αἰθύτειον ὑπὸ στεφάνῃσι πόληος,
Ἢ ὃν τὸν ἐξ ἵππων Ἕκτορα συρόμενον, παρὰ
Μαιονίδαο Ἀχὰ μοῦσαν· οὐ δ' ἁμὰ πατρὶς ἀοιδὸν
Κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

Μαιονίδαο.] Lege Μαιονίδεω. συνίζησις enim in hoc | solennis est, at in illo nullibi mihi quærenti occurrit.

66. Εἰς Μένδωδρον.

Ἄδηλον.

Αὐταί σοι στομάτεσσιν ἀμπρέψωμεν μέλισσαι
Ποικίλα μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι.

Αὐτὰ ἓ χάριτές σοι ἐδωρήσαντο Μένδωρε,
Σπουδὴν συσχόλιον δ' ἐάμασιν ἀνθέμιον.
Ζώεις δ' εἰς ἀγῶνα. τὸ γὰρ κλέος ἔξιν Ἀθήναις
Τ' ἐσθλὸν σέθεν, ἐξανίων ἀπόμβιον σοφάτων.

67. Εἰς Σιωπήν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
Τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος αἰσχρότατον.

68. Εἰς Πρόνοιαν.

ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ.

Ὅστις γ' ἀνητῶν μέμφεται τὰ θεῖ', οὐκ
Οὐκ εὐνοῦς, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ, μετέρχεται
Τὰς μὴ δικαίας, ὡς φασιν εἰσακουσάτω.
Εἰ γὰρ ὠφελητικὴ ἦσαν αἱ μομφαί,
Πολὺς ἂν φόβον, κ' ἂ δι' εὐσεβῆ τρόπον
Θεὸς λῦ' ἔυξατο· νῦν γ' ἦς τιμωρίας
Ἄπωθεν ἔσης, τῇ φύσει χρῶνται θεοί.
Ὅσῳ γ' ὠφελοῦσιν, ὀφλόντες κακοὶ,
Τίνυσι ποινὰς ὑστέροισιν ἐν χρόνοις.

Πολύς.] Ità repoſui pro πολλοὶ ob id quod ſequitur ἔυξατο. Grotius. videtur fuiſſe Gloſſema τῷ πολύς.

69. Εἰς

69. Εἰς Σοφίαν.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥίψαι
Φερνίδας ὀκ τέρνων τὰς πολιοκροτάφους.
Πλῶτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον· ἡ δὲ θεοῖσι
Θυμὸν ἀεὶ κατέδῃ χρυσομάνης μελέτη.
Ἔνθεν ὃν δώθεώποισιν ἀρείονα πολλάκι δήεις
Καὶ πενίῃ πλάτος, ἢ θάνατον βιότου.
Ταῦτα σὺ γιγνώσκων, κραδίης ἴθυνε κελεύθους,
Εἰς μόνον εἰσορόων ἐλπίδα, τὴν Σοφίην.

70. Εἰς Σωφροσύνην.

Ἄδηλον.

Σωφροσύνη δ' ἕως κατεναντίον ἀλλήλοισιν
Ἐλθοντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφότεροι.
Φαίδριον μὲν κτείνεν πυρὸς πόθος Ἱππολύτοιο,
Ἱππόλυτον δ' ἀγνὴ πέφνε Φαιδρομάνη.

71. Εἰς Τύχην.

Ἄδηλον.

Ἐλπὶς δὲ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε· τὸν λιμένα δ' εὗρον.
Οὐδέν ἐμοὶ χ' ὑμῖν· παίζετε τὸς μετ' ἐμέ.

72. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀγεὸς Ἀλχαμβίδα ἠιόμην ποτὲ, τὸν ὁ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρα βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰ ἐκεῖνος ἔχθη μα ποτ' ὤετο, ἐς πάλιν ἔτος.
Οἶεπαρ εἰμὶ δ' ὅλως ἐδενός, ἀλλὰ Τύχης.

73. Ἀδήλα.

Τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον·
Καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν ἐκ ἀκίνδυνον πυρεῖ.
Οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν δυπτῷ ἧνει,
Ὃ καταίσχυνεν, ἢ χρόνος λὶς, ἢ φθόνος,
Ἐπὰν ἐπ' ἄκρον λὶς τὸ καλῶς πρᾶτ[illegible]ειν δραμῇ.
Ἡ ὃ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα
Τῷ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης
Μέρει φέρεσθαι, μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν.
Κὰν γὰ πέσῃ λὶς ἐξ ἐλάττονος μέτρου,
Εὐκαταλύπτων ἔχει τὴν δυσκαξίαν.
Ὄγκος ὃ μεγάλα πᾶσμα γίνεται μέγα.
Πρὸς γὰ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται,
Σφάλλει δ' ἐκείνους, ὃς ἂν ὑψώσῃ τύχη.

Τῷ.] Mihi videtur omnino legendum τὸ, & cum φέρεσθαι jungendum.

74. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Ξειπός τις μογέσκεν ἐπ' ἰχθύσι, κὠ δ' ἐσιδοῦσα
Εὐκτέανος κάρη δυμὸν ἐκαμνε πόθῳ·

Καὶ

Καὶ μινδῆκε σώδυνον. ὁ δ' ὀκ βιότοιο πενιχρῦ
Δέξατο πομπὰν ὄγκον ἀγλωρείης.
Ἡ δ' ὃ τύχη γελόωσα πάρισατο, ὃ πυκὰ Κύπριν,
Οὐ τεὸς ὅτος ἀγὼν, ἀλλ' ἐμός ἐστιν, ἔφη.

75. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντιπάτρης ὁ Γελῶος ἔπος ποτὲ τόδε γυναικὶ
Εἶπεν, ὃ λῷ ἤδη νεύμαθε εἰς ἀΐδαν.
Παρθένε καλλιπάρηε, κόρη δ' ἐμὴ, ἴσθι σαωτὴν
Ἡλακάτην ἕλκειν λῆμα πένητι βίῳ·
Ἣν δ' ἴκῃ εἰς ὑμέναιον, Ἀχαϊάδης ἢ θεὰ μήδῃς
Χρησὰ φύλασσε πόσῃ πιστὰ βεβαιοτάτην.

76. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ πάμπαν ἄδοξα.
Τὰς μικρὰς ἁμάγει, τὰς μεγάλας καταγεῖ.
Καὶ σὺ τὸ ὀφρυῶδες ὃ τῦφον καταπαῦσαι,
Κἂν πολλὰ χρυσᾶ νάματα σοὶ παρέχῃ.
Οὐ δρυὸν, ἣ μαλακὸν ἄνεμός ποτε, τὰς δ' μεγίστας
Ἡ δρύας ἢ πλατάνους ὅδε χαμαὶ καταγεῖ.

77. Τᾶ αὐτᾶ.

Μὴ παίων, φίλος εἶ δοκεῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι,
Καὶ σὺ ῥᾳδίως ἔκλυον εὐξαμένῳ·
Ἂν παίσῃς, οὐδεὶς ἔτι σοὶ φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης τε ῥοπᾶς συμμεταβαλλόμενα.

78. Πε-

78. Περὶ Εὐηλπίας.

ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

Ἀπολεῖ με τὸ ἦθος, μὴ λέγ' εἰ φιλεῖς ἐμέ
Μῆτερ, ἐφ' ἑκάστῳ τὸ ἦθος. οἷς αὖ τῇ φύσῃ
Ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον πρόσω,
Ἐκεῖσε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα,
Καὶ τὸ ἦθος, ἀριθμοῦσιν τὰς πάππους ὅτι.
Οὐκ ἔνα δ' ἔχεις ἰδεῖν αὖ, οὐδ' εἰπεῖν ὅτῳ
Οὐκ εἰσὶ πάπποι. πῶς δ' ἐγένοντ' ἀν ποτε
Οἱ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τοῦτο, διὰ κενα
Τόκων μεταβολάς, ἢ φίλων ἐρημίαν,
Τί τῷ λεγόντων εἰσὶ δυσχερέστεροι;
Ὃς ἀν εὖ γεγονὼς ἢ τῇ φύσῃ πρὸς τἀγαθὰ,
Κἀν Αἰθίοψ ἦ, Μῆτερ, ἐστὶν εὐγενής.

79. Εἰς Φιδύνον.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὁ φιδύνος οἰκτρὸς, κοὐ Πίνδαρον, ἔστιν ἀμείνων.
Οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον.
Τὸν δ' λίθον ἀτυχὴς οἰκτείρομεν. ἀλλά τις εἰπὼν
Μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
Ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον. ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
Κινδύνους ἐπάγειν, ἔχματα δ' ὕβριν ἔχει.

80. Ἄδηλον.

Ὁ φιδύνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑαυτὸς βελέεσσι δαμάζει.

81. Ἄ-

81. Ἄδηλον.

Ὁ φθόνος ἐξὶ κάκιστον· ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ·
Τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίαν.

82. Εἰς Φιλαργύρους.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρών, ἔλιπε βρόχον· αὖτὰρ ὁ χρυσὸν
Ὃν λίπεν ἐχ εὑρών, ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

83. Εἰς Φιλίδην.

Ἄδηλον.

Θησαυρὸς μέγας ἐς' ἀγαθὸς φίλος, Ἡλιόδωρε,
Τῷ καὶ πρῆσαι τὸν ὀπισαμβύκα.

84. Ἄδηλον.

Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δίδου χάριν· εἰ δέ με μισεῖς,
Οὐ τόσον μισεῖς, ὅσον ἐγὼ σε φιλῶ.

Not. Hoc epigramma Franciſcus Vavaſor in quarto ſuorum Epigrammatum libro primus edidit.

85. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἴ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, καὶ μὴ μ' ἀδίκει σύ,
Ἀρχὴ τοῦ βλάπτειν τὴν φιλίαν θέμιν.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρείσσονα φημὶ
Τὴν φανερὰν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίης.

Φασὶ

Φασὶ γὰρ ἐν πέπλοισιν ἁλιπλανέεσσι χερείως
Ταὶ ὑφάλως πέτρας τᾶς φωνερῶν σαπλάδων.

86. Εἰς Φρύνησιν.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἡ βραδύτως βυλὴ, μέγ' ἀμείνων· ἢ γὰρ ταχεῖα
Αἰὲν ἐφελκομένῳ τῷ μετάνοιαν ἔχει.

87. Εἰς Φρονῖδας.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Τῷ σαυτῷ φρένα τέρπε· δυσπλεγέων γὰρ πολιτᾶν
Ἄλλος τις σὲ κακᾶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

88. Εἰς Ὑγίειαν.

Ὑγίεια πρεσβίστα Μακάρων,
Μετὰ σὲ ναίοιμι
Τὸ λειπόμενον βιοτᾶς·
Σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης.
Εἰ γάρ τις ἢ πλούτῳ χάρις ἢ τεκέων,
Ταῖς εὐδαίμονός τ' ἀνθρώποις
Βασιλήιός ἀρχᾶς, ἢ πολλῶν,
Οὓς χρυσίοις Ἀφροδίτης ἄρκυσιν θηρεύομεν,

Πρεσβίστα.] Ita p. 117. in Stobæi excerptis. Πρεσβυτάτας τε θεῶν Ὑγιείας, μειλιχοδώρε.

Εὐδαίμονος.] Alit ἰσοδαίμονος. rectè. Reges enim Διὶ ἰσοτάλαντοι audiunt.

Ἢ εἶις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποις τέρψις,
Ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφυται·
Μετὰ σεῖο, μάκαιρα Ὑγίεια,
Τέθηλε πᾶσα, καὶ λάμπει χαρίτων ἔαρ·
Σέθεν δὲ χωρὶς, οὐδὲ εἷς εὐδαίμων.

Πέφυται] Solenne verbum Homero. ubi insperata salus se offert.

Εὐδαίμων.] Excidit, credo, in fine, vox βροτῶν, vel ἀνὴρ, aut tale aliquid

89. Εἰς Χρόνον.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν·
Οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

90. Ἄδηλον.

Τὸ ῥᾴδιον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον. ἣν δ' παρέλθῃ,
Ζητῶν εὑρήσεις ἐ ῥᾴδιον, ἀλλὰ βάτον.

91. Εἰς Ἀστρόλογον.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τῷ πατρί μου τ' ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόγηρων
Πάντες ἐμοιρολόησθ' ὡς ἀφ' ἑνὸς στόματος·
Ἀλλ' Ἑρμοκλείδης αὐτὸν μόνθ' εἶπε θερμίδιον,
Εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκπομπεύσα.

92. Εἰς

92. Εἰς Γραίας.

Τῆ αὐτῆ.

Ταὶ τείχας, ὦ Νίωλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν.
Ἃς σὺ μελαγνοταίζας ἐξ ἀγορᾶς ἐπέλω.

93. Τῆ αὐτῆ.

Τὼ κεφαλὼ βάπτεις, γῆρας ὃ σὸν ἔποτε βάψῃς,
Οὐδὲ παρειάων ῥυπόδας ἐκτανύσῃς.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἄπαν ψιμύθῳ καταπλάτ-
τε.
Ὥστε προσωπεῖον κἀκὶ προσώπου ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἔστι· τί μαίνεαι; ἔποτε φύκει
Καὶ ψιμυθίοις τεύξει τὼ Ἐκάβω, Ἑλένω.

Ὥστε.] Ità legendum proculdubió. olim ὡς τό.

94. Εἰς Δυσείδης.

Τῆ αὐτῆ.

Ῥύγχος ἔχων τοιοῦτον Ὀλυμπικὲ, μήτ' ὄπι κρημίλλω
Ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρός τι διαυγὲς ὕδωρ.
Καὶ σὺ γὰρ, ὡς Νάρκισσε, ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργὲς,
Τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

Ἐν ὄρει.] Brodæus ἐνόρῃ, pro ἐνόρει legendum censet. tu nihil muta. mons enim imprimis cavendus erat Olympico, ne inde se præcipitem daret.

95. Τῆ

95. Τῦ αὐτῦ.

Ψευδὲς ἔσοπτρον ἔχει Δημοδενὶς· εἰ γὰρ ἀληθὲς
Ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

96. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἠήρεισας πλοκάμους, φύκη, μέλι, κηρὸν, ἀδῆτας.
Τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἂν ἠήρεισας.

97. Εἰς Κλέπτας.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν πλωτὸν Ἑρμῆν, τὰ θεῶν ὑπηρέτην,
Τὸν Ἀρκάδων ἄνακτα, τὰ βουλαίτην,
Ἐστᾶτα τῆς δὲ γυμνασίων ἐπίσκοπον,
Ὁ νυκτοκλέπτης Αὖλος εἶπε βασάσας,
Πολλοὶ μαθηταὶ κρείττονες διδασκάλων.

98. Εἰς Ἀφύλακτον οἶκον.

Τῦ αὐτῦ.

Κερδαλέως διζεσθε δόμους λήϊστορες ἄλλους·
Τοῖς γὰρ ἔνι φύλαξ ἔμπεδος, ἢ πενίη.

99. Τῦ αὐτῦ.

Βυκόλε, πρὸ ἀγέλλης πόρρω νέμε, μή σε Περικλῆς
Ὁ κλέπτης αὐταῖς βυσὶ συνεξελάσῃ.

100. Εἰς

100. Εἰς Ῥήτορα.

ΚΕΡΕΑΛΙΟΥ.

Οὐ τὸ λέγειν ῥᾳδίσημα & Ἀττικὰ ῥήματα πέντε,
Εὐζήλως ἔξιν & φρονίμως μελέτᾳν.
Οὐδὲ γὰ εἰ κάρκαιρε, & εἰ κοναβεῖ, τύ, τε σίζει,
Καὶ κελάρυζε, λέγεις, αὐδὺς Ὅμηρος ἔσῃ.
Νῶν ὑποκείσθω δεῖ τοῖς γράμμασι, & φράσιν αὐτῷ
Εἶναι κοινοτέραν, ὥς τε νοεῖν ἃ λέγεις.

Κάρκαιρε, κοναβεῖ, σίζει, κελάρυζε, verba ſunt materialiter ſumpta.

101. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Εἶδον τὸν ἀδικοῦντ' ἀσμένως ἠμύνετο
Ἕκαστος ἡμῶν, & συνηγωνίσατο
Ἴσως νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ γεγονὸς
Ἀδίκημα, & συνέπραττον ἀλλήλοις πικρῶς·
Οὐκ ἂν ἐπιπλεῖον τὸ κακὸν ἡμὶν ἤυξετο
Τὸ πρῶν πονηρῶν, ἀλλὰ ῥᾳθυμούμενοι
Καὶ τυγχάνοντες τῆς ἐσθῆς ἀμωρίας,
Ἢτοι σπουδαῖοι σφόδρ' ἂν ἦσθα, ἢ πεπαιδευμένοι.

102. Εἰς Ὑβρικάς.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πολλὰ λαλεῖς, Ἄνθρωπε, χαμαὶ τὴν τίθημι μικρόν.
Σίγα, & μελέτα ζῶν ἐκ τῆς ἀναλγῆ.

103. Τῶ

103. Τῦ αὐτῦ.

Ἠλιθ. δημοσίοις ἀυγῆς Θεός· εἰ δ' ἄρ' αὐτὸς
Ὑβριζεν φαεννων, ἐσβη τὸ φῶς ἐποθεν.

104. Τῦ αὐτῦ.

Αἰνίζειν μὴ ἄριστον, ὁ δ' ψογ. ἔχθ. ἀρχή.
Ἀλλὰ καλῶς εἰπεῖν, Ἀττικὸν ἔξι μέλι.

Καλῶς εἰπεῖν.] Luſus non invenuſtus in ambiguo ſenſu τῦ καλῶς εἰπεῖν: cui opponitur ὀνειδίζειν, βλασφημεῖν, & barbarè loqui. Bene de aliis loqui, id demum eſt ſermonis vera elegantia, id eſt, Atticum mel.

105. Τῦ αὐτῦ.

Εἰ πένομαι, τί πάθω; κ' μὲ μισεῖς σὺν ἀδικεῖσθαι;
Πτῶμα τόδ' ἔξι τύχης, σὺν ἀδίκημα τέκτων.

106. Εἰς Φειδωλέα.

Ἄδηλον.

Πλυτεῖν φασί σε πολῖται, ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι.
Χρῆσις γὰρ πλέτυ μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
Ἂν μετέχῃς αὐτῷ σὺ, τὰ γίγνεται δῆ δ' φυλάττῃς
Κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίγνεται ἀλλότρια.

107. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Τοῦ γὰρ ἑνὸς ἄλλου, πρὸς θεῶν σφ', οὕνεκα
Εὔξαιτο πλουτεῖν εὐπορεῖν τε χρημάτων,
Ἢ τοῦ δύνασθαι συμβοηθεῖν τοῖς φίλοις,
Σωφρεῖν τε καρπὸν χάριτος ἡδίστης θεῶν.
Τοῦ μὴ πιεῖν γὰρ ϗ φαγεῖν τοὺς ἡδονὰς
Ἔχομεν ὁμοίας· ἐκ τοῖς λαμπροῖσι γὰρ
Δείπνοις τὸ πεινῆν παύεται.

108. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντα ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητα·
Ὦ τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δὲ πένης.

109. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Μικὸν Ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ,
Καὶ, Τί ποιεῖς, φησὶν, φίλτατε μοι πρὸς ἐμοί;
Ἡδὺ δ' ὁ μῦς γελάσας, μηδὲν φίλε, φησὶ, φοβηθῇς.
Οὐκέτι τροφῆς σοὶ χρήζομεν, ἀλλὰ μνηστῆς.

110. Ἄδηλον.

Εἰ μὲν ζῇς ἐλάφου τιμαλφέστερον ἦτορ, ἢ κεραίνης,
Συγγνώμην πλείονα πλούτου ἀγειρομένῳ.
Εἰ δέ τις ἐσθλὸς βροτός, ὃς αὐτίκα γῆρας ἱάψει,
Μή σέ γ' ἀπειρεσίων οἴτερος ἔλῃ κλεάνων.
Μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοισι ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσσῃς,
Χρήσονται δ', ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀγέδλοι.

111. Εἰς

111. Εἰς Μενέσθειον Κωμικόν.

Τῷ αὐτῷ.

Εἶναι μὲν κωμικὸν σε Μενέσθεατε, καὶ νυπόδητον,
Καὶ ῥιγῶν, οὐδεὶς ἀνελεήμων καθόλου·
Ἂν δ' ὑποθαρπάζῃς ἄρτους ἢ κλάσματ' ἀμαιδῶς,
Καὶγὼ ῥάβδον ἔχω, ἢ σὲ λέγουσι κύνα.

112. Εἰς Ἄνδρας ἀγαθούς.

ΚΑΡΦΥΛΙΔΟΥ.

Μὴ μέμψῃ πρίων τὰ μνήματά μου παροδῖτα·
Οὐδὲν ἔχω πρωΐων ἄξιον οὐδὲ θανών.
Τέκνων τέκνα λέλοιπα· μιῆς ἀπέλαυσα γυναικὸς
Συζύγου· θεσσοῖς παῖδ' ἔδωκα γάμοις,
Ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεθήμιζα κήλποις,
Οὐδενὸς οἰμώξας ὀ νόθον, ὀ θάνατον.
Οἵ με καταστέψαντες ἀπήμονα, τὸν γλυκὺν ὕπνον
Κοιμῶσθαι χώρῳ πέμψαν ἐπ' εὐσεβέων.

113. Ἀδέσποτον.

Μὴ σύ γε θνητὸς ἐὼν, ὡς ἀθάνατός κε λογίζου.
Οὐδὲν γὰρ βιότου πιστὸν ἐφημερίοις
Εἰ καὶ τῷδε κάσμησεν ἔχει πρὸς ἥδε θανόντα,
Ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

114. ΚΑΛΛΙΜΑ'ΧΟΥ.

Ἦν δίζῃ Τίμαρχον ὃν ἄϊδος, ὄφρα πύθηαι
Ἤτι ναὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεται.
Δίζεσθαι φυλῆς Πτολεμαΐδος. ὑέα παῖδες
Παυσανίᾳ· δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

Δίζεσθαι.] Subintel. χρὴ vel δεῖ. | Εὐσεβέων.] Subaud. χώρᾳ, quod ſupra expreſſum habes.

115. Τοῦ αὐτοῦ.

Τῆδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀχαρνίτης ἱερὸν ὕπνον
Κοιμᾶται· δύσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

116. Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν αὐτοῦ λιτὸς ἔκλαυσε ἀπολλυμένων ἀνιαθείς,
Νικόδικον ἢ φίλοι ἡ πόλις ἥδε κλαίει.

117. Τοῦ αὐτοῦ.

Σώτομος ἰῶ ὁ ξεῖνος, ὁ χὴ τάφος· ἃ μακρὰ λέξω.
Θῆρις, Ἀρισταίου, Κρὴς, νέῳ ἐμοὶ δολιχόν.

Δολιχὸν.] Supple νικήσας, inquit Fabri filia. potius χρόνον. δολιχὸς χρόνος alibi. Sententia hæc eſt. ille quidem brevis eſt, at longo tempore ſub me jacebit. Tumulus loquitur.

118. Εἰς Ἀνδρέιας.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ὃς τόδε σῆμα.
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

119. Εἰς Θεμιστοκλέα.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ.

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο θὲς Ἑλλάδα, θὲς δ' ὅπι ζωῦτα
Δύεσθαι, βαρβαρικᾶς σύμβολα ναυφθορίας·
Καὶ τύμβῳ κρηπίδα τοείγεσθε Περσικὸν Ἄρη,
Καὶ Ξέρξιον. τούτοις ἥπτε Θεμιστοκλέα.
Σταλᾶ δ' ἁ Σαλαμὶς ὄπι κείσεται, ἔργα λέγουσα
Τᾶμος. Ἰὰ μεμιχθεῖς τὸν μέγαν ἐντίθετε;

Τύμβῳ.] Lege sine ἰῶτα subscripto. Doricè pro τύμβου.

120. Εἰς τὲς ἐν Θερμοπύλαις θανόντας.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ὦ ξεῖν', ἄγγειλον Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
Κείμεθα, τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις.

121. Ἄδηλον.

Οὔνομά μοι λὶ ὄν τοῦτο; πατρὶς δέ μοι ἐς τί ὄν τοῦτο;
Κλειτὸς δ' εἰμὶ γλύφος. εἰ γὸ ἀφαυρὸς τοῦτος;

Ζήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον. εἰ γὰρ ἀδόξως;
Κεῖμαι δ' ἐνθάδε νωθ. τίς, τίνι ζῶντα λέγῃς;

122. Ἄδηλον.

Ζωλὼ συλήσας, δωρῆ τάφον· ἀλλά με κρύπτεις,
Οὐ θάπτεις. τοίη κ' αὐτὸς ὄναιο τάφη.

123. Ἄδηλον.

Κίων με καταικρύπτῃς ὡς ἐδενὸς ἀνδρὸς ὀφθῆναι,
Ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

124. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Κύζικον ἰὼν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἵππακον εὑρεῖν.
Καὶ Διδύμους· ἀφανὴς ἄπτι γὰρ ἡ γραφή.
Καί σφιν ἀνιηρὸν μὴ ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα ἢ λέξον,
Τῶθ', ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω Κρητίαν.

125. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἀοιδήων θεὸν ἀνόντα τὸν αἰνοβίλην Ἀγάθωνα
Πᾶσ' ὅτι πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.
Οὔ τινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
Ἡνάρισε συγερῆς ἐν στεφάλιγγι μάχης.

126. Εἰς Θεμιστοκλέα.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ.

Τοῦτο Θεμιστοκλεῖ κενὸν ἠρέιον εἵλατο Μάγνης
Λαὸς, ὅτ' ἐκ Μήδων πατρίδα ῥυσάμυθ',
Ὀφθείλω τὸ πρέσβυ χθόνα, ϗ λίθον. ἤθελεν ὅπως
Ὁ φθόνθ· αἰ δ' ἀρετὰ μεῖον ἔχυσι γέρας.

Κενὸν.] Non hîc idem valet, quod κενοτάφιον, Themistocles enim hîc situs erat. at φαῦλθ, vilis, nec respondens meritis tanti viri.
Μεῖον.] Lege μεῖζον. sensus postulat.

127. Ἀδέσποτον, οἱ δὲ ΝΕΡΩΝΟΣ.

Ἐμοῦ θανόντθ, γᾶρα μηδήτω πυρί.
Οὐδὲν μέλει μοι· σῶμα γὰρ καλῶς ἔχει.

128. Εἰς Ἄνδρας σὺν ἐπιθήμυς.

Ἄδηλον.

Γᾶρα φίλη, τὸν πρέσβυν Ἀμυντιάδην ἐνθεο κήλοις,
Πολλῶν μνησαμένη τῶν ὅτι σοὶ καμάτων.
Καὶ γὰρ ἀεὶ πρέμνον σοι ἀνεσπάραξεν ἐλαίης,
Πολλάκι ϗ βορμὸν κλήμασιν ἠγλάϊσεν,
Καὶ Δηοῦς ἔπλησε, ϗ ὕδατθ ἄλλαλκας ἕλκων,
Θῆκε μὲν ἀυλάχθμον, θῆκε δ' ὀπωροφόρον.
Ἀλλ' ὧν σὺ πρηεῖα κεῖσο, ϗ εἰαρινὰς ἀνθοκόμει βοτάνας.

129. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Πολλὰ φαγὼν, & πολλὰ πιὼν, & πολλὰ κακ' εἰπὼν
Ἀνθέψης, κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

130. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Δάμιγνα τίς σ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον, ἢν ἴκω & σέ,
λάρνα, τὸν ὀφθαλμοῖς ἄζηλον ἐν ἡμετέροις,
Τῇ ἑτέρῃ κλαίσαντες ἐλαφρὸν ὄμμα; σὺ δὲν ἐκεῖνε
Εἰδὲ πατὴρ Διόφων χρῆμ' ἀνιηρότερον.

131. Εἰς Νιόβην.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Μύναν σὺ τέκνοις νεκυοστόλε δέξο μέλος,
Τὰν χαλὸν, ἀρκεῖ σοι φορτὸς ὁ Ταντα λίδος.
Πλεῖσαι γὰρ μία σὺν σκάφᾳ· εἴσιδε κύρας
Καὶ κύρας, Φοίβε σκύλα & Ἀρτέμιδι.

132. Εἰς Τίμωνα.

Τίμων μισάνθρωπε ἐσοικέω· ἀλλὰ πάρελθε,
Οἰμώζειν εἵνας πολλὰ, πάρελθε μόνον.

133. Εἰς τὸν αὐλέν.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τίμων (ἐγὼ δ' ἔτ' ἐαὶ) τί τοι φάτο, ἢ σύτος ἐλθεῖν;
Τὸ σύτο ἐμέων γὰ πλείονες εἰν αἰδη.

134. ΛΟΥ-

134. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Παῖδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
Νηλειὴς Ἀΐδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις, ἐπεὶ δὴ βιότοιο μετέσχον
Γαύρου, καὶ παύσων τῆλε βιότοιο κακῶν.

135. Εἰς Γυναῖκα.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Δάκρυά σοι καὶ τέρψεν ὑπὸ χθονός, Ἡλιοδώρα,
Δωρῆμαι θοργαῖς λείψανον εἰς ἀΐδαν,
Δάκρυα δυσδάκρυτα. πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ
Σπένδω μνᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύας.
Οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις Μελέαγρος
Αἰάζω, κενεὰν εἰς Ἀχέροντα χάριν.
Αἶ, αἶ τῶν τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἅρπασεν Ἅδας,
Ἥρπασεν· ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.
Ἀλλά σε γυνῆμαι, Γᾶ παίζοφε, τὴν πανόδυρτον
Ἡρέμα σοῖς κόλποις μᾶτερ ἀναδεχάλιπε.

Δάκρυα.] Haud dubie Meleager omnium epigrammatariorum vetustissimus, hoc epitaphium in suam ipsius uxorem composuit. Vincentius.

136. Εἰς

136. Εἰς Γέροντα.

Ἀδέσποτον.

Ἐξηκοντέτης Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ταρσεύς, μὴ γήμας· ἄνδρες ἦ μισῆ ὁ πατήρ.

Παλλὰς.] Subaud. ἔγημεν ἄν.

137. Ἐκ τῶν εἰς Γυναῖκας.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Αἰγυπτίου.

Αὐτὴν Θεοδότην ὁ ζωγράφος· ἄνδρα ἦ τέχνης
Ἥμβροτε, καὶ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

Αὐτὴν.] Ità Epigr. 182. αὐτὴν μιμητὴν, veram, vivam. non picturam, at revera ipsam. pendet autem hic accusativus à verbo ἐζωγράφει subaudito.

138. ΣΑΠΦΟΥΣ.

Τιμάδος ἅδε κόμις, τὰν δὴ περὶ γάμβριον ἀνῦξε,
Δέξατο Φερσεφόνας κυδρὸν ἀτάλαμος·
Ἃς καὶ ἀποφθιμένας, πᾶσαν νεοθηγεῖ χαλκῷ
Ἄλικες ἰμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

Κόμαν.] *Nec dubium de morte ratæ, Cadmeida palmis*
Deplanxere domum, scissæ cum veste capillos. Ov. Met. l. 4

139. Ἄδηλον.

Ὁρᾷς πρόσωπον Καισίης τῆς σώφρονος;
Εἰ καὶ τέθνηκε ταῖς ἀρεταῖς ἐγήρασεν·
Ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον ἢ τοῦ σώματος.

140. ΚΑΛΛΙΜΑ'ΧΟΥ.

Κρηθίδα τὼ πολύμυθον, ὅπ᾽ ἀμφύλιω ἠλᾷ
πάζειν,
Δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
Ἠδίσαν σωέριθον, ἀεὶ λάλον· ἢ δ᾽ ἀποβείζει
Ἐνθάδε τὸν πάσας ὕπνον ὀφειλόμυον.

Ἠδίσαν.] Lege ἤδισλω. Hoc enim Epigramma non Doricè ſcribitur.

141. ΗΡΑΚΛΕΙ'ΔΟΥ.

Ξεῖν᾽, Ἀρετημιὰς εἰμὶ· πάτρα Κνίδος· Εὔφρονος
ἦλθον
Ἐς λέχος, ὠδίνων σὺν ἄμφρος ἠλυόμιν.
Διστὰ δ᾽ ὁμῶ τίκτουσα, τὸν μὺ λίπον ἀὺδ᾽ εἰ ποθηδόν
Γήρως· ὃν δ᾽ ἀπάγω, μνημόσυνον πόσις.

Ξεῖν᾽.] Hoc Epigramma deſumptum eſt ex tertio Epigrammatum libro *p.* 340. non quidem integrum; quatuor enim priores verſus, utpote frigidiores amputavi.

Διστὰ.] Subaud. τέκνα.

Ὃν.] Malim ὃ, quia præceſſerat τὸ.

142. Εἰς Δῆλον.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙ'ΔΟΥ.

Δῆλος ἐγὼ. ναὶ δῆλος, ἐλεύθερόν δέ με τίμβω,
Δέσποτα Τιμοθέη, τὸν σὸν ἔθευ τροφέα.
Εὐάγων᾽, ἀσινῆ τείνοις βίον. ἴω δ᾽ ὑπὸ γήρως
Πρός μεμβλήκης σὸς ἐγὼ, δέσποτα, κἢν αἰδῆ.

143. Εἰς Ἕκτορα καὶ Αἴαντα.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ.

Ἕκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν, Ἕκτορι δ' Αἴας
Ζωστῆρ'· ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς θάνατον.

144. Εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ἕκτορι μὲν Τροίη συγκάτθανεν, ἐκ δ' ἔπι χείρας
Ἀντῆρεν Δαναῶν ταχὺν ἐσφριγόωσι.
Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ σὺν πάλετο. πατρίδες ἄμφω
Ἀνδράσιν, ὑπάρξας ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.

145. Εἰς Ἱπποκράτην.

Ἄδηλον.

Θεσσαλὸς Ἱπποκράτης, Κῷος γλυφεύς, ἐνθάδε κεῖμαι,
Φοίβου ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτου γενεαῖς
Πλεῖστα τρίπαλτα νόσων σώσας ὅπλοις Ὑγιείης,
Δόξαν ἐλὼν πολλῷ μᾶλλον τύχης, ἀλλὰ τέχνης.

146. Εἰς Ἰξοῦτιν.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Ἰξοῦν δὲ καλάμοισιν ἀεὶ πέρος αὐτὸν ἔφερβεν
γαμετὴ Εὔμηλος, λιτῶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίῃ·
Οὔποτε δ' ὀδυνάων ἔκλυσεν κέαρ γαστρὸς ἔκηλε.

Τοῦτο

Τῦτο πυφλὼ χειρὶ, τῦτ' ἔφερ' ὐφεσσώλιν,
Τρὶς ἢ τετρηχὸν ζήσας ἔτος, ἐνθάδ' ἰαύει, Λοκρίς
Παῖσι λιπὼν ἰξὸν, ϛ πέρδικα, ϛ καλάμυς.

147. Εἰς Ναυαγήσαντας.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ναυηγῦ πάφθ. εἰμὶ, ὁ δ' ἀὐτὸν, ὃς γεωργῦ.
Ὡς ἀλὶ ϛ γαίῃ ξυνὸς ὕπες' αἰδης.

148. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ὤφελε μηδ' ἐγλύουλο διαὶ νῆες· ἃ γὰρ ἀὐ ἡμεῖς
Παῖδα Διοκλείδα Σώπυλιν ἐξένομεν.
Νῶῖ δ' ὁ μὲν εἰν ἁλίπα φέρεται νέκυς, ἀμὶ δ' ἐκείνα
Οἰόμα ϛ κενεὸν σᾶμα πεδερχόμεθα.

149. Τῦ ἀπῦ.

Νάξιος σὸκ ὄθι γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Ναυῖ ἅμα ϛ ψυχὼ εἰδεν ἀπολλυμένῳ,
Ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χὼ μὲν ἐν ὑγρῇ
Νεκρὸς· ἐγὼ δ' ἄλλως ὄνομα τύμϐ. ἔχων
Κηρύσσω πάντεσσι ἔπος τόδε, φεύγε θαλάσσαν
Συμμίσγων ἐρίφων, ναυκλῆρε, δυομένων.

150. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Στυγνὸς ἐὼν ἀρκτέρῳ νύκτας πλόος· ἐκ δ' ὄβριμος
Λαίλαπος, ἀπάσιῳ πικρὸν ἔτυξε μέθρον,

Οὐ ϛείχῃς ϖῶδα τύμβον ὁδοιπόρε. σῶμα ϑ' πόντος
Ἔκρυψ', Αἰγαίῳ ῥαγόμβιον πελάγει.
Ἠϊθέων δακρυόεις ἅπας μέθος· ἐν ϑ' θαλάττῃ
Πλεῖσα πολυκλαύτω κήδεα ναυκλήρω.

151. Ἄδηλον.

Ναυκλέ, μὴ πένθω λίνῳ. ἐνθάδε τύμβος ὅδ' εἰμὶ,
Ἀλλ' αὐτὸς πόντω τύγχανε χρησόμενος.

152. Εἰς Νέκυς.

ΚΑΛΛΙΜΑ'ΧΟΥ.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
Ἐνθάδε, πολλῶ ἐλπίδα, Νικοτέλω.

153. Τῶ ἀυτῶ.

Ἥρωι Μελάμιππον ἐθάπτομεν, ἡλίκα δὲ
Δυομένω Βασιλῶ κάτθανε παρθενική
Αὐτοχερί· ζώειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
Οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακόν
Παῖδες Ἀριστίπποιο· κατήφησε δ' Κυρήνη
Πᾶσα, τὸν αὐτέκνων χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

154. Εἰς Ὀρφέα.

ΑΝΤΙΠΑ'ΤΡΟΥ.

Οὐκ ἔπι θελγομένας, Ὀρφεῦ, δρίας, οὐκ ἔπι πέτρας
Ἄξεις ὑ θηρῶν ἀυλονόμους ἀγέλας·
Οὐκ ἔπι κηληθμοῖς δονέμων βεβρυγε, χάλαζαν,

Οὐ

Οὐ νιφετῷ συρμὸς, ὑ παταγιδσαν ἄλγα.
Ὤλεο γδ. σὲ ϝ πολλὰ καπωδύσανλο θύγατρες
Μναμοσύναι, μάτηρ δ' ἔξοχα Καλλιόπα.
Τί φθημοῖς σοναχεύμῳ ἐφ' ἁάσιν, ἀνίκ' ἀλαλκεῖν
Τῶν παίδων αἴδλων οὐδὲ θεοῖς δυώαμις;

155. Εἰς Ἀρχίλοχον.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Σῆμα τόδ' Ἀρχιλόχυ ϝδαπόνκον, ὅς ποτε πικρῷ
Μῶσϙ ἐκιδναίῳ πεῷτης ἔβαψε χόλῳ,
Αἰμάξας Ἑλικῶνα τὸν ἤμερον· οἶδε Λυκάμβης,
Μυεσμλυθ. τειοτῶν ἄμμαπα θυγατέρων.
Ἠρέμα δὴ ϝδάμειφον ὁδοιπόρε, μή ποτε τῶδε
Κινήσῃς τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομλύυς.

156. Εἰς τὸν αὐτόν.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Ἀρχίλοχον, ⁊ ϛᾶθι, ⁊ εἰσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν
Τὸν τῷ Ἰάμβων, ὃ τὸ μυρίον κλέθ.
Διῆλθε κἠπὶ νύκτα, ⁊ πεῤὶ ἀῶ.
Ἦ ῥά μιν αἱ Μῶσαι ⁊ ὁ Δάλιος ἠγάπιλν Ἀπόλλων.
Ὡς ἐμμλῆς τ' ἔγλυτο κηπιδέξιθ.
Ἔπεά τε ποιεῖν, πεῤὶ λύραν τ' ἀείδειν.

157. Εἰς Εὐριπίδην.

ΙΩΝΟΣ.

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ' ἐς Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τῶδε·
Τῇ σῇ γδ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπέχεται

158. Εἰς

158. Εἰς Σοφοκλῆ.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα πνεῦε
Ἕρπυζοις, χλοερὰς σκηπτοφόρων πλοκάμους·
Καὶ πέταλον πάντη θαλλοῖ ῥόδα, ἥτε φιλορρώξ
Ἀμφιπολεῖ, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χυαμβύη,
Εἵνεκεν ὠμανθοῦς πνυτόφρονος· ὦ ὁ μελίχρως
Ἤσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

159. Εἰς Ἀνακρέοντα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου.

Θαὶ λοι τετρακήρυμβοι, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ πλοῦτος,
Ἄβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα.
Πηγαὶ δ' ἀργυρόεντος ἀϊαθλίοιντο χάλικτος·
Εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ.
Ὄφρά κε τοι σοφίη τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται·
Εἰ δή τις φθιμένοις χεῖμπετον ὠφελοσύη.

160. Εἰς τὸν ἑαυτοῦ Πατέρα.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ὅς μ' ἐς ἐμὴν ὠδὰ σῆμα φέρεις πόδα, Κλεομάχου με
Ἰδὲ Κυρηναίης παῖδά τε καὶ γλυκέος·
Εἰ δ' εἶπε δ' ἄμφω κεν ὁ μὴ πότε παυόμενος πλώειν,
Ἦρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρείσσονα βασιλῆος.

Οἱ

Οὐ νέμεσις· μῶσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄρμαθι παῦδας,
Ἄχερ βίᾳ πολιὰς σὺν ἀπέδεντο φίλους.

161. Εἰς Ἑρμοκρατέαν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἴκοσιν Ἑρμοκρατία τ' ἐννέα τέκνα τεκοῦσα
Οὔθ' ἑνὸς, ἔστε μὴς ὑγιασάμιν ἤματα.
Οὐ γὰρ ἀπωΐξυσεν ἐμὰς ὠδῖνας Ἀπόλλων,
Οὐ βαρυπενθήτας Ἄρτεμις εἶλε κόρας.
Ἔμπαλι δ' ἃ μὴν ἔλυσεν ἐμὰς ὠδῖνα μολοῦσα,
Φοῖβος δ' εἰς ἥβαν ἄρσενας ἠγάγετο
Ἀελαβέας νέοισιν. ἴδ' ὡς νίκημι δικαίως
Παισί τε τ' γλώσσῃ σώφρονι Ταντανλίδα.

Μολοῦσα.] Eleganter. Diana enim vocatur & Εἰλείθυια, quæ parturientibus adeſt. eadem vis participio μολοῦσα.

162. ΜΥΡΙΝΟΥ.

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
Θύρσις, ὁ συρίζων Πανὸς ἴσον δόναξι, fistula
Ἔνδιος, οἰνοπότης, σκιερὰν ὑπὸ πίτυν εὗδεν.
Φυρεῖ δ' αὐτὸς ἑλὼν ποίμνια βάκχον Ἔρως.
Ἆ, νύμφαι, νύμφαι, διεγείρατε τὸν λυκοθαρσῆ
Βοσκὸν, μὴ δηρὸν κύρμα γένηθ' ὁ Ἔρως.

163. Εἰς Πτωχόν.

ΚΑΛΛΙΜΑ'ΧΟΥ.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, ἤτε τι δεινὸν
Ῥέζων, ἤτ' ἀδικῶν σοδένα, Γαῖα φίλη,
Μίκυλος· εἰκ πονηρὸν ἐπήνεγα, μήτε σὺ κέφη
Γίγνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἵ μ' ἔχετε.

164. Εἰς τὸν Θαλῆν.

ΑΝΤΙΠΑ'ΤΡΟΥ.

Ἦρ' ὀλίγον γε τὸ σῆμα, τὸ ἧ κλέος ἀεξανόμενες
Τᾷ πολυφρονίᾳ τᾷδε Θαλῆος ὄρη.

165. Εἰς Μιλτιάδην.

Ἄδηλον.

Πάντες, Μιλτιάδη, παλαρπία ἔργα ἴασιν,
Πέρσαι τ' Μαραθών, σᾶς ἀρετᾶς Τέμενος.

166. Ἄδηλον.

Υἱὲ πατὴρ τόδε σῆμα, τὸ δ' ἔμπαλιν ἰῶ τὸ δίκαιον·
Ἦν ἧ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.

Υἱὲ πατὴρ.] Epigramma vetus Latinum:
Quod decuit natam patri præstare sepulto,
Hoc contrà natæ præstitit ipse pater.

167. Εἰς

167. Εἰς Ἡράκλειτον.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ Λαερτίου.

Ἡράκλειτος ἐγώ· τί με ὦ κάτω ἕλκετ' ἄμυσσοι;
Οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δέ μ' ὑπεραμύνοις.
Εἷς ἐμοὶ ἀρίστωπος, τρισμύριοι, οἱ δ' ἀνάριθμοι,
Οὐδείς. Ταῦτ' ἀυδῶ κ' ὦ Ἅιδη καὶ Φερσεφόνη.

168. Εἰς τὸν Διογένη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Βάκχον, κ' πίρη, κ' διπλόον ἐμὰ σοφοῖο
Διογένους, βιότου φορίον ὁ κυφὸς ταῶν.

169. Εἰς Ἡράκλειτον.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἶπέ τις Ἡρακλείτε τὸν μόρον, ἐς δέ μιν ἄκρυ
Ἤγαγεν· ἐμνήσθην δ' ὁσάκις ἀμφότεροι
Ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σύ γε,
Ξεῖν' Ἁλικαρνησεῦ, πετρά πάλαι σὸν ἐνιῇ·
Αἱ δ' ἦ ταὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ἧσιν ὁ πάντων
Ἅρπακτὴς Ἅιδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

170. Εἰς Ἐπίκτητον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Δοῦλος Ἐπίκτητος γλυφόμαν, ϗ σῶμ' ἀνάπηρος·
Καὶ πενίαν Ἰρὸς, ϗ φίλος ἀθανάτοις.

Φίλος.] Εὐδαίμων, felix. Vid. Grævii not in Heſiodum. Solus es quem diligunt Dii. Terent.

171. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἶπας, ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος ὡ Ἀμβρακιώτης,
Ἦλατ' ἀφ' ὑψηλῆ τείχεος εἰς Ἀΐδαν.
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

Εἰς Ἀΐδαν.] Ex verbis Ciceronis. *l.* 1. Tuſcul. Quæſt. Satis conſtat pro Ἀΐδαν legendum eſſe Ἄιδου. Vincent.

172. Εἰς Ὑβρισάν.

Ἄδηλον.

Οὐκ ἀδαὴς ἔργασε Κίμων τάδε, πημὶ δ' ἐγὼ
Μῶμος, ὃν οὐκ ἤρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

173. Εἰς τὸν Μίσωνος βοῦν.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Βουκόλε, ποῖ ποθέεις με βιάζεαι; ἴχνος ἀρότου
Οὐ γάρ μοι τέχνη ϗ πόλ' ἔδωκεν ἔχειν.

174. Εἰς

174. Εἰς τόρυμα Ταντάλου ἐν ποτηρίῳ.

ΓΑΛΛΟΥ.

Οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσι συνέστιος, ἕτερος ὁ νηδὺν
Πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος πώματος,
Νῦν λιβάδος δηπτῆς ἱμείρεται· ἡ φιλονερὴς δ'
Κεφαὶς ἀεὶ χείλεσι ταντείνοτερη.
Πῖνε, λέγει τὸ τόρυμα, καὶ ὄργια μάνθανε σιγῆς.
Οἱ γλώσσῃ τορπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

175. Εἰς Ἄγαλμα Ἠχοῦς.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ τοῦ ΣΑΡΧΙΕΩΣ.

Ἠχὼ περιρρέεσθαι ὁρᾷς, φίλε, Πανὸς ἑταίρῃ,
Ἀντίτυπον φιλοσιγὴν ἔμπαλιν ἀσυμφύλου,
Παντοίων σοφιστῶν λάλον εἰκόνα, ποιμένιν ἡδὺ
Παίγνιον. ὅσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Πανὸς ἑταίρῃ.] Polyænus l. 1. c. 2. de hac locutione appositè — ΑΝΤΗΧΗΣΑΝ δὲ αἱ πέτραι, καὶ τὸ κοῖλον τῆς νάπης ἦχον πολλῷ μείζονα ἀπ-

νάμεως τοῖς πολεμίοις ἐνεποίησεν. οἱ μὲν δὴ φόβῳ πληχθέντες ἔφυγον· τὸ δὲ Πανὸς τὸ στρατήγημα πιόντες, πρὸς ΗΧΩ τῷ ΠΑΝΙ ΦΙΛΗΝ, ἀσθμῷ.

176. Εἰς Ἄγαλμα Ἀφροδίτης τῆς ἐν Κνίδῳ.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τερπικαλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τερπνῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

177. Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον Ἀφροδίτην.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Παλλὰς τὴν Κυθέρειαν ἔνοπλον ἔειπεν ἰδοῦσα,
Κύπρι, θέλεις ὅπως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
Ἢ δ' ἀταλὸν γελάσασα· μὴ μοι ζάκορος δύτιον ἄρειν;
Εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅπλα λάβω;

178. Εἰς Ἄγαλμα Ἑρμοῦ.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἑρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπεύχετο, καὶ ξύλον ἦεν.
Εἶτά μιν αἴσας, χαμάδις βάλε· τὸν δ' ἀπὸ χρυσὸς
Ἐρρύσην· καταγλύτου. ὗες πύρ· πολλάκι κέρδος.

179. Εἰς ἄγαλμα Ἥρας θηλαζούσης Ἡρακλέα.

Αὐτίκα μητρυιὴ τεχνήσατο· τέκνα μαζὸν,
Εἰς νόθον πλάσης· ἐ προσέθηκε γάλα.

180. Εἰς Σπίλιν Νεμέσεως.

Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ πόρρω τῷ τε χαλινῷ,
Μήτ' ἄμεινόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

181. Εἰς ναὸν Ἀσκληπιοῦ.

Ἁγνὸν χρὴ ναοῖο δυώδεος ἐντὸς ἰόντα
Ἐμφαίνειν· Ἁγνεία δ' ἔξι φρονεῖν ὅσια.

182. Εἰς

182. Εἰς ἄγαλμα τῦ Καιρῦ.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Τίς, πόθεν ὁ πλάσης; Σικυώνιος. ὄνομα δὴ τί;
Λύσιππος. σύ γ', τίς; καιρὸς ὁ πάμφιλος ὤρ.
Τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; ἀεὶ τροχάω. τί δ' ταρσοὺς πτερ
Ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; ἵπταμ' ὑπωκέμιος.
Χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; ἀμβλεῖαι δ' ἄγμα
Ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος. πελέθω.
Ἦ δ' κόμη τί κατ' ὄψιν; ὑποφρικάσαντι λαβέσθαι.
Νὴ Δία τἀξόπιθεν φωρὸς τί φαλακρὸν πέλει; calvum
Τὸν γὰρ ἅπαξ πλωσῖσι παραπτηνὸν μετρήσαντα με ποσσὶν,
Οὔ τις ἔτ' ἰμείρων δράξεται ἐξόπιθεν.
Τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὑμέων,
Ξεῖνε, ἵν' ἐν φορβοῖς ᾖκε διδασκαλίην.

183. Εἰς Λυδήν.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἦ τοῖον Κυδέρειαν ὕδωρ τέκεν, ἢ Κυδέρεια
Τοῖον ἔτεκτεν ὕδωρ, ὃν χρόα λευκαίνει.

184. Εἰς ἕτερον Λυδήν μικρόν.

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μὴ νέμεσσ. βαιοῖσι. χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Βαιὸς ἡ Παφίης ἔπλετο κῦρος. Ἔρως.

185. ΚΥΡΟΥ.

Κύπρις σὺ χαίτεσι & νέῃ χρυσοβελέμνῳ
Ἐνθάδε λυσιμόχθῳ, μεσσὸν ἔδωκε χάριν.

186. Ἀπὸ Ναυηγῶν.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Γλαύκῳ, & Νηρεῖ, & Ἰνοῖ, & Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῃ Κρονίδῃ, & Σαμόθρηξι θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους λευκίλιθος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς. ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

187. Εἰς Ζωσφίλαν.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἡδὺ μέλος νὴ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα πικτίδι μέλπεις,
Ἀστὴρ Ζωσφίλα λίγεια, ἁδὺ κρέκεις τι μέλος.
Ποῖ σε φύγω; πρώτη με τοξοτέχνην ἔρωτες,
Οὐδὲ ὅσον ἀμπνεύσαι βαιὸν ἐῶσι χρόνον.
Ἢ γάρ μοι μορφὴ βάλλει πόθον, ἢ πάλι μοῦσα,
Ἢ χάρις, ἢ τί λέγω; πάντα πυρὶ φλέγομαι.

Πόθον.] Olim πόθεν, nullo ſenſu.

Ἢ τί λέγω] Grotius punctum interrogationis poſt πάντα ponit, & ſic interpretatur. Omnia quid verbis perſequor? ignis ego.

188. ΛΟΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἢ τὸ φιλεῖν ἀφέιγεαψον Ἐρως ὅλον, ἢ τὸ φιλεῖσθαι
Πρόαδες· ἵν' ἢ λύσῃς τὸν πόθον ἢ κεράσῃς.

Tibullus *Lib.* 4. *Eleg.* 5. appositè

Neu tu sis injusta Venus; vel serviat aequè
Vinctus uterque tibi, vel mea vincla leva.

189. ΡΟΥΦΙΝΟΥ.

Οὐκ ἔλεγον, Περδίκκη, γεράσκομαι; ὁ πρεσβώτης,
Ἥξουσιν ταχέως αἱ δέκα λυσίφιλοι; ἰοὺ
Νεῶν ῥυτίδες, ὦ θηλὺ πολιή, ὦ σῶμα ῥακῶδες,
Καὶ στόμα τὰς πρεσβέιας σὸν ἔτ' ἔχον χαρίζας.
Μή τις σοι, μέτωρε, προσέρχεται, ἢ κολακίων
Λίανται; ὡς ὄν τάφον, νεῶν σε προσερχόμεθα.

190. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ψαλμός, ὦ λαλιή, ὦ κωτίλον ἄμμα, ὦ φδή
Ξανθίππης, ὦ πῦρ ἄρκι καταρχόμενον,
Ὦ ψυχή φλέξει σε· τὸν δ' ἐκ τίνος, ἢ πότε, ὦ πῶς,
Οὐκ οἶδα· γνώσῃ δυσμόρε τυφόμενος.

191. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡράθης πλουτῶν Σωσικράτες· ἀλλὰ πένης ὤν
Οὐκ ἔτ' ἐρᾷς. λιμὸς φάρμακον οἷς ἔνεσι.
Ἢ ὄν πάρος σε καλὲσκε μυρὸν ὦ περπὸν Ἀδώνιν
Μίλτωφίλα, νεῶν τοι πιόμενα πεινάσεται.

Τίς;

Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόλι τοι πόλις; ἢ μάλις ἔγνως
Τῶτ' ἔπθ', ὡς οὐδεὶς οὐδὲν ἔχρνΐι φίλος.

X II 192. Τὸ αὐτό.

Γέμπω σοὶ Ῥοδόκλεια τόδε σέφθ', ἀθθεσι πλέξας,
Αὐτὸς ὑφ' ἡμετέραις δρεψάμθν παλάμαις.
Ἐσὶ κείνον, ῥοδέη τε κάλυξ, νοτερήτ' αὐγμώνη,
Καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, ϗ κυδωνογλὶς ἴον.
Ταῦτα σεφαμθὶ, λῆξον μεγάλαυχος ἐοῦσα,
Ἀνθεῖς, ϗ λήγεις, ϗ σὺ, ϗ ὁ σέφανθ'.

193. ΚΑΛΛΙΜΑ'ΧΟΥ.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μήποτ' ἐκείνης
Ἕξειν μήτε φίλον κρείσσονα, μήτε φίλιον.
Ὤμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τὰς ἐν ἔρωτι
Ὅρκους μὴ δώσειν ἔστ' ἐς ἀθανάτων.
Νῶν δ' ὁ μὲν ἄλλης δὴ πέρεται πυρί. πῆς ὃ ταλάφης
Νύμφης (ὡς Μεγαρέων) ὁ λόγ' ἐδὶ ἀ-
ειθμός.

194. Ἰουλιάνῳ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου.

Στέφθ' πλέκων πόσ' εὗρον
Ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·
Καὶ τὸν πτερῶν κατοχὰν,
Ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον.

Λαβὼν

Λαβὼν δ' ἔπον αὐτὸν·
Καὶ νῦν ἔσω μελῶν μυ
Πτερῶσι χαργαλίζει.

195. Ῥᾶφυ Δομιτίκυ.

Πλούτα σέθεν φιλέω. μῦνον ὃ σὺν ἀκρίλον ὄμμα
Ἐξαίφω, συγερῆς ἀνδράσι τερπόμενον.

196. Τὸ τῆς Λαΐδ Θ. ἀνάθεμα.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἣ σοφίην γελάσασα κατ' Ἑλλάδ Θ., ἣ τὸν ἐρῶντων.
Ἐσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαὶς ἔχουσα νέων,
Τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον. ἐοικότι μηδὲ ἔοικεν
Οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ἦν πάρος, οἵη δυνάμην.

197. ΗΣΙΟΔΟΥ.

Οὔτις μοι πανάριστος, ὃς ἀμφὶς πάντα νοήσῃ,
Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
Ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.

Μήτ' ἄλλου ἀκούων.] Ex versione Latinâ & interpretibus Græcis hujus loci sensum nemo eruat. Quid enim est? *Neque alium audiens id in animum admittit.* Notissimus Hesiodus omnes fugit. Ἀκούων ἐν θυμῷ βάλληται, est ἀκούων ἐν θυμῷ βάλληται, *neque alii parere vel adjudicare in animum inducat.* Grævius.

198. Εἰς

198. Εἰς Ἀρετώ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἡρ. Ἀποθανόντι Ἡρακλέους.

Σῆς ἀρετῆς ἰδεῖν κλεινὸν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
Σὸς ἡλύσιος, Ἡρακλες· ἐσεῖ πόνος. ἄστεπτον εὖχος
Ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

199. Εἰς Ἑρμείαν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

Ἀρετὰ πολύμοχθε,
Γένει βροτείῳ
Θήραμα κάλλιστον βίῳ.
Σᾶς ὦ, νέρθενε, μορφᾶς
Καὶ θανεῖν ζηλωτὸς Ἑλλάδι πότμος,
Καὶ πόνος πλῆναι μαλερὰς ἀκαμάντας·
Τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
Καρπὸν ἀθάνατον,

Ἀρετὰ] Olim legebatur uno tenore

Ἀρετὰ πολύμοχθε γένει βροτείῳ.

Menagius ad Laertium ex uno duos constituit versus, quem sequor. Sic Athenæus. *Lib.* 15.

Βίῳ.] Pro βίᾳ Doricè. olim βίῳ male.

Ἑλλάδι.] Apud Stobæum & Grotium ἐν præponitur Ἑλλάδι.

Καὶ πόνος.] Variè legitur hic versus apud Athenæum,

Καὶ πόνος πλῆναι μαλερὰς ἀκάμαντας, τοῖον

apud Scaligerum, dicto loco.

Καὶ πόνος πλῆναι μαλερὰς ἀκάμαντας τοῖον.

Χρυζῆ τε κρείσσονα ⸗ χρυσέων,
Μαλακωτιπιοῖο δ' ὕπνε.
Σῆ δ' ἕνεκ' ὀκ Διὸς Ἡρακλέης
Λήδας τε κῆρι
Πολλ' ἀνέτλασθμ,
Ἔργοις σὰν ἀγορδύοντες δυσαμιν.
Σοῖς ᾧ πόθοις Ἀχιλλεὺς,
Αἴας τ' αἰδαο δόμυς ἦλθον·
Σᾶς δ' ἕνεκεν φιλίυ μορφᾶς
Ἀπαρνέως ἔνδοφος
Ἀελίυ χήρωσεν αὐγας.
Τοίγαρ ἀοίδιμος ἔργοις,
Ἀθάναλοί τε μιν ἀυξήσυσι Μῆσαι
Μνημοσύνας δύγαλρες,
Διὸς ξενίυ σέβας αὔξυσαι,
Φιλίας τε γέρας βεβαίυ.

Κρείσσονα.] Κρέων. Athenæus.

Μαλακωγιπῖο] Pro μαλακωγιπῆ quod pro μαλακαλγιπῆ à μαλάσσω lenio & ἄλγος dolor.

Σῆ δ' ἕνεκ'.] Athenæus. σεῦθ' ἕνεκεν ὁ δῖος Ἡρακλῆς.

Σὰν ἀγορδύοντες.] Conjunctim legitur ἀναγορδύοντες. & ἀγορδύοντες.

Δόμυς.] Grotius πύλας. nulla auctoritate nixus.

Ἀπαρνέως.] Ἀπαρνεὺς τὸ τῦ Ἑρμείυ τυραννεῖον. regia Hermiæ Tyranni. Strabo.

Ἔνδοφος.] Alii ἔνδορον. malè.

Χήρωσεν.] Viduavit lumen Solis. Eleganter. quasi Sol ipsum amisisset, non ille Solem.

Αὐγὰς.] Sic Athenæus. non αὐγᾶς.

Πολλ' ἀνέτλασαν.] Athenæus πολλὰ ἀνέτλασαν.

Τοίγαρ.] Al. ποῖ γὰρ. malè.

Ἀοίδιμος.] Subaud. ὀξύ.

Αὔξυσαι.] Quidvis malo, quia præcesserat αὐξήσυσι. αὐξῶσαι. val ἄδυσαι.

Βεβαίυ.] Athenæus βεβαίας. apud Stobæum & Grotium non comparet hic versus.

200. Θεόγνιδος κινά.

Μηδεὶς ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
Κύρνε· τί δ' ἐσ' ὄφελος κεἰνος ἀνὴρ φίλος
ὤν;
Οὔτ' ἄν σ' ὀκ χαλεποῖο πόνου ῥύσαιτο ἅτης,
Οὔ τέ κεν ἐσθλὸν ἔχων, τῷ μεταδῶν' ἐθέλει.
Δειλὸς δ' εὖ ἔρδοντι μαιμοτάτη χάρις ὀφθείς·
Ἶσον ἐς ἀειρεὴν πόντον ἁλὸς πολιῆς.
Οὔτε γὰρ ἀν πόντον ἀείρων βαθὺ λήϊον ἀμᾷς,
Οὔτε κακὰς εὖ δρῶν, εὖ πάλιν ἀντιλάβοις.
Ἄπλητον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον. Ἰὼ δ' ἐν ἀμαρτῇς,
Τῶν προσθεν πάντων ὀκκέχυται φιλότης.
Οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπωφελέουσι παθόντες,
Μνῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν, ἐς χάριν ὀξόπισω.
Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῦσθαι ἐτάροισιν,
Ἀλλ' ἀεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμόν.
Πολλοί τοι ποσὶν ἐς βραχὺς εἰσιν ἑταῖροι,
Ἐν ᾧ ἀνδάνῃ πρήγματι παυόμενοι.

201.

Βέλεο δ' εὐσεβέως ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
Ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα πασσάμενον.
Ἐν ᾧ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή τις·
Πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθὸς, Κύρνε, δίκης ἐών.
Χρήματα μὴ δαίμων ἐς παλιγκότον ἡμὲν δίδωσιν·
Ἡ δ' ἀρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι, Κύρν', ἕπεται.
Ὕβριν, Κύρνε, δοὺς πρώτων κακὸν ὦτασεν ἀνδρὶ,

Οὗ

Οὖ μέλλει χώρῳ μηδεμίδι θέμεναι.
Τίκτει τοι ἥρως ὕβριν, ὅπου κακῷ ὄλβος ἕπηται
Ἀνθρώπῳ, ὃ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.
Μήποτέ τοι πενίῃ συμφθίμενον ἀνδρὶ χαλεφθείς,
Μηδ' ἀχρησμοσύνῃ, Κύρνε, κακὴν φορέρε;
Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ὑπερρέπει ἄλλοτε ἄλλῳ·
Ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε δ' αὖθιν ἔχειν.
Μήποτε, Κυρνέ, ἀγαστὰς ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς
Ἀνθρώπων, ὅ, τι νὺξ χ' ἡμέρᾳ ἀνδρὶ τελεῖ.

202.

Κρεὺς μὲν ὃ ὄνυς διζήμεθα, Κύρνε, ὃ ἵππους
Εὐχμέας, καὶ κε βέλεται ἐξ ἀγαθῶν
Βήσεσθαι· γῆμαι κὴ κακὴν κακῶς ὁ μελεδαίνει
Ἐσθλὸς ἀνὴρ, ἢν οἱ χρήματα πολλὰ διδῷ.
Οὐδέμια κακῶν ἀνδρὸς ἀμύνεται εἶναι ἄκοιτις
Πλουσίῳ· ἀλλ' ἀφνεὸν βέλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
Χρήματα μὲν πεμῶσι ὃ ἐκ κακῶν ἐσθλὸς ἔγημε,
Καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθῶν· πλοῦτος ἔμιξε γένος.

203.

Χρήματα δ' ὧ διόθεν ὃ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
Καὶ καθαρῶς αἰεὶ ὃ μένιμον τελέθει·
Εἰ δ' ἀδίκως ὥρμᾶ καμὸν ἀνὴρ φιλοκερδέϊ θυμῷ
Κτήσεται, εἶτ' ὄρκῳ, πὰρ τὸ δίκαιον ἑλὼν,

Αἰτίκα

Αὐλίκα μὴν κ φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς ὃ πλουτίῳ
Αὖδις ἔγκυτο κακόν. θεὸν δ' ὑπέρεχε νόος.

204.

Πλέτος δ' ἐσθλὸν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
Οἱ γὰρ νῦν ἡμῖν πλεῖσον ἔχουσι βίον,
Διπλάσιον ἀπόδωσι. τίς ἂν κορέσειεν ἄπιστος;
Χρήματά τοι θνητοῖς γίγνεται ἀφροσύνη.

205.

Οἱ κακοὶ, ἢ πάντως κακοὶ οὐ γαστρὸς γεγόνασιν,
Ἀλλ' ἀνδρεσι κακοῖς συνθήμονοι φιλέουσι,
Ἔργά τε δειλ' ἔμαθον, τ' ἐπὶ δύσφημα, τ' ὔβριν,
Ἐλπίμονοι κείνης πάντα λέγειν ἔτυμα.

206.

Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δ' πένονται·
Ἀλλ' ἡμεῖς τέτυις ἢ ἀμειψόμεθα
Τῆς ἀρετῆς τὸν ὠλοῦντον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί·
Χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.
Κύρν', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γενάμην ἔχει ἔμπεδον αἰεί,
Τολμᾷ δ' ἔν τ' ἀγαθοῖς κάμνων, ἔν τε κακοῖς.

Εἰ

Εἰ ὃ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον & πλοῦτον ὀπάσει,
Ἀφραίνων κακίω ἐ δυὼα) κατέχειν.

207.

Μηδὲν ἄγαν ἀποδύσειν· καιρὸς δ' ὅτι πᾶσιν ἄ-
ριστος.
Ἔργμασιν ἀνθρώπων. πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
Σωδύσει ἀνὴρ κερδος. διζήμενος. ὄντινα δαίμων
Πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην ἀγάγει
Καί οἱ ἔδωκε δοκεῖν, ἃ μὴ ἦ κακά, ταῦτ' ἀγαθ'
εἶναι,
Εὐμαρέως· ἃ δ' ἀνὴ ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακά.

208.

Ὦ δειλὴ Πενίη, τί μ' ἐς ἀλλοτρίην ἀπ' ἄλ-
λον
Ἀνδρ' ἰέναι; ἵ ὃ δή μ' οὐκ ἐθέλοντα φι-
λεῖς;
Ἀλλ' ἴθι, & δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μὴ'
ἡμῖν
Αἰεὶ δυσπνοα τῦδε βίᾳ μέτεχε.

209.

Δόξα μὴ ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πεῖρα δ' ἄ-
ριστον·
Πολλοὶ ἀπείρητον δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

210.

Μήτε κακοῖσι νοσῶν λυτῶ φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσι
Τερφθῆς ὀξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Πολλούς τοι κήρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραμόνησας·
Γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῇ.

211.

Δειλὸς δ' εὖ ἔρδοντι δύω κακὰ· τῷ τε γὰρ αὐτῷ
Χηρώτῃ πολλῶν, καὶ χάρις ὀδεμία.

212.

Μήποτ' ἐπαινέσῃς πρὶν δὴ εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς,
Ὀργὴν, καὶ ῥυθμὸν, καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾖ.
Πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες,
Κρύπτουσ', ἐν θέμιδι δυμὸν ἐφημένιον·
Τούτων δ' ἐκφαίνει παντῶν χρόνος ἦθος ἑκάστου.
Καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
Ἔφθην δ' αἰνήσας, πρὶν σε χρὴ πάντα δαῆναι
Ἤθεα· νῦν δ' ἤδη, ναῦς ἀγαὶς διέχω.

213.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὁρῶντι
Γνῶσιν χαλεπὸν, κρύφα ἐόντα σοφῶν·

Οἳ

Οἱ μὲν γὰρ κακότητα καλακρύπτουτες ἔχυσι
Πλέτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν ἐλομένη πενίῃ.

214.

Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν.
Ἄλλοι δ' ἄλυμπόνδ', ἀκτερολιπόντες, ἔβαν.
Ὤχετο μὲν Πίστις μεγάλη θεὸς, ὤχετο δ' ἀνδρῶν
Σωφροσύνη· Χαίρετε τ', ὦ φίλε, νῦν ἔλιπον·
Ὅρκοι δ' οὐκ ἔτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
Οὐδὲ θεὸς βδεῖς ἄζεται ἀθανάτους.
Εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γλῶσ' ἔφθιτο, οὐδὲ θέμιστας
Οὐκ ἔτι γινώσκουσ', οὐδὲ μνῶ εὐσεβίας.
Ἀλλ' ὄφελόν κε ζωὴ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο,
Εὐσεβέων ὧδε θεὸς, Ἐλπίδα προσμένω·
Εὐχέσθω θεοῖσι, καὶ ἀγλαὰ μηρία κάων,
Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ χύετω·
Φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σχολιὸν λόγον αἰεί,
Οἳ θεῶν ἀθεμάτων μηδὲν ὀπιζόμενοι,
Αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κλέπτουσι νόημα,
Αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα πηξάμενοι.

215.

Οὔλιε ἄπτυνα δισσὸς θάνατον φύγοι, οὐδὲ βαρεῖαν
Δυσμένειαν, εἰ μὴ μοῖρ' ὅπι πρῶμα βάλοι·
Οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμπει,
Θνητὸς ἀνὴρ δώροις βουλόμενος προφύγοι.

216. Σόλωνός τινα.

Μνημοσύνης Ζηνὸς ὀλυμπίᾳ ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτέ μοι εὐχομένῳ.
Ὄλβον μοι πορε θεῶν μακάρων δότε, καὶ πρὸς ἁπάντων
Ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν.
Εἶναι δ' γλυκὺν ὧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δ' πικρόν,
Τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
Χρήματα δ' ἱμείρω μὴ ἔχειν· ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
Οὐκ ἐθέλω. πάντων ὕστερος ἦλθε δίκη.
Πλοῦτον δ' ὃν μοι δῶσι θεοί, σφαλερὸν γὰρ ἔπεσθαι
ἀνδρί
Ἔμπεδον ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς ἀκρυφίου.
Ὃν δ' ἄνδρες κομῶσιν, ὑφ' ὕβριος ἢ κτεάνων,
Ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενον,
Οὐκ ἐθέλων· ἔπεται γὰρ ἀκήριος δ' ἀναμίσγεται ἄτῃ.
Ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται, ὥστε πυρός.
Φλαύρη μοι τὸ πρῶτον, ἀνιηρὴ δὲ πέλυται.
Οὐ γὰρ δίκῃ ἀνηπτῖς ὕβριος ἔργα πέλει.

217. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Μὴ τύχῃ Ἀθήνας, μακάριον ἡ χρηστότης
Πρὸς πάντα, καὶ δαιμόνιον ἐφόδιον βίου.

218. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῆς κακῆς λύπης φάρμακον,
Ἁεὶ δ' ὁ κλαίσας τοῦ ποιεῖν ἐπαύετο,

Ἡλαῖ-

Ἠλατῖόμεθ' αὖ δάκρυα, δουλὶς χρυσίον.
Νῶϊ δ' ἐ προσέχει τὰ προβλματ', ἀδ' ἀπο-
βλέπει
Εἰς ζῶντα, δέσποτ', ἀλλὰ τὼ αὐτὼ ὀδύν,
Ἐαν τε κλαίης, ἄν τε μὴ πυρόσεται.
Τί οὖν πλέον ποιέμβω; ἐνδέν' ἡ λύπη δ'
Ἔχει, ὥσπερ τὰ δένδρεα καρπὸν, τὰ δάκρυα.

219. Τῦ αὐτῦ.

Εἰ γὰ ἐγένε σύ, Τερφίμε, πᾶσ' πάντων μόνῳ.
Ὅτ' ἔκτεν ἡ μήτηρ σε, ἐφ' ᾧγε Διατελεῖν
Γράσων ἃ βέλει, ⁊ διὸ τυχεῖν ἀεὶ,
Καὶ τῦτο πᾶσ' τῶν τις ὠμολόγησέ σοι,
Ὀργῶς ἀηδμακτεῖς· ἔστι γάρ σ' ἐφύσμβύθ,
Ἄτοπίν τ' πεποίηκ'· εἰ δ' ὅπ τοῖς αὐτοῖς νόμοις,
Ἐφ' οἷσπερ ἡμεῖς ἔσπασας τὸν ἀέρα
Τὸν ἡμιόν, ἵνα σοὶ κ τεταγκώτερον λαλῶ,
Οἰστέον ἄμεινον ζῶντα ⁊ λογιστέον·
Τὸ γ' κεφάλαιον πᾶσ λόγων. Ἀνθρωπθ εἶ,
Οὗ μεταβολλὼ δᾶτον προς ὕψθ ⁊ πάλιν
Ταπεινότητα ζῶον οὐδὲν λαμβάνει·
Καὶ μάλα δικαίως. ἀσθενέστερον γὰ ὂν
Φύσει, μείζοσις οἰκονομεῖται προάγμασιν·
Ὅτῳ πέσῃ γ', πλεῖσα σωτηρία καλά.
Σὺ δ' ἔδ' ὑπερβάλλοντα, Τερφίμ', ἀπώλεσας

Διὰ τυχεῖν.] Ità rectè Grotius, non διὰ τυχῶν. ut apud Plutarchum. licet enim προάγσων pendeat ex διατελεῖν, non tamen ideo alterum dixeris. ipsum enim διὰ τυχεῖν idem est, ac διατελεῖν εὐτυχῶν. ea vis est τῦ διὰ in compositis.

Ἔστι γάρ σ'] Hoc σ' addidimus ob versum. Grotius.

Ἀγαθὰ, τὰ νῦν δ' ἔστι μέτρια κἀ τὰ σοὶ κακά.
Ὡς' ἀνὰ μέσον πως ἂν τὸ νῦν λυπῶν φέρε.

Λυπῶν.] Sic Grotius. olim τὸ νῦν λοιπὸν, vel τὸ λοιπὸν δὴ φέρε.

220. Ἐν Δυσκόλῳ.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Περὶ χρημάτων λαλεῖς, ἀβέβαια πράγματα·
Εἰ μὴ γὰ οἶδα ταῦτα πάντα μυρίους τινὰς
Εἰς πάντα τὸν χρόνον, φύλαττε μηδενὶ
Ἄλλῳ μεταδιδοὺς· αὐτὸς ὢν ὁ κύριος.
Εἰ μηδ' ἑαυτῷ, τῆς τύχης ὃ πάντ' ἔχεις,
Τί ἂν φθονοίης, ὦ πάτερ, τούτων τινί;
Αὐτὴ γὰ ἄλλῳ τυχὸν ἀναξίῳ τινὶ
Παρελθοῦσ' ἐᾷ πάντα πρόθησει πάλιν.
Διόπερ ἐγὼ σὲ φημι δεῖν, ὅσον χρόνον
Εἶ κύριος, χρῆσθαί σε γενναίως, πάτερ,
Αὐτὸν ὁπωμαρεῖν πᾶσιν, εὐπόρους ποιεῖν,
Ὡς ἂν δοὺς πλείστους ἀφ' σαυτοῦ. τοῦτο γὰρ
Ἀθάνατόν ἐστι, κἂν ποτὲ πάσας τύχῃς,
Ἐκεῖθεν ἔσαι τ' αὖθ' τοῦτό τινι πάλιν.

221. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Τὸν μὴ λέγοντα τῶν δεόντων μηδὲν,
Μάχιμον νόμιζε, κἂν δὺ' ἑκατὸν συλλαβάς.
Τὸν δ' εὖ λέγοντα, μὴ νόμιζ' εἶ μάχιμον,
Μηδ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλὰ, καὶ πολλοῦ χρόνον,
Τεκμήριον δ' τοῦδε τὸν Ὅμηρον λάβε·

Οὗτος

Οὗτός γὸ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γεγράφει,
Ἀλλ' οὐδὲ εἷς Ὅμηρον ἔρηκεν μαχεῖν.

222. ΣΙΜΥΛΟΥ.

Οὔτε φύσις ἰκμὴ γένεται τέχνης ἄτερ,
Πρὸς οὐδὲν ὄφελος ἀμφοτέρω οὐδενί.
Οὔτ' αὖτε τέχνη μὴ φύσιν κεκτημένη.
Τούτων ὁμοίως τοῖν δυοῖν συνηγμένων
Εἰς ταυτόν, εἰκὸς δεῖ προσλαβεῖν χρηγίδα,
Ἐρωτα, μελέτην, καιρόν, εὐφυῆ χρόνον
Κριτικόν, τὸ ῥηθὲν διαπάσαν συναρπάσαι.
Ἐν ᾧ γὸ ἂν τούτων τις ἀπολειφθεὶς τύχῃ,
Οὐκ ἔρχετ' ὄπι τὸ τέρμα τοῦ προκειμένου.
Φύσις, θέλησις, ὄφελος, εὐταξία,
Σοφοὺς πάθησι, καὶ γαθός. ἐνῆν δέτοι
Ἀριθμὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν γῆρας ποιεῖ.

223. ΕΥΗΝΟΥ.

Πολλοῖς αὐκλέγειν μὴν ἔθος προὶ πρωτὸς ὁμοίως,
Ὀρθῶς δ' αὐκλέγειν, ἐκεῖνος τοῦτ' ὀν ἔθει.
Καὶ προὸς μὴν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὁ παλαιὸς,
Σοὶ μὴν ταῦτα δοκοῦντ' ὄζιν, ἐμοὶ δ' οὐ πάνυ.
Τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε πάνυ λέγων εὖ·
Οἵων δ' ῥᾴστης εἰσὶ διδασκαλίας.

224 Εἰς Δία.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἄγαλμα τῦ αὐτῦ ὕμνε ἔπη.

Χαῖρε μέγα, Κρονίδη πθμυπέρταλε, δῶτορ ἐάων,
Δῶτορ ἀπημονίης πᾶσι δ' ἔργμαθ' ὅτις κεν ἀείδοι;
Οὐ χρὴ ἔτ', ἢν ἔσαν τις κεν Διὸς ἔργματ' ἀείσει;
Χαῖρε, πάτερ, Χαῖρ' αὖθι· δίδυ δ' ἀρετὴν τ' ἄφενός τε.
Οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ὀπάσσαι ἄνδρας ἀέξειν,
Οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο. δίδυ δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

225. Εἰς Λυτρὰ τῆς Παλλάδος.

Ἐξ Ὕμνε.

Μὴ μύρα λωζοχόοι τᾷ Παλλάδι, μηδ' ἀλαβάστεως
(Οὐ γὰρ Ἀθαναία χείματα μικτὰ φιλεῖ)
Οἴσετε· μηδὲ κάπυπτον. ἀεὶ καλὸν ἴμμα τὸ πώας.
Οὐδ' ὅκα ζὰν Ἴδαν φρυὲ ἐδίκαζεν ἔριν,
Οὐδ' ἐς Ὀρείχαλκον μεγάλα θεὸς, οὐδὲ Σιμοῦντος
Ἔβλεψεν δίναν ἐς ἁγαφαινόμεναν·
Οὐδ' Ἥρη Κύπριν ἢ ἁγυγέα χαλκὸν ἐλοῦσα,
Πολλάκι τὰν αὐτὰν δὶς μετέδυκε κόμαν.

Ἴδαν.] Nullum occurrit exemplum, ubi proprium loci nomen, in quo fit actio, ponitur sine præpositione in accusativo; adeoque Ἴδας legendum censeo. litem in Idâ judicatam.

226. Εἰς

226. Εἰς ἀγρόν.

ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Δικαιόταλον κτῆμ' ἔξιν ἀνθρώποις ἀγρός.
Ὧν ἡ φυσις δ' ἕκαστα γδ, ὅπι μελως φέρει,
Πυρὸς ἔλαιον, οἶνον, ἰχαδας, μέλι.
Τάδ' ἀργυρώματ' ἔξιν, ἢτε πορφύρα,
Εἰς τὰς τραγώδους εὔθετ', ὐκ ἐς τον βίον.

227. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Τ' ἀργύριον ἔᾖ, μειράκιόν, σοι φαίνεται
Οὐ πῶς ἀναγκαῖον καθ' ἡμέραν μόνον
Τιμὴ πραχεῖν δικαίως, ἄρτων, ἀλφίτων,
Ὄξυς, ἐλαιυ, μείζον ἢ ἄλλυ τινός·
Ἀθανασίας δ' ὐκ ἔστιν, ὐδ' ἂν σωσαγάγῃς
Τὰ Τηνταλυ τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα,
Ἀλλ' ἂν ἀποθάνῃς ταῦτα καταλείψεις κόσιν.
Τί ὐν λέγω; μηδ' ὡντὶ, εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς,
Πίστευε τύτῳ, μήτε πῶ πίστευε πάλιν
Ἡμῖν καταφρόνει, τὸ δ' γ' ὐντυχεῖν ἀεὶ
Πάρεχε σαυτὸν τοῖς ὁρῶσιν ἄξιον.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΙΟΥ Μέλη πια.

228. Εἰς Λύραν.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
Ἡ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
Ἡμείψα νεῦρα πρώτα,
Καὶ πρὸς λύρην ἅπασμαι.
Καγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλέους· λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἥρωες· ἡ λύρη γὰρ
Μόνους ἔρωτας ᾄδει.

229. Εἰς Ἔρωτα.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὴν βοώτου,
Μεσόπων δὲ φῦλα πάντα
Κέαται κατὰ δαμῶτα,
Τότ' Ἔρως ὀπισθεὶς μοῦ
Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
Κακά μου σχίσεις ὀνείρους.
Ὁ δ' Ἔρως, Ἄνοιγε, φησί,
Βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι.

Βρέχομαι

Βρέχομαι ὦ, κἀσέλινον
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
Ἐλέησα ταῦτ' ἀκέσας·
Ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας,
Ἀνέῳξα, κ βρέφος μοὶ
Ἐσορῶ φέρονζα τόξον,
Πτέρυγάς τε, κ φαρέτρην.
Παρὰ δ' ἑστίην καθίσας,
Παλάμαισι χεῖρας ἀμφὶ
Ἀνέθαλπον, ὀκ ὦ χάρις
Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
Φέρε, φησὶ, πειράσωμαι
Τόδε τόξον, εἴκ μοι νωῖν
Βλάβεται βεβαχεῖσα νοτίη.
Τεινύει ὦ, καί με τύπτει
Μέσον ἦπαρ, ὡσεὶ οἰστός.
Ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων,
Ξένε, δ' εἶπε, συγχάρηθι,
Κέρας ἀβλαβές μοί ἐστι,
Σὺ ὦ καρδίην πονήσεις.

230. Εἰς ἑαυτόν.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
Ἀνακρέων, γήρως εἶ.
Λαβὼν ἔσοπτρον, ἄθρει
Κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
Ψιλὸν δὲ σοὶ μέτωπον.
Ἐγὼ ὦ τὰς κόμας μὲν,

Εἶτ

Εἴτ' εἰσὶν, εἰτ' ἀπῆλθον,
Οὐκ οἶδα; τοῦτο δ' οἶδα,
Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν,
Ὅσῳ πέλας τὰ μοίρης.

Ὅσῳ.] Subaudi. μᾶλλον. ut nonnunquam *magis* apud Latinos.

231. Εἰς Ἔρωτα.

Θέλω θέλω φιλῆσαι.
Ἔπειθ' Ἔρως φιλεῖν με·
Ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
Ἄβυλον, οὐκ ἐπείθην.
Ὁ δ' αὐθὶς τόξον ἄρας
Καὶ χρυσέων φαρέτρην,
Μάχῃ με παρεκαλεῖτο.
Καγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
Θώρηκ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
Καὶ δόρυ καὶ βοείην,
Ἐμάρναμαι Ἔρωτι.
Ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφυγον.
Ὡς δ' οὐκέτ' εἶχ' ὅπως
Ἠκόντισεν, εἰς ἑαυτὸν
Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον.
Μέσος ὃ καρδίης μου
Ἔδυνε, καί μ' ἔλυσε.
Μάτην δ' ἔχω βοείην.

Τὶ γδ βαλώμεθ' ἔξω
Μάχης ἔσω μ' ἐχθρὸς ;

βαλώμεθ'.] Ἀντὶ τῦ βε- βαλώμεθα, βοείλω nempe. Ita | locus dilucidus erit.

232. Εἰς Ἔρωτα.

Αἱ Μῦσαι τὸν Ἔρωτα
Δήσασαι στεφάνοισι,
Τῷ Κάλλει παρέδωκαν.
Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
Ζητεῖ, λύτρα φέρυσα,
Λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
Κἂν λύσῃ δέ κε αὐτὸν,
Οὐκ ἔξεισι ; μυεῖ δέ.
Δυλεύειν δεδίδαχται.

233. Εἰς Ἔρωτα.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
Κοιμωμένην μέλιτταν
Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
Τὸν δάκτυλον ὃ δαχθεὶς
Ταῖς χερσὶν, ὠλόλυξε.
Δραμὼν ὃ, τ' πταθεὶς
Πρὸς τὴν καλὴν κυθήρην,
Ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
Ὄλωλα, κἀποθνήσκω.
Ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς,

Πτερω-

Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
Μέλιτ∫αν οἱ γεωργοί.
Ἃ δ' εἶπεν, εἰ τὸ κέντρον
Ποιεῖ ζ τᾶς μελίτ∫ας,
Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν,
Ἕως, ὅσας σὺ βάλλεις;

234. Εἰς τὸ Ἔαρ.

Ἴδε πῶς ἔαρος φρμένθ.
Χάριτες ῥόδα βρύουσιν.
Ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἀπαλωύεται γαλώνῃ.
Ἴδε πῶς νῆσοι κολυμβᾶ.
Ἴδε πῶς γέραι θ. ὀδόντει.
Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.
Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται.
Τὰ βορηΐδ δ' ἔλαμψεν ἔργα.
Καρπῶσι γᾶα φερωύπει.

Ἔαρος.] Per σωίζησιν duarum est syllabarum, & Spondæum conficit, quem pedem hic locus admittit.

Χάεί∫ες.] Χάεί∫αι magis placeret, ultima in ῥόδα producitur ob duas sequentes consonantes.

Ἴδε πῶς κῦμα.] Lege, ἴδε κῦμα πῶς. ità lex metri postulat. Sic paulo post, ἴδε νῆσοι πῶς, restituendum.

Γέραν θ.] Vox γέραν θ tanquam dissyllaba profertur, ac si esset γεάν θ. Baxter. ultima verò producitur ob sequentem aspiratam. ut fieri solet.

Καρπῶσι.] Lege. γᾶα καρπῶσιν φερωύπει. γᾶα καρ——. anapæstus. prior enim in γᾶα corripitur. ut prior in οἷ θ. Homer. ποῖ θ ἔων οἷ θ ἔπι, &c. & sexcenta hujusmodi. proximus versus natus est ex priori, ideoque expungendus. sonus utriusque par, at sensus præcedentis longè vividior.

Καρ-

Καρπὸς ἐλαίας φορτώπει.
Βρομίῳ σέφεται νᾶμα.
Κατὰ φύλλον, χὴ κλῶνα
Καθελὼν λῴδησε καρπός.

Βρομίῳ.] Lege. Βρομίῳ τ' ἔσεπτο νᾶμα.
Κατὰ κλῶνα.] Lege κάδ. pro κατά τε.
Καθελὼν.] Deprimens ramos ſuo pondere.

235. Εἰς Τέττιγα.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων
Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς,
Βασιλεὺς ὅπως, ἀείδεις.
Σὰ γὰρ ἔστι κεῖνα πάντα,
Ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χ' ὁπόσα φέρουσιν Ὧραι.
Σὺ μὲν φιλία γεωργῶν.
Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων
Σὺ μὲν τιμᾷ βροτοῖσι,
Θέρεος γλυκὺς προφήτης.
Φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,
Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
Τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει,
Σοφὲ, γηρυτὴς, φίλυμνε,
Ἀπαθὴς, αὐτοδίδακτε,
Σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

236. Εἰς Ἔρωτα.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
Χαλεπὸν δ' ἐὰν φιλῆσαι·
Χαλεπώτερον δ' ὅταν πάντων,
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
Γέν. οὐδὲν εἰς ἔρωτα·
Σοφία, τέρπ. καλὸν τό.
Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
Ἀπόλ. ἐρῶντος αὐτός,
Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
Διὰ τοῦτον σὴ ἀδελφὸς,
Διὰ τοῦτον ἡ τοκῆες.
Πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
Τὸ δ' χεῖρον, ὀλλύμεθα
Διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

237. Ἔρως Δραπέτης.

ΜΟΣΧΟΥ.

Ἁ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβόησε·
Εἴπ' ἐνὶ πομπαίοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα.
Δραπέτιδας ἐμός ἐστιν. ὁ μισθὸν τὰς γνώρας ἔχει.
Ἔστι δ' ὁ παῖς ἀφίλαμος· ἐν εἴκοσι παῦσι μάθοις
νιν·
Χρῶτα μὲν ἁ λευκός, πυρὶ δ' εἰκέλα· ὄμματα δ' αὖτε,

Δειμά-

Δειμύλα ϛ φλογόεντα, κακὴ φρένες, ἀδὺ λάλημα·
Οὐ γὰρ ἴσον νοέει ϛ φθέγγεται. ὡς μέλι, φωνά·
Ἢν δὲ χλαῦ, νόθον ἐστὶν ἀμάμερος, ἠπροπόδυτος,
Οὐδὲν ἀληθεύων. δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
Εὐπλόκαμον ϛ κάρηνον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον.
Μικκύλα μὲν πόδα τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει·
Βάλλει κ' εἰς Ἀχέροντα, κὴ εἰς Ἀΐδεω βασιλῆα.
Γυμνὸς μὲν τὸ γε σῶμα, νόθον ὃ οἱ ἐμπεπύκασται·
Καὶ πτερύεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλης
Ἀνέρας, ἠδὲ γυναῖκας· ἐπὶ πλάγχνοις ὃ κάδηται·
Τόξον ἔχει μάλα βαθὺν, ὑπὸ τύξῳ ὃ βέλεμνον.
Τυλῶδὲς ἔοι τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχει φορεῖται·
Καὶ χρύσεον πρὸς νότου φαέθοντος. ἔνδοθι δ' ἐντὶ
Τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κἀμὲ πικρώσει.
Πλοῦτα μὲν ἄγρια, πλοῦτα· πολὺ πλέον δέ οἱ ἀυτῷ
Βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν ἅλιον ἀυτὸν ἀπάθει.
Ἢν τύ γ' ἕλῃς πίσον, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσῃς.

Κλῶ ποτ' ἴδῃς κλαίονθα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ
Κλὼ γελάσα, τύ νιν ἕλκε· ϗ λὼ ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
Φεῦγε· κακὸν τὸ φίλημα, τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
Ἢν δ' λέγῃ, λάβε ταῦτα, χαρίζομαί σοι μία ὅπλα,
Μή τι δίγῃς· πλήρη δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πήγτα βέβαπται.

238. Χρυσᾶ Ἐπη.

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεὺς νόμῳ ὡς διάκειται,
Τίμα, ϗ σέβου ὅρκον, ἔπειθ' ἥρωας ἀγαυούς·
Τούς τε καταχθονίους σέβε δαίμονας, ἔννομα ῥέζων,
Τούς τε γονεῖς σίμα, τούς τ' ἄγχιστ' ἐκγεγαῶτας·
Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον ὅστις ἄριστος.
Πρᾴοσι δ' εἶκε λόγοις ἔργοισί τ' ἐπωφελίμοισι.
Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἁμαρτάδα, εἴνεκα μικρῆς.
Ταῦτα μὲν ὕπως ἴσθι. κρατεῖν δ' ἐθίζεο τῆσδε,
Γαστρὸς μὲν πρώτιστα, ϗ ὕπνου, λαγνείης τε,
Καὶ θυμοῦ. πρῆξις δ' αἰσχρὴν ποτε μήτε μετ' ἄλλῳ,
Μήτ' ἰδίῃ πράσσων· δεῖ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.
Εἶτα δικαιοσύνῃ ἄσκει, ἔργῳ τε λόγῳ τε.

Μηδ'

Μήδ' ἀλογίσως ϛαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔλπιζε.
Ἀλλὰ γνῶθι μὴν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασι·
Χρήματα δ' ἄλλοτε μὴν κλᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.
Ὅσσά τε δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
Ὧν δὴ μοῖραν ἔχῃς, πρᾴως φέρε, μηδ' ἀγανάκλει.
Ἰᾶσθαι δὲ πρέπει, καλόσυν δυσίῃ. ὧδε γὰρ φράζου·
Οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς τέκτων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοίτε ϛ ἐσθλοί
Πρόσπίπτουσ'· ὧν μήτ' ἐκπλήσσευ, μήτ' ἄρ' ἐάσῃς
Εἴργειν σεωυτόν. ψευδοῦς δ' ἰοῦπέρ τι λέγηται.
Πρᾴως ἴσχ'. ὃ δέ τοι ἐρέω, ὅτι πυμὸν τελέσσω·
Μηδείς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ μήτε τι ἔργῳ,
Πρῆξαι μηδ' εἰπεῖν ὅ,τι τοι μὴ βέλτερον ᾖσι.
Βουλεύου δ' ὅπως ἔργον, ὅπως μὴ μῶρα πέλῃται.
Δειλὸν τοι παρὰ εἰπεῖν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός.
Ἀλλὰ ταῦδ' ἐκτελέειν, ἅ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσῃ.
Πρῆσσε δ' μηδὲν πρὶν μὴ πίσασαι, ἀλλὰ διδάσκου
Ὅσσα χρεών· ϛ τερπνότατον βίον ὧδε βιώξεις.
Οὐδ' ὑγιείης τῆς πρὸ σῶμ' ἀμέλειν ἔχειν χρή,
Ἀλλὰ ποτὲ τε μέζον ϛ σίτῳ γυμνασίων τε
Ποιεῖσθαι· μέζον δ' λέγω τόδ', ὅ μή σ' ἀνιήσῃ.
Εἰλίζου δ' διαιτᾶν ἔχειν καθαίρειον, ἄφυσσον.
Καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν ὁπόσα φθόνον ἴσχει.
Μὴ δαπανᾶν πρὸς κομέειν, ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων·

Μηδ' ἀνελεύθερον ἴδῃς. μέζον δ' ὀπὶ πᾶσιν ἄελσον.
Πρῆσσε ἢ ταῦτ' ἄ σε μὴ βλάψῃ· λόγιζαι ἢ πρὸ ἔργου.
Μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξαιο,
Πρὶν πρὸς ἡμερινῶν ἔργων τὸν ἕκαστον ἐπελθεῖν·
Πῇ πρέσβω; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;
Ἀρξάμενον δ' ἀπὸ προώτου ἐπέξιθι· καὶ μετέπειτα
Δειλὰ μὲν ἀποφύξας, ὀπιπλήσσεο· χρηστὰ δὲ τέρπου.
Ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐμέλετα· τούτων χρὴ ἐρᾶν σε·

239. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν, οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
Ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται.
Οὐδ' ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο,
Ἀλλ' ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων,
Ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως.
Οὐδ' ὅστις ταῦτα πάντα φυλάττει μόνον,
Ἀλλ' ὅστις ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν,
Εἶναι δίκαιος, κοὐ δοκεῖν ἐθέλει.

240. Βίωνος.

Ἁ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι πάρεσα,
Νηπιάχων τὸν Ἔρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγρισα,
Ἐς χθόνα νοσσάζοντα· τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον,
Μέλπειν μοι φίλε βᾶτα λαβὼν τὸν Ἔρωτα δίδασκε.
Ὡς λέγε, χ' ἁ μὲν ἀπῆλθεν· ἐγὼ δ' ὅσα βουκολίασδον,
Νήπιος, ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
Ὡς εὗρε πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὡς αὐλὸν Ἀθάνα,
Ὡς χέλυν Ἑρμάων, κίθαριν δ' ὡς ἀδὺς Ἀπόλλων.
Ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' ἐκ ἐμπάζετο μύθων,
Ἀλλά μοι αὐτὸς ἄειδεν ἐρωτύλα κἀμὲ ἐδίδασκε
Θνατοῖς ἀθανάτων τε πάθεα, ἁ ματέρος ἔργα.
Κ'ΗΓΩ'Ν ὀκλαδομᾶν μοῦ ὅσων τὸν Ἔρωτα δίδασκον·
Ὅσα δ' Ἔρως μ' ἐδίδασκεν ἐρωτύλα, πάντ' ἐδιδάχθην.

241. ΦΙΛΗ'ΜΟΝΟΣ.

Μείζω τὰ κακὰ ποιῦσι πολλοί, δέσποτα,
Αὐτοὶ δι' αὑτούς, ἢ πέφυκε τῇ φύσει.
Οἷον, πέθηκεν υἱός, ἢ μήτηρ κανί,
Ἢ νὴ Δι' ἄλλων τῶν ἀναγκαίων τί τις,
Εἰ μοῦ λάβῃ τοῦτ', ἀπέχειν, ἄνθρωπος ὢν λίαν.

Ἐὰν

Ἐὰν δ', ἀβίωτος ὁ βίος, οὐκ ἔτ' ὀφλήσω,
Ἀπόλωλα, ἐν ἑαυτῷ ἐὰν τοῦτο σκοπῇ,
Πρὸς τοῖς κακοῖς οὗτος ἕτερα συλλέγει κακά.
Ὁ δ' τῷ λογισμῷ πάντα πρὸς ἑαυτὸν σκοπῶν,
Τὸ κακὸν ἀφαιρεῖται, ἀγαθὸν δ' λαμβάνει.

242. Εὐριπίδου.

ΚΡΗΣΦΩΝΤΗΣ.

Εἰρήνη βαθύπλουτε
Καὶ καλλίστα μακάρων θεῶν,
Ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις.
Δέδοικα δ', μὴ περὶν πόνοις
Ταραβάλῃ με γῆρας,
Πρὶν σοὶ χαρίεσσιν θρασιδεῖν ὥραν,
Καὶ καλλιχόροις ἀοιδαῖς,
Φιλοσεφάνοις τε κώμοις.
Ἴθι μοι πότνια πόλιν τήνδε,
Ἐλθεῖν χάσιν εἰρήνᾳ ἀπ' οἴκων,
Τῶν μαινομένων τ' ἔριν
Θηκτῷ πεπαμένων σιδήρῳ.

Πόνοις] Polybius πόνοις omittit.

ΤΕΛΟΣ.

EPIGRAMMATA.

1. *In Certamina.*

ARCHIÆ.

QUatuor ſunt Certamina per Græciam, quatuor ſacra,
Duo quidem mortalium, duo verò immortalium.
Jovis, Letoidæ, Palæmonis, Archemori,
Præmia verò illorum oleaſter, poma, apium, pinus.

Qui vincebant Jovis Olympia, tulerunt Oleaſtrum,
Poma verò Pythicum Apollinis certamen reportavit,
Iſthmiacam autem Pinum præbuit Indus Melicerta,
Tu verò Apium propoſuiſti, Archemore, in Nemeâ.

2. SIMONIDIS.

Iſthmia & Pythia Diophon Philonis *filius* vicit,
Saltu, celeritate pedum, diſco, jaculo, luctâ.

3. *In Vitem.*

Incerti.

Quis tandèm immiſericorditèr vini-nutricem immaturam uvam Bacchi
Vir viteo ramo excidit?
Conſtrictus verò labia, humi abjecit, ut viatoribus
Eſſet euntibus ſemeſæ quiſquiliæ?

Sit illi Bacchus implacabilis, qualiter Lycurgo,
Quoniam ipsius crescentem extinxit Lætitiam.
Hæc enim fortè quispiam potu vel ad cantus
Evasisset, vel luctuosæ curæ invenisset solutionem.

4. *In Mutilos.*

PLATONIS *Junioris.*

Virum quidam mancum supra dorsum oculis-captus
Portavit, pedibus mutuò-datis, oculis mutuò-acceptis.

5. *In Fortitudinem & Fortes.*

PALLADÆ.

Fugiebat Lacon olim pugnam; obviam verò facta mater
Dixit, in pectore ense sublato,
Vivus quidem tuæ matri usque dedecus injungis,
Et strenuæ Spartæ patrias leges solvis,
Si verò occideris meis manibus, mater quidem audiam
Infelix, sed in meâ patriâ conservatâ.

6. *Ex Præfectis Ægypti.*

JULIANI.

Mater filiam desertorem pugnæ post mortem sociorum
Occidit, partus-dolorum recordationem aspernata,
Legitimum etenim sanguinem discernit Lacedæmon
Virtute præliantium, non genere infantum.

7. *In*

7. *In Romam.*

CRINAGORÆ.

Ne quidem ſi Oceanus omnes æſtus concitaverit,
Neque ſi Germania Rhenum omnem ebiberit,
Romæ vel tantillum lædet robur, quamdiu utiq; manſerit
Dextra ad imperandum Cæſari intrepida.
Sic & ſacræ Jovis Quercus firmitèr radicibus
Stant, folia verò arida diffundunt venti.

8. PARMENIONIS.

Illum, terræ pontique inverſis viis,
Navitam Continentis, peditem pelagi,
Tribus haſtarum centuriis ſuſtinuit Mars
Spartæ: Erubeſcite montes & pelage.

9. ALPHEI *Mitylenæi.*

Claude Deus magni portas labare neſcias Olympi:
Præſidio firma Jupiter ſacroſanctum Ætheris Acropolin.
Jam enim & Pontus ſubjugata ſunt haſtâ Romæ,
Et terra: cœleſtis autem via reſtat inacceſſa.

10. *In Retributionem.*

EVENI.

Licet me ederis ad radicem uſque, tamen porrò fructum feram,
Quantum infundatur tibi, Hirce, inter immolandum.

11. *In Minas.*

MUSICII, *ſive* PLATONIS.

Venus Muſis, puellæ Venerem
  Colite, ſin minus Amorem in vos armabo.
Et Muſæ contra Veneri, Marti hæc procacia:
  In nos autem non ales eſt miſellus iſte Puer.

12. *In Virtutem.*

PAULI *Silentiarii.*

Neque prædivitis fortunæ levis tollare impetu,
  Neque tua deflexerit ſolicita cautio liberiorem curſum.
Tota enim ab incertis vita oppugnatur flatibus,
  Hâc & illâc crebro dum in vices attrahitur.
Virtus verò ſtabile quiddam & immutatum, in qua ſola
  Fluctus fidenter naviga vitæ.

13. *In Intemperantem.*

LUCIANI.

Paternas opes juvenis adhuc Theron Menippi *filius*
  Turpiter in prodigos effuderat ſumptus.
At illum Euctemon paternus amicus ut advertit
  Jam aridâ atteri paupertate,
Et illum lachrymas fundens ad ſe recepit, & maritum illum
  Fecit ſuæ filiæ, multis inſuper muneribus dotalibus datis.
At poſtquam Theroni præter ſpes evenere divitiæ,
  Continuò illos ipſos paſcebatur inter ſumptus.
Ita quidèm Therona rurſus circumtexit
  Pernicioſæ Paupertatis unda reflua.
Euctemon verò deflevit rurſus non jam iſtum,
  Sed ſuæ filiæ dotemque & thalamum.
Senſit verò non fas eſſe homini malè uſo
  Propriis *bonis* eſſe fido in alienis.

14. *In Citharœdum.*

PHILIPPI.

Amabile cum ceciniſſet multiforis lotis,
Dixit arguto Phœbus ſuper Glaphyrâ,
Marſya, mentitus es inventum tuum, Minervæ enim
Tibias è Phrygia hic nactus eſt.
At ſi tu tales illo tempore inflaſſes, non Hyagnis
Luxiſſet infælix tibiarum certamen ad Mæandrum.

15. *In Sufficientiam.*

PARMENIONIS *Macedonis.*

Sufficit mihi lænæ tenue tegmen, neque menſis
Serviam, Muſarum flores depaſtus:
Odi divitias amentes, adulatorum nutrices, neque ſupercilium
Serviliter accommodabo, novi parvarum epularum libertatem.

16. PALLADÆ.

Spes nec Fortuna amplius mihi curæ ſunt, nec moror
Amplius fallaciam: penetravi in portum.
Sum pauper *ſanè* vir, at libertati contubernalis ſum,
Inſolentes erga paupertatem opes averſor.

17. LUCILII.

Ne tu ad alienam, O homo, affideas menſam
Fruſtum probroſum alvo gratificans:
Modo quidem flenti, & mæſto lumen
Adflens, & mox contra ridenti arridens,
Neque tu utique ploratu cum opus habeas neque riſu,
Et fleo cum Milia, & rideo cum Milia.

18. LUCIANI.

Tanquam mox moriturus tuis bonis fruere,
Tanquam autem victurus, parce tuis poſſeſſionibus.
Eſt autem Vir ille ſapiens, qui his utriſque animadverſis
Parcimoniæ & ſumptui modum adaptavit.

19. CRATETIS *Philoſophi.*

Salve Dea domina, virorum bonorum amor,
Frugalitas, inclytæ proles Temperantiæ:
Tuam virtutem colunt, quotquot juſta exercent.

20. THEOGNIDIS.

Non volo diteſcere, non precor: atqui ſit mihi
Vivere ex paucis, nihil ferenti mali.

21. *In Vitam Humanam.*

Incerti.

Vitam, Heraclite, multò magis, quam cum vivebas,
Deſle; nunc Vita eſt miſerabilior.
Vitam jam ride, Democrite, plus quam antea:
Nunc Vita omnino eſt riſu-dignior.
Ad vos verò & ipſe aſpiciens, interim anxiè cogito
Quî tecum ſimul poſſim flere, quî tecum ridere.

22. POSIDIPPI, *alii* CRATETIS *Cynici.*

Qualem quis vitæ ſecuerit callem? in foro quidem
Jurgia & moleſtæ lites, domi verò
Curæ: rure autem, laborum ſat: in mari autem
Terrores: in peregrina verò, ſiquid habeas, timor;

Si

Si verò inops ſis, importunum: habes matrimonium? haud expers curarum
Futurus es; non uxorem ducis? vivis eò magis in ſolitudine:
Liberi, labores: mutilatio, vita ſine liberis: juventus
Imprudens: cani verò è contra inefficaces.
Erat igitur ex duobus unum optabile, vel natum fuiſſe
Non omnino, vel mortuum fuiſſe ſtatim à partu.

23. *Ex adverſo Probabilia.*

METRODORI.

Quemvis vitæ ſecueris callem, in foro quidem,
Laudes, & prudentes actiones: domi verò
Quies: rure autem, naturæ gratia. in mari verò
Lucrum: in peregrinâ, ſiquid habeas, decus:
Sin inops fueris, ſolus nôſti: habes matrimonium? domus optima
Erit; non uxorem ducis? vivis eò liberiùs.
Liberi amabiles. ſecura ſine liberis vita: juventus
Robuſta: cani verò contra religioſi.
Non igitur è duobus his unius optio eſt, vel natum fuiſſe
Non omnino, vel *protinus* mortuum fuiſſe: omnia enim vitæ bona *ſunt*.

24. LUCIANI.

Mortalia quæ *ſunt* mortalium, & omnia prætereunt nos.
Sin minus, nos tamen illa præterimus.

25. PALLADÆ.

In terram veni nudus, nudus item ſub terram abeo:
Et quid fruſtrà laboro, nudum videns finem.

26. Ejuſdem.

Scena omnis Vita, & luſus; aut diſce ludere
Studio ſepoſito, aut perfer dolores.

17. Incerti.

Multa ſunt inter calicem & labrum ſummum.

28. JULIANI.

Dulces omnes *ſuas* ſemitas ſortita eſt vita. Urbe mediâ
Gloria, amicitiæ: arcanæ domi moleſtiæ.
Rus voluptatem affert, lucrum navigatio: aliena terra
Notitias. ex nuptiis autem, domus eſt unanimis:
Innuptis verò ſecura uſque vita. munimentum paratum eſt
Patri, proles. evanidus ſterilibus metus.
Virtutem juventa, cani prudentiam noverunt præbere:
Quare, fiduciam ſumens, animans, procrea *tuum* genus.

29. Incerti.

Quo quis *pacto* abſque morte te fugiat, Vita? innumera enim tui
Triſtia: & nec fugere in-manu *eſt*, nec ferre.
Jucunda enim tui naturâ quidem pulchra, terra, mare,
Aſtra, Lunæ orbes & Solis:
Cætera autem omnia, formidineſque & dolores. & ſi quid nactus fuerit quis
Boni, alternâ id excipitur Nemeſi.

30. MENANDRI.

Omnia animantia ſunt beatiora
Et mente prædita magis Homine multò.
Aſinum ſpectes licet principio iſtum *mihi*.

Is

Is infelix eſt extra controverſiam :
At ipſî malum ſuâ culpâ nullum accidit ;
Quæ verò Natura tribuit ei, ea habet.
Nos autem præter neceſſaria mala,
Ipſi noſtrâ ſponte alia ſuper accerſimus.
Dolemus ubi quis ſternuerit : ſi dixerit malè,
Iraſcimur. Si viderit quis ſomnium, valdè
Formidamus. Si noctua ululaverit, metuimus.
Affectuum æſtus, opiniones, ambitus, leges,
Omnia hæc adſcita Naturæ *ſunt* mala.

31. Incerti.

Omnia riſus, & omnia pulvis, & omnia nihil.
Omnia enim quæ ſunt, ex-ratione-carentibus facta ſunt.

32. LUCIANI.

Quibus feliciter agitur omnis Vita brevis eſt :
Quibus verò male, una nox immenſum eſt tempus.

33. *In Puerum.*

ARCHIÆ.

Lyſippes nuper natus in præcipitio filius ſerpens
Aſtyanactei initium faciebat fati.
Illa verò ad ſe rectâ revocavit viâ, è ſinu proferens
Mammam, à fame redemptricem atque morte.

34. *In*

34. *In Senectutem.*

MENECRATIS.

Senectus dum quidem abſit, quiſque optat; ſi quando veniat verò,
Culpat. eſt autem ſemper potius quod debetur.

35. *In Calamum Scriptorium.*

Eram inutilis Calamus ſtirps: ex me enim
Non ficus, non pomum provenit, non uva:
Sed me Vir initiavit Heliconida, tenuia cum expoliiſſet
Labra, & anguſtum fluxum derivâſſet.
Abhinc verò, quoties bibero nigrum potum, tanquam deo plena
Omne verbum muto hocce loquor ore.

36. *In Arbores.*

ANTIPATRI, *alii* PLATONIS.

Juxta-viam nucem me prætereuntibus plantaverunt
Pueris in lapidibus deſtinandis ludicrum peritiæ:
Omnes verò ramoſque & florentes ſurculos
Fracta ſum, crebris ſaxis dum ferior.
Arboribus fructiferis *eſſe*, nihil prodeſt: certe enim ego
Infelix mihi in contumeliam fructum tuli.

37. ANTIPHILI *Byzantii.*

Rami ſublimè penſiles patulæ quercûs, felix-umbræ altitudo
Viris merum æſtum defendentibus,
Frondoſi, tegulis opertiores, domus virorum,
Domus cicadarum, meridiani rami,

Et

Et me veſtris reclinatum ſub comis
Tuemini, radiis Solis profugum.

38. *In Infælicitatem.*

ANTIPATRI.

Opes Ariſtidæ juvenca una, & lanigera
Erat ovis: harum ope famem abigebat foras.
Excidit verò utriſque: ovem lupus occidit, partûs dolor
Juvencam, paupertatis ita periit armentum.
Quo-pera-ſtringitur is à loro circa collum nodum cum nexuerat
Miſerandus orbum-balatu mortuus eſt ad tugurium.

39. *Laudes.*

Incerti.

Bona dicere ſemper de omnibus pulchrum, turpia verò grave,
Licet ſint illorum digni quæ loquimur.

40. *In Amorem.*

LUCIANI.

Non Amor injuriâ afficit humanum genus: ſed intemperantibus
Animis hominum eſt amor obtentui.

45. *In Ingratos.*

Ejuſdem.

Celeres gratiæ, ſuaviores: ſin moretur,
Omnis gratia vana; neque dicatur gratia.

42. Incerti.

Lupum propriis uberibus alo non ſponte,
Sed me cogit paſtoris amentia.
Grandis verò factus à me, in me contra ferus erit.
Gratia mutare naturam non valet.

43. LUCIANI.

Nequàm vir dolium eſt perforatum: in quem omnes
Si exhauris gratias incaſſum effuderis.

44. *In Preces.*

Incerti.

Jupiter rex, bona quidem & orantibus & non orantibus
Nobis da, noxia verò etiam à precantibus avertas.

45. *In Cicadam.*

Incerti.

Quare me ſolitudinis amantem improbâ, paſtores, capturâ
Cicadam roſcidis abducitis à ramis?
Nympharum juxta-viam luſciniam? medios per æſtus
Montibus & umbroſis celeriter canentem ſaltibus.
Ecce autem & turdum & merulam, en verò tot
Sturnos ruralis prædones copiæ.
Frugum vaſtatores capere fas: perdite illos.
Foliorum & herbidi quænam eſt invidia roris?

46. *In Mortem.*

AGATHIÆ.

Mortem quid formidatis, quietis genetricem?
Sedantem Morbos, & paupertatis dolores?
Sola ſemel mortalibus adeſt, nec unquam illam
Vidit quiſpiàm hominum ſecundò venientem.
Morbi verò multi & varii, modò in hunc modò illum
Venientes mortalium, & tranſeuntes.

47. Incerti.

Gaudet *neſcio* quis Theodorus, quià mortuus ſum, alius ſuper iſto
Gaudebit: morti omnes nos debemur.

48. Incerti.

Ad orcum rectus deſcenſus, ſive ab Athenis
Procedis, ſive mortuus vadis ex Meroe.
Ne te doleat utique à patria procul occidiſſe.
Undecunque unus *eſt* ferens ad orcum ventus.

49. Incerti.

Mortuus ſum, at maneo te; manes autem & tu quempiàm alium.
Omnes ſimiliter mortales unus orcus hoſpitatur.

50. *In*

50. *In Deos.*

LUCIANI.

Homines quidem forte latebis, si improbum quid feceris:
Non latebis verò deos, ne quidèm meditans.

51. Incerti.

Jupiter, Cygnus, Taurus, Satyrus, Aurum, ob amorem
Ledæ, Europæ, Antiopæ, Danaes.

52. *In ſemper Ægrotos.*

LUCILII.

Qui reliquerunt dulce lumen non amplius ploro.
Qui vero in expectatione vivunt ſemper mortis.

53. *In Adulatores.*

LUCIANI.

Nihil inter homines natura nocentiùs invenit
Homine puram mentiente amicitiam.
Non amplius enim ut hoſtem cavemus, ſed amantes
Ut amicum, hinc magis lædimur.

54. Incerti.

Fictum habes amorem: metu verò amas & neceſſitate.
Hoc ipſo autem amore nihil infidelius.

55. *In*

55. *In Thucydidem*

Incerti.

O amice, ſi ſapis, ſume me in manus, ſiquidem verò omnino
Imperitus a-natura-es Muſarum, abjice quæ non intelligis.
Sum verò ſane non omnibus adeundus, pauci autem ſuſpexerunt
Thucydidem Olori *filium* Cecropidem genere.

56. *In Mediocritatem.*

Incerti.

Omne ſupervacuum *eſt* intempeſtivum: dictum nempe eſt vetus
Quod & mellis nimium eſt fel.

57. JULIANI.

Domus & patria vitæ *ſunt* gratia; ulteriores verò
Curæ, hominibus non vita, ſed labor.

58. *In Templum Dianæ.*

ANTIPATRI.

Et arduæ Babylonis quadrigis patentem murum,
Et illum ad Alpheum Jovem ſpectavi,
Hortoſque penſiles, & Solis Coloſſum,
Et ingentem celſarum Pyramidum laborem,
Et monumentum Mauſoli immane; ſed ubi inſpexi
Dianæ nubes ad uſque excurrentem Ædem,
Et illa ſanè obſcurata ſunt, & ſi proſpiceret excepto Olympo
Sol, nihil ullibi tale radiis illuſtrarit.

59. ANTIPHILI *Byzantii.*

Audacia, navium princeps Dux, tu enim curſum inveniſti ponti,
Et animas hominum lucro irritaſti,
Cum tale fabricata es doloſum lignum, cum talem injeciſti
Mortalibus lucri ſpem morte quæ coarguitur.
Eſſet revera hominum aureum genus, ſi utique à terra
Procul, ut Orcus, Pontus proſpiceretur.

60. *In Hirundinem.*

Incerti.

Attica Puella, melle nutrita, loquax loquacem raptam
Cicadam implumibus eſcam fers pullis.
Vocalem vocalis, alatam alata,
Peregrinam peregrina, vernam verna.
Non protinus dimittes? non enim jus nec æquum
Perire ſacris-operato-cantibus ore ſacris operato cantibus.

61. *In Divites.*

Incerti.

Eram juvenis, at pauper; nunc ſenex, dives ſum.
O ſolus ex omnibus miſerandus in utriſque,
Qui tunc quidem uti poteram, cum nihil habui,
Nunc autem, cum uti non poſſum, jam habeo.

62. LUCIANI.

Divitiæ animi, divitiæ ſolæ ſunt veræ;
Alia nempe habet ille potiora poſſeſſionibus.

Illum

Illum autem multa-poſſidentem & divitem æquum eſt
Vocare, qui uti bonis poteſt.
Siquis verò in calculis contabeſcit, alias ſuper alias
Acervare ſemper opes feſtinans;
Ille, qualis apes multiforis in alveis,
Laborabit, aliis percepturis mel.

63. *In Solatium.*

PALLADÆ.

Expectatio mortis luctuoſus eſt dolor,
Hoc vero lucratur mortalis fato-functus.
Ne itaque defleveris diſcedentem vitâ,
Nihil enim poſt mortem eſt patiendum.

64. *Quæ dixerit verba* Ulyſſes *regreſſus in Ithacam.*

Salve Ithaca; poſt certamina, poſt moleſtias amaras maris,
Lubenter tuum ſolum accedo, ut aſpiciam
Laerten, uxoremque, & inſignem filium unicum.
Tuus enim amor demulſit meum animum: novi & ipſe
Nil utique dulcius eſſe ſuâ cuique patriâ, & parentibus.

65. *In Homerum.*

ALPHEI *Mitylenæi.*

Andromaches adhuc luctum audimus, adhuc Trojam
Cernimus funditùs totam everti,
Et laborem-bellicum Ajacis ſub pinnis urbis,
Atque nexum ex equis Hectora raptari,
Mæonidæ per Muſam; quo non una patria vate
Ornatur, ſed terræ utriuſque climata.

66. *In Menandrum.*

Incerti.

Ipſæ tibi ad os *ſe* affixerunt apes
Variis Muſarum floribus delibatis.
Ipſæ etiam Gratiæ tibi donavere, Menandre,
Felix dictorum acumen fabulis inſerere.
Vivis autem in æternum. Gloria vero, Athenis
Quæ ex te *oritur*, cœleſtes attingit fines.

67. *In Silentium.*

PALLADÆ.

Omnis ferè indoctus ſapientiſſimus eſt, dum tacèt,
Sermonem celans ut morbum turpiſſimum.

68. *De Providentiâ.*

THEODECTÆ.

Quicunque jam mortalium incuſat deos, quòd
Non protinùs, ſed ex intervallo temporis vindicant
Injuſtos, cauſam accipiat.
Si enim extemplo aderant Pœnæ,
Plerique metu *ſolo*, non autèm pio affectu
Deos orarent: Nunc verò pœnâ
Longè ſitâ, *ſuo* ingenio uruntur mortales.
Cum verò deprehenſi fuerint, comperti mali
Pendunt pœnas ſeris temporibus.

69. *In Sapientiam.*

PAULI *Silentiarii.*

Vivere non habet vim à natura placendi, ſed abjeciſſe
Curas è pectoribus canas-tempora.
Divitias habere volo quæ ſufficiant, ſupervacuum autem
Animum ſemper exedit inſanum ſuper auro ſtudium.
Hinc apud homines potiorem plerumque invenies
Et paupertatem opibus, & mortem vitâ.
Hæc tu cognoſcens, cordis dirige vias,
Ad unicam ſpectans ſpem, ſapientiam.

70. *In Temperantiam.*

Incerti.

Caſtitas & amor obvio ſibi invicem
Occurſu, animas perdiderunt uterque.
Phædram quidèm occidit igneus ardor Hippolyti,
Hippolytum verò pudica interfecit continentia.

71. *In Fortunam.*

Incerti.

Spes & tu Fortuna prorſus valete; portum inveni:
Nihil mihi vobiſcum, ludite poſt me relictos.

72. LUCIANI.

Ager Achæmenidis eram olim, nunc autem Menippi;
Et denuo ab alio tranſibo ad alium.
Nam & ille olim *ſe* tenere me credebat, & rurſus hic
Arbitratur; ſum autem omnino nullius, niſi Fortunæ.

73. Incerti.

Ampla dona fortunæ habent metum:
Et eximius ſplendor non expers-pericli eſt.
Nullaque ſecura-labendi omnino ſublimitas apud humanum genus,
Quam evertere ſolet vel aliquod temporis ſpatium, vel livor,
Simul ad ſummum quis felicis vitæ excucurrerit.
Mediocritas verò in omnibus tutior,
Quod, neque nimis in humili fortunæ
Parte feratur nec in excelſa *nimis* è contrà.
Si enim ceciderit quis de minore ſpatio
Facilè obtegendam ſortitus eſt calamitatem;
Molis autèm magnæ lapſus fit magnus.
Ad res enim ſplendidas Invidia perrumpit,
Subvertit autèm illos, quos evexerit Fortuna.

74. AGATHIÆ.

Piſcator quidam laborabat captandis piſcibus, illum autem intuita
Prædives virgo animum ægrotabat amore:
Et ipſum fecit tori-conſortem. at ille ex vitâ pauperi
Accepit omnigenæ tumorem magnificentiæ.
Fortuna autem ridens aſtitit, & Veneri,
Non tuus hic ludus, at meus eſt, dixit.

Virtus firmiſſima dos.

75. ANTIPATRI.

Antigenes Gelous verba olim hæc natæ
Dixit, cum jam eſſet iturus ad Orcum.
Virgo pulchra-genas, filia autem mea, pertende
Colum ducere, ſupellectilem auxiliarem pauperi vitæ.
Si autem veneris ad Hymenæum, Achaidis mores matris
Probos ſerva, marito dotem firmiſſimam.

76. LUCIANI.

Multa Fortuna poteſt, ſint licet incredibilia,
Humiles tollit, potentes dejicit.
Et tuum tibi ſupercilium & faſtum compeſcet,
Licet fluvius auri latices tibi præbeat.
Non juncum, non malvam ventus unquam, maxime verò
Vel quercus vel platanos novit humi proſterner as

77. Ejuſdem.

Non *infeliciter* impingens charus es mortalibus, charus es Beatis,
Et tibi facile auſcultant precanti.
Sin impegeris, nemo amplius tibi amicus, at ſimul cuncta
Inimica, fortunæque cum momentis unà mutantia.

78. *De Nobilitate.*

EPICHARMI.

Enecat me iſtud Genus, ne commemora, ſi me amas,
Mater, identidem Genus. *nam* quibus naturâ
Bonum contingit nullum proprium adeſſe,
Huc confugiunt, ad monumenta,
Et Genus, numerantque avos, quot *ſint*.
Enimvero neminem videris, neque dixeris, cui
Non ſunt avi. quî enim extitiſſent unquam?
Qui verò non percenſere valent hoc *genus*, ob aliquam
Migrationem, vel amicorum penuriam,
Quid percenſentibus ſunt ignobiliores?
Quicunque benè comparatus erit à naturâ ad bona
Quantumvis Æthiops ſit, Mater, eſt nobilis.

79. *In Invidiam.*

PALLADÆ.

Invidia miſericordiâ, ſecundùm Pindarum, eſt melior;
Illis quibus invidetur, ſplendida eſt vita.
Admodum autem infælices miſeramur, at Ille ſim;
Neve nimis felix, nec miſerandus ego.
Mediocritas enim optimum eſt; quoniam ſumma quidem ſuapte-naturâ ſolent
Pericula importare, infima verò contemptum habent.

80. Incerti.

Invidia ipſa ipſam ſuis telis domat.

81. Incerti.

Invidia eſt peſſimum, habet tamen aliquid boni in ſe;
Tabefacit enim invidorum oculos & cor.

82. *In Avaros.*

STATYLLII FLACCI.

Auro vir invento reliquit reſtim; at alter aurum
Relictum cùm non invenit, nexuit, quem invenit reſtim.

83. *In Amicitiam.*

Ejuſdem.

Theſaurus ingens eſt fidus amicus, Heliodore,
Illi *nempe*, qui & ſervare illum novit.

84. *In-*

84. Incertum.

Si me amantem amas, duplex gratia: si vero me odisti,
Non tantum *me* odisti, quantum ego te amo.

85. LUCILII.

Si me amas, re me ama, & ne me injuriâ afficias tu,
Fundamentum nocendi amicitiam ponendo.
Omnibus enim hominibus ego multo potiorem dico
Apertam inimicitiam dolosâ amicitiâ.
Dicunt autem & navibus fluctivagis nocentiores
Sub mare-latentes petras apertis Scopulis.

86. *In Prudentiam.*

LUCIANI.

Tardipes Consilium longè præstantius; pernix autem
Semper adhærentem Pœnitentiam habet.

87. *In Curas.*

THEOGNIDIS.

Tuum ipsius animum oblecta; molestorum verò civium
Alius de te malè, alius meliùs dicet.

88. *In Salutem.*

ARIPHRONIS *Sicyonii.*

Salus antiquissima Beatorum,
Tecum habitem
Quod restat ævi:
Tu verò mihi lubens tori-consors sis.

Si qua enim vel opum gratia, vel liberorum,
Beatique *habiti* mortalibus
Regalis imperii, aut cupidinum,
Quas furtivis Veneris cassibus captamus,
Vel siqua alia divinitùs mortalibus oblectatio,
Vel laborum lenimen affulsit,
Tecum, Beata Salus,
Floruêre omnia, & nitet Gratiarum ver:
Te verò sine, nemo felix.

89. *In Tempus.*

PLATONIS.

Ævum omnia aufert: longum tempus novit mutare
Nomen, & formam, & naturam, atque fortunam.

90. Incerti.

Rosa viget brevi tempore, si verò prætèrierit,
Quærens invenies non rosam, sed rubum.

91. *In Astrologum.*

LUCILLII.

Patri meo fratrem Astrologi vivacem *fore*
Omnes vaticinati sunt ut ab uno ore:
At Hermoclides ipsum solus dixit præmaturè moriturum,
Dixit autem, cum illum intùs mortuum plangeremus.

92. *In Anum.*

Ejusdem.

Capillos, ô Nicylla, quidam tingere te dicunt,
Quos tu nigerrimos foro emisti.

93. Ejuſdem.

Caput tingis, ſenectutem verò tuam nunquam tinges.
Neque genarum rugas explicabis.
Ne itaque faciem totam ceruſsâ confinge,
Ita ut perſonam & non faciem habeas.
Nihilo enim plus valet. quid inſanis? nunquam fucus
Et ceruſſa reddet Hecubam Helenam.

94. *In Deformes.*

Ejuſdem.

Roſtrum habens tale, Olympice, neque ad fontem
Venias, neque inſpicias in aliquam pellucidam aquam.
Nam & tu, ut Narciſſus, conſpicatus faciem manifeſtam
Continuò morieris, odio habens teipſum ad mortem uſque.

95. Ejuſdem.

Fallax ſpeculum habet Demoſthenis; ſi enim verum
Videret, non omnino vellet ipſum inſpicere.

96. PALLADÆ.

Emiſti cincinnos, fucum, mel, ceram, dentes:
Eodem ſumptu perſonam emiſſes.

97. *In Fures.*

LUCILLII.

Alatum illum Hermen, deorum miniſtrum.
Arcadum regem, boum abactorem,
Stantem hujuſce gymnaſii Præſidem
Nocturnus fur Aulus dixit inter auferendum,
Multi Diſcipuli præſtantiores magiſtris.

98. *In Domum incuſtoditam.*

Lucroſas quærite domos prædones alias,
Hiſce etenim eſt cuſtos firma Paupertas.

99. LUCILLII.

Bubulce, armentum procul paſce, ne te Pericles
Fur cum ipſis bobus ſimul abigat.

100. *In Rhetorem.*

CEREALII.

Non dicere inſignia & Attica verba quinque
Feliciter eſt & prudenter declamare.
Neque enim ſi κάρκαμε, & ſi κοναβῆ, & illud σίζει
Et καλάμυζε, dicis, protinus Homerus eris.
Mens ſubſit oportet ſcriptis, & dictionem eorum
Eſſe magis vulgarem, ut *quivis* intelligat quæ dicis.

101. MENANDRI.

Siquidem injuriæ-autorem lubentèr ultus eſſet
Quiſque noſtrûm, & ſociâſſet ſtudia,
Ex æquo putans ſuam eſſe alterî factam
Injuriam,& operam præſtitiſſent *homines* mutuam acritèr;
Non ulteriùs improbitas in nos creviſſet
Iſta malorum, ſed cum obſervarentur,
Et nanciſcerentur, quam par erat, pœnam,
Vel pauci certè admodum fuiſſent, vel aboliti.

102. *In Contumelioſos.*

PALLADÆ.

Multa loqueris, ô homo, humi verò ponaris brevi.
Tace, & meditare vivus adhuc mortem.

103. Ejuſdem.

Sol mortalibus lucis Deus: ſin & ipſe
Inſoleſceret ſplendens, ne lucem quidem optarem.

104. Ejuſdem.

Laudare quidem optimum; vituperium *v.*odii principium:
At benè loqui, Atticum eſt Mel.

105. *In Inſolentem.*

Ejuſdem.

Si pauper ſum; quid feci? quid me odiſti non injuſtè agentem?
Clades hæc eſt fortunæ, non injuſtitia morum.

106. *In Parcos.*

Incerti.

Te divitem eſſe dicunt omnes, ego verò te dico indigum eſſe,
Uſus enim opum teſtis *eſt*, Apollophanes.
Si particeps ſis tuorum ipſe, tua ſunt; ſi vero cuſtodias
Hæredibus, ex hoc fiunt aliena.

107. ANTIPHANIS.

Quamnam quis aliam, per Deos quæſo, ob cauſam
Optaret diteſcere, copiâque nummûm abundare,
Quam poſſe opitulari amicis,
Et ſerere ſemen Gratiæ dulciſſimæ Dearum.
Nam bibendi quidèm et edendi voluptates
Habemus pares. non ſplendidis enim
Conviviis fames ſedatur *melius*.

108. PALLADÆ.

Opes quidem opulenti habes, animam verò pauperis,
O hæredibus opulente, tibi autem pauper.

109. LUCILLII.

Murem Aſclepiades argenti-amans vidit domi *ſuæ*,
Et, quid vis, dicit amiciſſime mus, apud me?
Dulce autem mus ridens, ne omnino amice, inquit, verearis.
Non cibum apud te quæro, tantum manſionem.

110. Incerti.

Si quidèm vivis cervi ſpatioſam vitam, vel cornicis,
Venia *tibi* plurimas opes congerenti *danda erat*:
Si verò unus es mortalium, quos continuò ſenectus lædit,
Ne te utique immenſarum ceperit inſana ſitis opum.
Ne tu quidèm intolerandas inter miſerias animam perdideris
Fruiti fuerint autèm alii tuis bonis largitèr.

111. *In Meneſtratum Cynicum.*

Ejuſdem.

Eſſe quidem Cynicum te, Meneſtrate, & pedibus nudum.
Et algere nemo contradicit prorſus:
Si verò præripias panes & fruſta impudenter,
Et ego fuſtem habeo, & te dicunt Canem.

112. *In Viros Bonos.*

CARPHYLIDÆ.

Ne quæſtu proſequaris præteriens monumentum meum, viator;
Nihil habeo lamentis dignum ne quidem mortuus:
Liberorum liberos reliqui; unâ fruitus ſum uxore
Conſeneſcente: tribus liberis dedi nuptias,
Ex quibus ſæpe natos meo ſopivi in ſinu,
Nullius lamentatus vel morbum, vel mortem.
Qui mihi datis inferiis innocuo, dulcem ſomnum
Dormiturum miſerunt in regionem piorum.

113. Incerti.

Ne tu utique mortalis cum ſis, ut immortalis quicquam puta:
Nihil enim in vitâ fidum nobis in-diem-viventibus.
Siquidem & huncce Caſandrum tenet hic loculus mortuum,
Virum naturâ dignum immortali.

114. CALLIMACHI.

Si quæras Timarchum in Plutonis *domo*, ut perconteris,
Vel aliquid de anima, vel quomodo mox erit.
Quæras licet ex tribu Ptolemaide, filium patris
Pauſaniæ: invenies vero illum in piorum *regione*.

115. E-

115. Ejuſdem.

Hic Saon *filius* Diconis Acanthius ſacrum ſomnum
Dormit : mori ne dixeris bonos.

116. Ejuſdem.

Suos *amicos* quiſque ferè morientes dolet,
Nicodicum verò amici & civitas hæcce *omnis* deflet.

117. *In Therin.*

Ejuſdem.

Curtus erat hoſpes, ut & tumulus. non longa dicam.
Theris, Ariſtæi *filius*, Cretenſis, ſub me in longum.

118. *In Fortes.*

ANACREONTIS.

Strenuus in prælio Timocritus, cujus hocce monumentum.
Mars quippe non fortibus parcit, ſed ignavis.

119. *In Themiſtoclem.*

GERMANICI.

Pro ſepulchro vili ſtatue Græciam, ſtatue vero ſuper hac
Ligna, Barbaricæ indicia cladis-navalis.
Et tumuli baſin circum inſcribe Perſicum Martem,
Et Xerxem. His ſepeli Themiſtoclem.
Columna verò ipſa Salamis ſuperſtet, geſta loquens
Mea ; quid me parvis magnum inditis ?

120. *In*

120. *In eos qui ad Thermopylas moriebantur.*

PHILIPPI.

O hoſpes, nuncia Lacedæmoniis, quod hîc
Jacemus, illorum morigeri inſtitutis.

121 Incerti.

Nomen mihi! quid autem hoc? patria vero mihi, quapropter & hoc?
Clari verò ſum generis: quid ſi obſcuriſſimi?
Poſtquam vixeram gloriosè reliqui vitam, quid ſi ingloriè?
Jaceo autem hîc jam. Quis, cui hæc dicis?

122. Incerti.

Vitam ubi ademiſti, donas ſepulchrum; atqui me abſcondis
Non ſepelis. tali etiam ipſe fruaris, *precor*, tumulo.

123. Incerti.

Licet me occultes quaſi nemo homo videat,
Oculus Juſtitiæ deſpicit, omnia quæ fiunt.

124. CALLIMACHI.

Cyzicum ſi veneris, parvus *eſt* labor Hippacum invenire
Et Didymen: obſcurum nullo modo enim *eſt* genus.
Et ipſis luctuoſum ſanè dices verbum, verumtamen dic
Hoc, me illorum filium habere Critiam.

125. *In*

125. *In Agathona.*

ANACREONTIS.

Pro Abderis mortuum infelicem-robore Agathona
Universa ad rogum hæc inclamavit civitas:
Neminem enim talem juvenum Sanguine-gaudens Mars
Occidit invisæ in turbine pugnæ.

126. *In Themistoclem,*

GERMANICI.

Hunc Themistocli vilem tumulum posuit Magnes
Populus, cum, patriâ à Medis liberatâ,
Alienam subiit terram & lapidem. Sic voluit
Invidia. Virtutes autem majorem habent mercedem.

127. Incerti, *hi verò*, NERONIS.

Me mortuo, terra mista sit mari,
Nihil curo: mea enim bene se habent.

128. *In Viros haud insignes.*

Incerti.

Tellus alma, senem Amyntichum conde gremio,
Multorum recordata, super te, laborum.
Etenim assiduè tibi stirpem depegit Olivæ,
Sæpe etiam Bromii palmitibus ornavit.
Et Cerere implevit, & aquæ sulcos ducens
Reddidit quidem olerum feracem, reddidit & pomiferam.
Propter quæ tu propitia in tempora cana
Jace, & vernas floribus-orna herbas.

129. Si-

129. SIMONIDIS.

Qui multa edi, & multa bibi, & multa mala dixi
Hominibus, jaceo Timocreon Rhodius.

130. CALLIMACHI.

Fatum verò quis bene novit craſtinum, quando & te.
Charmi, illum oculis heri in noſtris,
Proximâ *die* deploratum ſepelivimus ; nullam illâ
Vidit Pater Diophon rem luctuoſiorem.

131. *In Nioben.*

ANTIPATRI.

Solam cum liberis mortuorum-portitor excipe me
Loquacem. Sufficit tibi onus Tantalidis.
Implebit unus uterus tuum navigium, intuere pueros
Et puellas, Phœbi ſpolia & Dianæ.

132. *In Timonem.*

CALLIMACHI.

Timon hominum-oſor hîc incolo, quin præteri,
Plorare cum juſſeris multa, præteri modó.

133. *In Eundem.*

Timon, (non enim amplius es) numquid tibi lux, aut tenebræ inimicæ ?
Tenebræ : veſtrûm enim plures in Orco.

134. LUCIANI.

Puerum me quinquennem, curarum expers pectus habentem
Immitis Orcus rapuit Callimachum :
At ne me lugeas, etenim vitæ particeps fui
Modicæ, & paucorum vitæ-malorum.

135. *In Uxorem.*

MELEAGRI.

Lacrymas tibi etiam infra ſub terrâ, Heliodora,
Dono, pietatis reliquias ad Orcum,
Lacrymas infelices. multùm deflendum autem in tumulum
Libo monumentum deſiderii, monumentum caritatis.
Miſerabile enim, miſerabile meam te & inter mortuos Meleager
Lamentor, inanem Acheronti gratiam.
Heu, heu, ubi deſiderabile mihi germen? rapuit Orcus,
Rapuit: vigentem vero florem pulvis fœdavit.
At te ſupplex precor, Tellus alma, illam omnino lugendam
Leniter tuo ſinu, ô Mater, amplectere.

136. *In Senem.*

Incerti.

Sexagenarius Dionyſius hîc jaceo,
Tarſenſis, qui uxorem non duxi; utinam verò neque pater.

137. JULIANI *Ægyptii.*

Ipſam Thiodoten pictor. utinam autem ab arte
Aberrâſſet, & oblivionem dediſſet flentibus.

138. SAPPHUS.

Timadis hic cinis, quam ante nuptias mortuam
Excepit Proſerpinæ niger thalamus:
Quâ etiam defunctâ, omnes recenter acuto ferro
Æquales amabilem capitis depoſuere comam.

139. Incerti.

Videſne Imaginem Caſſiæ illius prudentis?
Licet mortua ſit, virtutibus innotefcit;
Animæ forma potius, quam corporis.

140. CALLIMACHI.

Crethida fœcundo ore, doctam pulchrè ludere,
Requirunt Samiorum ſæpe filiæ,
Dulciſſimam lanificii ſociam, ſemper loquacem: illa
v. dormit
Hic omnibus ſomnum debitum.

Fœcundo] Anna Tanaq. Fabri vertendum jubet πολύμυθον, claram, celebrem.

141. HERACLIDÆ.

Hoſpes, Aretemias ſum: Patria Cnidus: Euphronis veni
In lectum, partus-dolorum non expers fui.
Duos autem ſimul pariens, hunc quidem reliqui viro
ducem
Senectutis; illum verò abduco, monimentum mariti.

Duos] *liberos*, ſubaud.

142. *In Servum.*

DIOSCORIDIS.

Servus ego, ſanè Servus, liberali autem me in tumulo,
Here Timanthe, tuum poſuiſti nutritorem.
Felicem, innoxiam producas vitam. ſin præ ſenectute
Ad me veneris, tuus ego, Here, & in orco.

143. *In Hectorem & Ajacem.*

LEONTII.

Hector Ajaci enſem dedit, Hectori verò Ajax
Balteum: utriuſque gratia fatalis.

144. *In Alexandrum Macedonem.*

ARCHIÆ.

Cum Hectore quidem Troja ſimul occidit, nec amplius manus
Sublatas oppoſuit Danais irruentibus.
Pella autem cum Alexandro ſimul periit, patriæ itaque
Viris, non patriis viri inſignimur.

145. *In Hippocratem.*

Incerti.

Theſſalus Hippocrates, Cous genere, hic jacet,
Phœbi à ſtirpe immortalis genitus,
Plurima tropæa morborum qui erexit, armis ſalutis,
Famam nactus magnam, non forte, ſed arte.

146. *In Aucupem.*

ISIDORI.

Viſco & calamis ab aere ipſum *ſe* pavit
Eumelus, tenuiter, at cum libertate :
Nunquam vero alienam oſculatus eſt manum ventris gratiâ.
Hoc delicias illi, hoc attulit lætitiam.
Ter autem triceſimum cum vixiſſet *ad* annum, hic dormit,
Liberis poſtquam reliquiſſet viſcum, & pinnas, & calamos.

147. *In Naufragos.*

PLATONIS.

Naufragi ſepulcrum ſum, quod verò è regione eſt Agricolæ,
Adeo mari & terræ communis ſubeſt Orcus.

148. CALLIMACHI.

Utinam ne extitiſſent quidem celeres naves : non enim nos
Filium Dioclidis Sopolin gemibundi plorâſſemus.
Nunc verò ille quidem in mari alicubi fertur mortuus, loco autem illius
Nomen & inane monumentum præterimus.

149. Ejuſdem.

Naxiús non in terra occidit Lycus, at in ponto
Navem ſimul & animam vidit pereuntem
Mercator ab Ægina quando navigabat : & ille ſanè in mari
Mortuus ; ego verò fruſtra nomen tumulus habens

Pronuncio veriſſimum hocce verbum, Fuge cum mari
Rem habere Hœdis, navita, occidentibus.

150. ALCÆI.

Inviſa ſub Arcturo nautis navigatio : per gravem vero
Procellam Aſpaſio acerbam molita eſt mortem,
Cujus vadis præter tumulum, Viator. corpus autem pontus
Cooperuit, Ægæo quod perfunditur mari.
Juvenum deflenda omnis mors ; in mari verò
Plurimi lacrymoſæ luctus navigationis.

151. Incerti.

Navita, ne ſciſcitare cujus hîc tumulus ſum,
At *tu* ipſe pontum ſortire benigniorem.

152. CALLIMACHI.

Duodecennem filium pater depoſuit Philippus
Hic, magnam ſpem, Nicotelem.

153. Ejuſdem.

Matutini Melanippum ſepeliebamus, ſole autem
Occidente Baſilo mortua eſt virgo
Sua manu ; vivere enim, fratrem in ignem ubi poſuerat,
Non ſuſtinuit. duplex vero domus conſpexit malum
Patris Ariſtippi : mœſto vultu erat autem Cyrene
Tota, prole-felicium orbam conſpicata domum.

154. *In Orphea.*

ANTIPATRI.

Non amplius delinitas, Orpheu, quercus, non amplius ſaxa
Duces, non ferarum liberos greges ;

Non

Non amplius ſopies ventorum fremitum, non grandinem,
Non nivis tractus, non ſtrepens mare.
Periiſti enim : te autem multùm deflevêrunt filiæ
Mnemoſynes, mater verò præ aliis Calliope.
Quid defunctis ingemimus natis, cum defendere
Liberis orcum ne quidem diis poteſtas *ſit* ?

155. *In Archilochum.*

JULIANI.

Monumentum hoc Archilochi maritimum, qui olim amaram
Muſam viperino primus tinxit felle,
Sanguine-fœdato Helicone illo miti : novit Lycambes,
Lugens trium nexos laqueos filiarum.
Tacitè agè præteri viator, ne forte hujus
Commôris in tumulo erabrones nidulantes.

156. *In Eundem.*

THEOCRITI.

Archilochum, & ſiſte, & intuere veterem Poetam
Illum Iambicum, cujus infinita Gloria
Penetravit, & ad Heſperum, & ad Auroram.
Certe quidèm illum Muſæ & Delius amabant Apollo ;
Adeo numeroſuſque erat & dexter
Carminibuſque componendis, ad lyramque cantandis.

157. *In Euripidem.*

IONIS.

Non hoc tuum eſt monumentum, Euripide, at tu hujus ;
Tuâ enim gloriâ monumentum hoc ornatur.

158. *In Sophoclem.*

SIMONIDIS.

Placidè ſuper tumulum Sophoclis, placidè hedera
Serpas, virides effundens comas;
Et folium undique floreat rotæ, atque amans acinorum
Vitis, teneros circum palmites fundens,
Ob doctrinam ſapientem: quam mellitus ille
Elaboravit Muſas inter & Gratias.

159. *In Anacreontem.*

ANTIPATRI *Sidonii.*

Floreat quatuor corymbis ornata, Anacreon, circum te hedera,
Molliique pratorum purpureorum folia;
Fontes autem candidi ſurſùm exprimantur lactis;
Suave-olentique è terrâ dulce fundatur vinum.
Ut etiam tibi cinisque & oſſa voluptatem percipiant;
Si quidem ulla ad mortuos accedit lætitia.

160. *In ſuum Patrem.*

CALLIMACHI.

Quicunque meum præter tumulum fers pedem, Callimachi me
Scito Cyrenæi filiumque & genitorem.
Nôris autem ambos utique: hic quidem olim patriæ armorum
Dux fuit, ille verò cecinit majora invidiâ.

Nec invidia: Muſæ enim quoſcunque viderunt lumine pueros,
Uſque dum vita manet, canos non abjecerunt amicos.

161. *In Hermocrateam.*

ANTIPATRI.

Viginti *ego* Hermocratea & novem liberos nixa
Nec unius *filii*, nec unius *filiæ* vidi mortem.
Non enim telis-percuſſit meos natos Apollo.
Non graviter deflendas Diana ſuſtulit virgines,
Contrà autem illa quidem ſolvit mearum partûs-dolores præſens,
Phœbus verò ad juventutem mares perduxit
Illæſos morbis. Vide quàm meritò præſto
Liberiſque & linguâ modeſtâ *Nioben* Tantali filiam.

162. *In Imaginem Thyrſidos paſtoris, cujus oves dormientis ipſe Amor paſcebat.*

MYRINI.

Thyrſis paganus, qui Nympharum oves paſcit,
Thyrſis, qui modulatur Panis par fiſtulæ.
Meridianus Vini-potor umbroſa ſub hac pinu dormit.
Servat autem ipſe ſumpto greges pedo Amor.
O Nymphæ, Nymphæ excitate in-lupos-audacem
Paſtorem, ne ferarum præda fiat Amor.

163. *In Pauperem.*

CALLIMACHI.

Habui è tenui *re* modicum victum, nec quicquam mali
Faciens, nec injuriâ afficiens quenquam, tellus alma,

Micylus: Siquid pravum approbavi, neque tu levis
Sis, neque alii Dii, qui me habetis.

164. *In Thaletem.*

ANTIPATRI.

Certè quidèm parvum monumentum, gloriam verò ad
cœlum usque extensam
Studiosissimi hujus Thaletis vide.

165. *In Miltiadem.*

Omnes, O Miltiade, *tua* laboriosa facinora nôrunt,
Persæ *præsertim* & Marathon, tuæ virtutis sacrata
Regio.

166. Incerti.

Filio pater hoc sepulcrum *erexit*, contra v. fuisset æquum,
Erat verò justitiâ invidia velocior.

167. *In Heraclitum.*

DIOGENIS *Laertii.*

Heraclitus ego *sum*: quid me deorsùm trahitis, ô indocti?
Non vobis laboravi, at me intelligentibus.
Unus mihi vir, sexcenti. Innumeri autem,
Nemo: hæc eloquor etiam apud Proserpinam.

168. *In Diogenem.*

ANTIPATRI.

Baculus, & pera, & duplex pannus Philoſophi
Diogenis, vitæ onus leviſſimum.

169. *In Heraclitum.*

CALLIMACHI.

Nunciavit quiſpiam, Heraclite, tuam mortem, & ad lacrymas me
Adegit: recordatus autem ſum quoties uterque
Solem in confabulatione condidimus. at tu quidem alicubi,
Hoſpes Halicarnaſſenſis, pridèm pridèm cinis:
Tuæ vero vivunt Luſciniæ, quibus ille omnium
Raptor Pluto non manum injiciet.

170. *In Epictetum.*

LEONIDÆ.

Servus Epictetus fui, & corpore mancus;
Et paupertate Irus, & amicus immortalibus *Diis*.

171. *In Cleombrotum.*

CALLIMACHI.

Effatus, Phœbe vale, Cleombrotus ille Ambraciota
Deſiluit ab alto muro in orcum,
Nullum morte dignum cum vidiſſet malum, ſed Platonis
Uno de Anima ſcripto perlecto.

172. *In Obtrectatores.*

Incerti.

Non inſcitus ſcripſit Cimon hæc : omni *imminet* operi
Momus, quem nequidem Heros Dædalus aufugit.

173. *In Myronis Bovem.*

JULIANI.

Bubulce, quo procurrere me cogis ? deſine pungere ;
Non enim mihi ars etiam hoc dedit habendum.

174. *In Poculum ſigillo Tantali ornatum.*

GALLI.

Hic priſtinus beatorum conviva ; hic qui ventrem
Sæpe nectareo impleverat potu,
Jam guttam mortalem deſiderat : invidus verò
Humor ſemper labio eſt inferior.
Bibe, dicit ſigillum, & myſteria diſce ſilentii ;
Nos linguâ præcipites hæc luimus ſupplicia.

175. *In Echo.*

LUCIANI, *hi verò*, ARCHIÆ.

Echo ſcopulos habitantem vides, amice, Panis comitem,
Repercuſſum ſonum recenturam,
Omnigeni oris loquacem imaginem, paſtoribus dulce
Ludicrum. Quæcunque dicis, totidem audiens abi.

176. *In*

176. *In Statuam Veneris Cnidiæ.*

Ejuſdem.

Tibi formæ ſuſpendi tuæ perpulchram imaginem,
Cypri, tuâ formâ potius nihil habens.

177. *In Armatam Venerem Spartæ.*

JULIANI.

Pallas Cytheream armatam dixit conſpicata,
Cypri, vin' ita ad judicium eamus?
Illa verò molle cum riſiſſet, quo mihi ſcutum adverſum tollere?
Si nuda vinco, quid cum arma ſumpſero.

178. *In Statuam Mercurii.*

XENOCRATIS.

Mercurio ligneo quidam ſupplicavit, & lignum erat.
Dein ipſum ſublatum humi jecit: ab hoc vero aurum
Effluxit fracto, contumelia præbuit ſæpe lucrum.

179. *In Statuam Junonis Herculi mammam admoventis.*

Ipſam Novercam finxit: quapropter mammam
In notham faber non addidit lac.

180. *In Statuam Nemeſis.*

Nemeſis prædicit cubito frænoque,
Neque immoderatum quid facere, neque effrænia loqui.

181. *In*

181. *In Templum Æſculapii.*

Caſtum oportet *illum*, qui templum thure redolens introit,
Apparere. Caſtimonia autem eſt caſto eſſe animo.

182. *In Statuam Temporis.*

POSSIDIPPI.

Quis, unde faber? Sicyonius. nomen agè quis?
Tempus. Tu autem, quis? Tempus omnia domans.
Cur vero ſummis *pedibus* incedis? ſemper rotor, quid vis alas
Pedibus habes geminas? volo ventis ſublatum.
Manu verò dextra quid fers novaculam? viris documentum
Acie omni me acutius eſſe.
Coma verò, quid in fronte? obvio quam prehendat.
Per Jovem partes *capitis* averſæ quapropter calvæ ſunt?
Semel enim alatis prætermiſſum me pedibus
Nemo jam *quantumvis* cupidus reprehender.
Tale me Artifex formavit veſtrî gratiâ,
Hoſpes, & in veſtibulis poſuit documentum.

183. *In Lavacrum.*

PLATONIS.

Aut talis Cytheream peperit aqua, aut Cytherea
Talem reddidit aquam, ſuam cutem lavando.

184. *In*

184. *In alterum Balneum parvum.*

Ne faſtidias parva. Gratia ſequitur parva.
Parvus & Veneris fuit puer Amor.

185. CYRI.

Cypris cum Gratiis & filio aureis-inſtructo-jaculis
Cum hîc laviſſet, mercedem dedit gratiam.

186. *A Naufragis.*

LUCIANI.

Glauco, & Nereo, & Inô, & Melicertæ,
Et profundo Saturni filio, & Samothracibus Diis,
Servatus è Pelago Lucillius hîc tonſus ſum,
Crines capitis aliud enim nihil habeo.

187. *In Zenophilam.*

MELEAGRI.

Dulce melos per Pana Arcadem fiſtulâ canis,
Zenophila canora, dulce quiddam ſonas melos.
Quo te fugiam? undique me circumeunt Amores,
Et ne tantillum reſpirare quidem ſinunt tempus.
Aut enim mihi forma incutit amorem, aut rurſus Muſa
Aut Gratia, aut, quid dicam? omninò igne uror.

188. LUCILLII.

Aut amare, dele, Cupido, prorſus, aut amari
Adjunge: ut vel ſolvas amorem vel miſceas.

189. RUFINI.

Nonne dixi, Prodice, ſeneſcimus? non prædixi,
Aderunt citò diſſolutrices amoris?
Nunc rugæ, & capilli cani, & corpus lacerum,
Et os priores non ampliùs gerens gratias.
Numquis te, ſuperba, accedit, aut adulans
Supplicat? ut ſepulchrum verò, jam te præterimus.

190. PHILODEMI.

Ars fidium, & arguta loquacitas, & laſcivus oculus, & cantus
Xanthippes, & ignis jam incipiens
O anime, incendent te; hoc vero, quâ ex parte, aut quando, & quî,
Non novi. ſcies, infelix, inter ardendum.

191. Ejuſdem.

Amaſti, dives cum eſſes, Soſicrates; ſed pauper factus
Non ampliùs amas: fames remedium quippe tale habet.
Illa autem, quæ priùs te vocabant unguentum & dulcem Adonin,
Menophila, nunc tibi nomen quærit.
Quis? unde es virorum? ubi tibi urbs? ægrè ſanè cognôſti
Iſtud verbum, neminem nihil habenti *eſſe* amicum.

192. Ejuſdem.

Mitto tibi Rhodoclea hanc corollam, floribus plexam
Meis ipſius decerptis manibus.
Eſt Lilium, Roſaque clauſa, roſcidaque Anemone,
Et Narciſſus mollis, & purpurea Viola.
His redimita, deſine ſuperba eſſe.
Flores, & defloreſcis, & tu, & corolla.

193. CAL-

193. CALLIMACHI.

Juravit Callignotus Ionidi nunquam illâ
Se habiturum nec amicum potiorem, nec amicam.
Juravit; atqui vera dicunt, quæ in amore *fiunt*
Juramenta non penetrare aures ad immortalium:
Nunc verò ille quidem alîus planè accenditur igne, miſeræ autem
Nymphæ, ut Megarenſium, nec ratio nec numerus.

194. JULIANI *Ægyptii.*

Coronam nectens aliquando inveni
Inter roſas Amorem;
Et alis prehenſum
Demerſi in vinum.
Sumptum autem ebibi illum;
Et nunc intra meos artus
Alis titillat.

195. RUFI *Domeſtici.*

Omnia tui amo, ſolum vero tuum judicio caſſum oculum
Odi, odioſis hominibus ſe oblectantem.

196. *In Donarium Laidis.*

PLATONIS.

Quæ inſolenter riſi ſuper Græciâ, quæ amantium
Examen ad fores Lais habui juvenum,
Paphiæ ſpeculum *ſuſpendo*. quoniam talis quidem ſpectari
Non volo, qualis verò eram olim, non poſſum.

197. HESIODI.

Ille quidem omnium optimus *est*, qui ipse omnia viderit,
Sed & ille bonus est, qui benè monenti paruerit.
Qui verò nec ipse videat, nec alii parere
In animum inducat, ille contrà Homo *est* inutilis.

198. *In Virtutem.*

Quæ dixerit verba Juno Hercule inter Dives relato.

Tuæ virtutis sudori pulcram retulit remunerationem
Tuus pater, Hercules: scilicet labor immensam gloriam
Viris novit afferre, post infinitum circulum certaminum.

199. *Ad Hermiam.*

ARISTOTELIS.

Virtus laboriosa,
Humano generi
Pulcherrimum aucupium vitæ;
Tuam propter; O Virgo, formam
Et mori æmulatione-dignum Græciæ fatum,
Et labores ferre tabificos & indefessos:
Tale menti injicis
Semenque immortale,
Auroque potius & parentibus,
Somnoque dolores-sedante
Te autem propter Jove *natus* Hercules
Ledæque filii
Multa sustinuere.

Factis

Factis prædicantes tuam potentiam.
Tuo verò præ amore Achilles
Ajaxque Orci domos adiêre.
Tuamque propter amabilem formam
Atarnei Alumnus
Solis viduavit Lumina.
Quapropter decantatus geſtis *eſt* ;
Immortaleſque ipſum ornabunt Muſæ
Mnemoſynes filiæ,
Jovis Hoſpitalis reverentiam celebrantes,
Amicitiæque honorem fidæ.

200. *Decerpta ex Theognide.*

Nemo hominum perſuaſerit *te* malum virum amicum habere,
Cyrne : quid prodeſt iſte vir amicus factus ?
Neque te è moleſto labore eripuerit & damno,
Neque ſanè boni *quicquam* habens, hujus *te* participem vult.
Improbis verò benefacienti vaniſſima gratia eſt :
Idem ac ſerere pontum maris cani.
Neque enim pontum ſerens denſam ſegetem metas licet,
Neque malis benefaciens, beneficium viciſſim receperis.
Inexpletam enim habent improbi mentem : ſi verò unum deliqueris,
Superiorum omnium effuſa eſt gratia.
At probi plurimùm fruuntur *beneficio* accepto,
Memoriamque habent bonorum, & gratiam poſtea.
Nunquam malum virum amicum fac ſodalem,
Sed ſemper fuge tanquam malum portum.
Multi ſanè potûs & cibi ſunt amici ;
In ſeria autem re pauciores.

201.

Malis autem piè paucis cum facultatibus vivere,
Quàm dives essĕ, injustè opes adeptus.
In justitia autem comprehensim omnis virtus ineſt:
Omnisque vir bonus *est*, Cyrne, justus qui est.
Divitias quidem numen etiam improbissimo viro dat:
Sed virtus paucos viros, Cyrne, comitatur.
Insolentiam, Cyrne, Deus primum malum dedit viro,
Cujus est locum nullum positurus.
Parit sanè satietas insolentiam, cùm improbum opes comitentur
Hominem, & cui non mens integra sit.
Nunquam utique paupertatem animo pestiferam viro iratus,
Neque egestatem, Cyrne, malam objice:
Jupiter enim sanè libram inclinat aliàs alii;
Aliàs quidem ditescere, aliàs verò nihil habere.
Nunquam, Cyrne, eloquere verbum magnum: novit enim nemo
Hominum, quid nox & dies viro perficit.

202.

Arietes quidem & asinos quærimus, Cyrne, & equos
Generosos, & quivis vult ex bonis
Admittere: ducere autem malam mali *filiam* non gravatur
Generosus vir, si ei pecunias multas det.
Nulla *fœmina* mali viri recusat esse uxor
Divitis; sed divitem vult pro bono.
Opes quidem æstimant; & ex malo *natam* bonus duxit,
Et malus ex bono *ortam*: divitiæ miscuerunt genus.

203.

Opes verò cui à Jove & cum juſtitia viro fuerint,
Et purè ſemper ac ſtabiliter permanent:
Si verò injuſtè præter tempus vir lucri-cupido animo
Acquiret, ſive jurejurando, præter juſtum captas,
Statim quidem ferre lucrum videtur, in fine verò
Rurſum eſt damnum. Deorum enim ſuperior eſt mens.

204.

Divitiarum autem nullus *eſt* finis certus hominibus:
Qui enim nunc ex nobis plurimas habent facultates,
Ad duplum properant. Quiſnam ſaturaverit omnes?
Opes quidem mortalibus ſunt amentia.

205.

Mali, non prorſus mali ex utero nati ſunt;
Sed cum viris malis junctâ amicitiâ,
Factáque improba didicerunt, & verba maledica, & contumeliam,
Sperantes illos omnia dicere vera.

206.

Multi quidem mali ſunt divites, boni autem ſunt pauperes:
Sed nos cum illis non commutabimus
Virtutem divitiis: quoniam illud quidem ſtabile *eſt* ſemper;
Opes verò hominum nunc hic nunc ille habet.
Cyrne, bonus quidem vir animum habet firmum ſemper,
Bonóque eſt animo ínque bonis poſitus, ínque malis.

Si verò Deus malo viro facultates & divitias dabit,
Insipiens malitiam non poteſt continere.

207.

Nil nimis feſtina : tempus enim in omnibus optimum
Factis hominum. Sæpe vero ad virtutem
Feſtinat vir lucrum quærens ; quem fortuna
Propenſa in magnum delictum tranſverſum agit :
Et eum fecit putare, quæ quidem ſint mala, ea bona eſſe,
Facile ; quæ vero ſint utilia, ea mala *eſſe*.

208.

O improba Paupertas ! cur ceſſas *me* derelicto ad alium
Virum ire ? cúrque dic dum me non volentem amas ?
Quin abi, & domum aliam obito, neque nobiſcum
Semper miſeræ hujuſce vitæ ſis particeps.

209.

Opinio quidem hominibus malum magnum *eſt*, experientia autem optimum :
Multi inexpertam opinionem habent bonorum.

210.

Neque malis laborans triſtare mentem, neque bonis
Oblectatus ſis repentè, antequam finem extremum videris.
Multos ſanè ſatietas viros perdidit dementes ;
Nôſſe enim arduum *eſt* modum, cum bona adſint.

211.

Ignavis verò benefacienti duo *ſunt* mala: nam & *ſe* ſuis
Privabit multis, & gratia nulla *habebitur*.

212.

Ne unquam laudaveris priuſquam noveris virum clarè,
Ingenium, & modum, & mores qualis ſit.
Multi ſanè fucatos ſubdolos mores habentes,
Occultant, induti animum diurnum:
Horum vero indicat omnium tempus mores cujuſque.
Nam & ego rectam animi ſententiam longè jam extra perrexi;
Prævenique laudans, priuſquam tuos per omnia didiciſſem
Mores: nunc autem jam, navis velut, longè diſcedo.

213.

Timagora, multorum ingenium à longè inſpicienti
Cognoſcere difficile, etiamſi ſis ſapiens:
Alii quidem enim vitium tectum habent
Opibus; alii verò virtutem perniciosâ paupertate.

214.

Spes inter homines ſola dea bona eſt:
Alii vero *dii* ad Olympum, *nobis* derelictis, abierunt.
Abiit quidem Fides magna dea, abiitque virorum
Temperantia; Charitéſque, ô amice, terram reliquerunt.

Juramentáque non ampliùs fida inter homines *sunt*
juſta,
Neque deos ullus veneratur immortales.
Priorum verò virorum genus periit, neque jura
Ampliùs cognoſcunt, neque ſanè pietatem:
Sed donec quis vivat & videat lumen ſolis,
Piè ſe gerens erga deos, Spem expectet:
Precetur verò deos, & ſplendidas coxas adolens,
Speique primæ & ultimæ ſacrificet:
Conſideretque injuſtorum virorum obliquam rationem
ſemper,
Qui deos immortales nihil reverentes,
Semper alienis opibus intendunt cogitationem,
Turpibus ad mala facinora pactis initis.

215.

Nullus pretium redemptionis dans mortem fugerit, neque
grave
Infortunium, niſi fatum finem impoſuerit:
Neque triſtitiam, quando nempe Deus mœrores mittit,
Mortalis vir donis, ſi velit, effugerit.

216. *Solonis quædam.*

Mnemoſynes & Jovis Olympii inclytæ filiæ,
Muſæ Pierides, audite me precantem.
Felicitatem mihi à Diis beatis date, & ab omnibus
Hominibus ſemper exiſtimationem habere bonam:
Eſſe verò jucundum ſic amicis, inimicis autèm aſperum,
Illis quidem venerandum, his verò formidabilem
aſpectu.
Pecunias autem cupio quidem habere; at injuſtè poſſi-
dere
Nolo: poſt omnia conſequitur Pœna.
Opes verò quas quidem Dii dederint, adſunt homini
Stabiles ex imo fundo ad verticem *uſque*.

Quas verò homines colunt, ab injuriâ non ritè
Proveniunt, ſed injuſtis operibus inductæ,
Invitæ ſequuntur, ſtatimque immiſcentur calamitati:
Non enim diu mortalibus injuriæ opera durant.

217. MENANDRI.

Per Minervam, eximium probitas *eſt bonum*
Ad omnia, & mirificum viaticum vitæ.

218. MENANDRI.

Si lacrymæ nobis malorum erant medicina,
Semperque qui flevit ab ægritudine ceſſabat,
Mutaremus lacrymas, dato auro:
Nunc autem non advertunt res, neque reſpiciunt
Ad has, Domine, ſed eadem via,
Sive plores, ſive non, ibunt,
Quid igitur proficimus? nihil: dolor tamen
Habet, ut arbores fructum, lacrymas.

219. Ejuſdem.

Siquidem natus eras tu, Trophime, omnium *mortalium*
ſolus,
Cum peperit mater te, eâ lege ut perſtes
Facere quæ lubet, & fortunâ perfrui bonâ ſemper,
Idque Deorum aliquis recepit tibi,
Meritò indignaris: nam fefellit te,
Improbumque fecit. Sin iiſdem legibus,
Quibus nos, hauſiſti auram *hanc*
Communem, (ut tecum magnificentius quid loquar)
Ferenda meliùs hæc, & reputanda ſunt;
Summa verò rationum *huc redit*. Homo es,
Quo mutationem citiùs in ſublime, & denuò
Humilitatem nullum animal ſuſtinet:
Et valdè meritò: infirmius enim cum ſit
Naturâ, maximis verſatur in adminiſtrandis rebus;

Cum

Cum vero deciderit, multa conterit egregia.
Tu verò neque eximia, Trophime, amisisti
Bona, nunc autem sunt modica etiam quæ tibi *contigerunt* mala.
Quare moderatione quâdam, &, quod nunc te dolet, fer.

220. *In Morosum.*

MENANDRI.

De divitiis crepas, re instabili:
Siquidem enim nôsti has mansuras tecum
In omne tempus, custodias *velim* nemini
Alii impertiens. Ipse es vero dominus
Si ne tui quidem, fortunæ autem *propria* omnia habes,
Quid invideas, O pater, horum cuiquam?
Ipsa enim alii forsan indigno cuidam,
Adempta tibi omnia superaddet rursus.
Quapropter ego te dico oportere, quamdiu
Sis dominus, uti liberaliter, Pater
Ipsum succurrere omnibus, opulentos reddere,
Quam plurimos potes per te; Hoc enim
Immortale est; & si unquam impegeris,
Inde erit idem ipsum tibi *denuo*.

221. PHILEMONIS.

Quicunque dicit eorum prorsus, quæ ad rem pertinent, nihil,
Prolixum judica, licet duas *tantum* dixerit syllabas;
At benè dicentem, ne judices esse prolixum,
Ne quidem quantumvis dixerit multa, & multo tempore.
Argumentum verò hujus rei Homerum sume;
Is enim nobis myriadas versuum scribit
Tamen ne unus quidem Homerum dixit prolixum.

222. SIMYLI.

Nec natura ſufficit ſine arte
Ad quodvis ſtudium omnino cuiquam ;
Nec rurſus ars naturâ deſtituta.
Sed & his pariter duobus conſociatis
In unum, inſuper oportet adſciſcas ſumptum,
Amorem, uſum, tempus-opportunum, diem-longum, aptum-a- naturâ
Judicem, dicta qui valet contracta dare.
In quocunque enim horum quis defecerit,
Non attingit finem propoſiti.
Natura, voluntas, induſtria, diſciplina,
Sapientes reddunt bonoſque : annorum autem ſanè
Numerus nihil aliud præter ſenectutem fert.

223. EVENI.

Multis contradicere quidem mos *eſt* de omni pariter *re*,
Rectè autem contradicere, non jam Hoc in uſu *eſt*.
Et ad hos ſanè ſatis eſt verbum illud unum.
Tibi quidem Hæc videntur, mihi verò illa.
Prudentes verò quis perſuaſerit celerrimè dicendo benè :
Qui quidem & facillimè docilis ſunt ingenii.

224. *In Jovem.*

CALLIMACHI.

Ultimi verſus primi Hymni.

Salve plurimùm, Saturnie omnium-ſupreme, dator bonorum,
Dator incolumitatis. tua verò opera quis canat ?
Non fuit, non erit. Quis utique Jovis opera canet ?
Salve, Pater, ſalve iterum. da verò virtutemque opeſque.

Neque

Neque *enim* ſine virtute opulentia novit homines amplos facere,
Nec virtus *ſine* opibus. *Tu* verò da virtutemque & opulentiam.

225. *In Lavacrum Palladis.*

Ex Hymno.

Ne unguenta lotrices Palladi, neve alabaſtros
(Neque enim Minerva unguenta mixta amat.)
Attuleritis: nec ſpeculum. ſemper venuſtus eſt oculus illius.
Ne quidem, cum Idæ Phryx *Paris* dijudicabat litem,
Vel in Orichalcum Magna Dea, vel Simoentis
Inſpexit vorticem in perlucentem:
Nec Juno: Cypris verò, pellucido ære ſumpto,
Sæpe eandem bis tranſpoſuit comam.

226. *De Agro.*

PHILEMONIS.

Jure optimo tenenda poſſeſſio eſt mortalibus ager,
Quorum natura eget enim, diligenter fert,
Frumenta, oleum, vinum, caricas, mel.
Vaſa autem argentea ſunt, & purpura,
Tragœdis *quidèm* accommoda, non *autem* vitæ.

227. *De Superbiâ.*

MENANDRI.

Argentum, Juvenis, tibi videtur
Non neceſſariorum indies modò
Æſtimationem præſtare poſſe, panium, opſoniorum,
Aceti, olei, ſed & majoris alius cujuſpiam.

Immor-

Immortalitatis verò non poteſt, ne quidem ſi congeſſeris
Tantali talenta illa celebrata.
Verùm ubi morieris, hæc relinques aliis.
Quorſum igitur *hæc* dico? neque ipſe, ſi abunde opum tibi ſit,
Confidas iſti, neque pauperes contrà
Nos deſpicias; verum felicitatis perpetuo tenore
Præbeas teipſum aſpectantibus dignum.

228. *In Lyram.*

ANACREONTIS TEII Odæ quædam.

Lubet dicere Atridas,
Lubet autem Cadmum canere:
Barbitus verò chordis
Amorem ſolum ſonat.
Mutavi nervos nuper,
Et lyram omnem.
Et ego quidem canebam labores
Herculis: Lyra verò
Amores reſonabat.
Valete deinceps nobis,
Heroes: Lyra enim
Solos Amores canit.

229. *In Amorem.*

Medio noctis olim tempore,
Vertitur ubi Urſa jam
Ad manum Bootæ,
Hominumque genus omne
Jacet labore domitum,
Tunc Amor ſuperveniens mihi
Forium pulſabat vectes.
Quis, dixi, fores frangit?

Mea interturbabis ſomnia.
Amor verò, Aperi, inquit,
Infans ſum, ne formida.
Madeo autem, & illunem
Per noctem deerravi.
Miſertus ſum, his auditis;
Statimque accenſa lucerna,
Aperui, & puerum quidem
Conſpicio, geſtantem arcum,
Alaſque, & pharetram.
Ad focum verò cum collocâſſem,
Palmis manus illius
Refovebam, è capillis autem
Exprimebam manantem aquam.
Ille verò, ſimul frigus remiſit,
Age, inquit, experiamur
Hunc arcum, ſiquid mihi jam
Lædimur madefactus nervus.
Tendit verò, & me ferit
Medio jecore, ut œſtrum,
Subſilit autem cachinnans,
Hoſpes, verò, dixit, unà gratulare,
Cornu illæſum quidem eſt,
Tu verò cor dolebis.

230. *Ad Se.*

Dicunt feminæ,
Anacreon, ſenex es.
Sumpto ſpeculo, cerne
Comas quidem non ſupereſſe,
Nudam verò tibi frontem.
Ego autem comas quidem,
Sive ſuperſunt, ſeu abierunt,
Non novi: hoc verò novi,
Senem eò magis
Decere jocoſè ludere,
Quò propiùs fatalia.

231. *In Amorem.*

Lubet, lubet amare.
Suadebat Amor me amare;
At ego habens animum
Inconſultum, non parui.
Ille autem protinus, arcu ſublato
Et aureâ pharetrâ,
Ad pugnam me provocabat.
Et ego, ſumpto in humeris
Thorace, ut Achilles,
Et haſtilibus & ſcuto,
Pugnabam cum Amore.
Mittebat, ego verò fugiebam.
Ut autem non amplius habuit ſagittas,
Indignabatur, dein ipſum ſe
Emiſit pro ſagitta.
Medius autem cordis mihi
Subiit, & me ſolvit.
Fruſtrà verò teneo ſcutum;
Quid enim objicerem extra
Pugnâ intus me occupante?

232. *In Amorem.*

Muſæ Amorem
Vinctum coronis
Pulchritudini tradiderunt.
Et nunc Cytherea
Quærit, redemptionis pretium ferens,
Quò liberaret Amorem.
Si vero liberârit quis illum,
Non exit; manebit vero:
Servire edoctus eſt.

233. *In Amorem.*

Amor olim inter roſas
Cubantem apem
Non advertit, ſed vulneratus eſt.
Digitum verò morſus
Manûs, ululavit.
Curſu autem & pennis allatus,
Ad formoſam Cytheream,
Perii, Mater, dixit,
Perii, & emorior.
Serpens me percuſſit parvus,
Alatus, quem vocant
Apem agricolæ.
Illa verò dixit, ſi aculeus
Dolet ille apis,
Quantum, videtur tibi, dolet iis,
Amor, quotquot tu feris?

234. *In Ver.*

En ut veris adventu
Gratiæ roſis abundant!
En ut fluctus maris
Mollitur ſerenitate!
En ut anas urinatur!
En ut grus remeat!
Purè autem enituit Titan.
Nubium umbræ agitantur.
Mortalium vero nituerunt labores *ruſtici*.
Frugibus terra proſpectat,
Fructus olivæ exſerit ſe.
Bromii coronatur latex.
Perque folia ſingula, perque ramos
Depreſſos floruit fructus.

235. *In*

235. *In Cicadam.*

Beatum prædicamus te, Cicada,
Quod ſummis in arboribus.
Exiguum rorem potus,
Rex tanquam, canis.
Tua enim ſunt illa omnia,
Quotcunque ſpectas in agris,
Et quotcunque afferunt Horæ.
Tu verò cum agricolis pacem colens;
Nullâ ex re quicquam lædens:
Tu verò honorata mortalibus,
Æſtatis dulcis propheta.
Amant quidem te Muſæ,
Amat quoque Phœbus ipſe,
Canorámque dedit cantilenam.
Senectus autem non te terit,
Prudens, terrigena, cantûs amans,
Doloris expers, ſanguinis & carnis expers.
Propè es diis ſimilis.

236. *In Amorem.*

Moleſtum non amare,
Moleſtum verò & amare:
Moleſtius verò omnium
Fruſtrà eſſe amantem.
Genus nihil ad amorem:
Sapientia, mores calcantur.
Solum argentum ſpectant.
Pereat primus ille,
Qui argentum adamavit.
Ob hoc non frater,
Ob hoc non parentes.
Bella, cædes ob iſtud.
Quodque pejus, perimus
Ob hoc amatores.

237. *Amor Fugitivus.*

MOSCHI.

Venus amorem filium altùm inclamabat, i. *alta clamans, dicebat,*
Si quis in triviis vagantem vidit amorem,
Fugitivus meus eſt: index munus habebit.
Eſt autem puer ille inſignis: inter viginti alios cognoveris ipſum.
Corpore non albus, verùm igni ſimilis: oculi ipſius
Acres & flammei, mala mens, dulcia verba:
Non enim idem ſentit & loquitur. ut mel, vox eſt:
Sed cum iraſcitur, mens eſt immitis, fraudulenta,
Nihil veri dicens: doloſus puer, crudelia ludit.
Pulchrè capillatum *eſt illi* caput, habet autem protervam faciem.
Exiguæ quidem illius ſunt manus, ſed procul jaculatur:
Jaculatur uſque ad Acherontem, & inferni regem.
Corpore quidem nudus, at mens illi tecta eſt:
Et volucris ſicut avis circumvolat nunc ad hos, nunc ad illos,
Viros & mulieres, viſceribus autem inſidet.
Arcum habet valdè exiguum, ſuper arcu verò ſagittam:
Exigua illi ſagitta, at in cœlum uſque fertur.
Et aurea in humeris pharetra: in ea autem ſunt
Amarulentæ arundines, quibus ſæpe etiam me ſauciat.
Omnia ſunt crudelia, omnia: multo verò magis quæ ipſi eſt
Parva fax, Solem ipſum perurit.
Si tu ceperis illum, vinctum duc, neque miſerearis.
Et ſi quando flentem videris, cave ne te fallat:
Etiam ſi riſerit, tu attrahe ipſum: atque ſi voluerit te oſculari,
Fuge: malum eſt oſculum, ipſa labra ſunt venenum.
Si verò dixerit, cape hæc, dono tibi quæcunque mihi ſunt arma,
Ne quicquam attigeris: fallacia dona *ſunt*; igne enim omnia tincta ſunt.

238. *Aurea Carmina* PYTHAGORÆ.

Primùm deos immortales, ut lege ordinatum eſt,
Cole, & jusjurandum obſerva, deinde heroas præclaros:
Et inferos dæmonas venerare, legitima *eis ſacra* faciens:
Parenteſque honora, & qui genere tibi proximi ſunt.
Cæterorum verò tibi amicum virtute fac quiſquis *eſt* optimus.
Lenibus autem cede verbis factíſque utilibus.
Nec oderis amicum tuum exigui peccati causâ.
Hæc quidem ſic teneas. Cæterum his ſuperior eſſe aſſueſce,
Ventre quidem primum, & ſomno, & libidine,
Et iracundiâ. Turpe verò quippiam nunquam feceris nec cum alio,
Nec tecum: ſed omnium maximè teipſum reverere;
Deinde juſtitiam exerce, & verbis & factis.
Neque inconſideratè te in ulla re gerere aſſueſce;
Sed nôris quòd omnibus fato deſtinatum ſit mori:
Pecuniæ verò aliàs acquiri volunt, aliàs perdi.
Quáſque divinâ ſorte homines calamitates habent,
Earum quamcunque portionem habeas, leniter fer, nec indignare:
Mederi tamen *illis* decet, quantum potes. Sic verò cogita;
Non admodum multum bonis *viris* Parca de illis tribuit.
Multi verò ad homines tam mali quàm boni ſermones
Accidunt: quibus neque exterrearis, neque ſinas
Te dimoveri *ab inſtituto*. Mendacii verò ſi quid dicatur,
Leniter ſuſtine. Quod autem *nunc* dicam, per omnia perficiatur:
Nemo nec verbis te deceptum adegerit neque omnino factis,
Ut facias dicáſve quod tuo animo melius eſt.
Conſulta ante opus, ut ne ſtulta *indè* exiſtant.
Stolido utique eſt & facere & dicere inconſiderata à viro.

Verùm ea perage, quæ te poſtea non moleſtent.
Nihil autem illorum age quæ ignoras; ſed diſce
Quæcunque opus eſt: atque ita jucundiſſimam vitam tranſiges.
Neque ſanitatem corpoream neglectui habere oportet,
Sed modum in poni, cibo & exercitiis
Adhibere: modum autem voco id, quod tibi dolorem non creaverit.
Sed aſſueſce victum habere purum, non delicatum.
Et cave ea facere quæcunque invidiam habent.
Ne ſumptus importune facias, velut honeſti ignarus;
Nec illiberalis ſis, modus quippe in omnibus optimus.
Fac autem ea quæ tibi non nocuerint: & rationes ſubduxeris ante opus.
Neque ſomnum languentibus oculis admiſeris,
Priuſquam diurnorum operum ſingula ter *animo* obieris:
Quò tranſilii? quid autem feci? quid mihi, cum oportuit, non peractum eſt?
Exorſus autem à primo percenſe: & deinde
Turpibus quidem perpetratis, increpare; bonis verò, delectare.
Hæc elabora, hæc meditare; hæc opus eſt te adamare:
Hæc te in divinæ virtutis veſtigia conſtituent.

239. PHILISCI.

Vir juſtus eſt, non quivis injuriam non inferens,
Sed qui, inferre injuriam cum valet, nonvult:
Neque, qui parva accipere abſtinuit,
Sed qui magna perdurat non accipere,
Cum habere poſſit & poſſidere impune.
Nec quiſquis hæc omnia præſtat quovis modo,
Sed qui doli-neſciam ſinceramque habens naturam
Eſſe juſtus, & non videri eſſe ſtudet.

240. *Bionis.*

IDYLLIUM 3.

Auguſta mihi Venus adhuc dormienti aſtabat.
Infantulum Amorem pulchrâ manu ducens,
Ad terram nutantem; talique me affata eſt modo,
Canere mihi chare paſtor acceptum Cupidinem doce.
Sic dixit, & illa quidem abiit; ego vero, quæ paſtoritia carmina modulatus eram,
Stultus utpote volentem diſcere Amorem docebam,
Ut invenit obliquam tibiam Pan, ut tibiam Minerva,
Ut teſtudinem Mercurius, citharamque ut dulcis Apollo.
Hæc ipſum edocebam: Ille vero non curavit *meas* fabulas,
Sed mihi ipſe canebat amatoria, & me docebat,
Mortalium, immortaliumque amores, & matris opera.
Et ego oblitus ſum quidem eorum, quæ Amorem docebam;
Quæ verò me Amor docuit amatoria, omnia didici.

241. PHILEMONIS.

Graviora mala reddunt plerique, Here,
Ipſi ſuâ culpâ, quàm ſunt ea ſuâpte naturâ.
Nempe, mortuus eſt filius, vel mater cuipiam,
Vel per Jovem aliorum neceſſitudine conjunctorum quis,
Siquidem hoc *ſic* acceperit; mortuus eſt, mortalis enim erat,
Tantundem fit malum, quantum reverà fuit.
Si verò; Vita non vitalis, non amplius tuebor,
Deperiit, ſi *inquam* ſecum iſta conſideret,
Ad mala is alia conſarcinat mala.
At qui ratione rectè ſubductâ omnia ſecum conſiderat,
Quod dolet deducit, quod juvat verò aſſumit.

242. *Euripides.*

CTESIPHONTE.

Pax profundis-*florens*-opibus
Et pulcherrima beatarum Dearum,
Deſiderium mihi tui *creſcit*, quum adeò moraris.
Veritus ſum verò, ne priùs laboribus
Superaverit me Senectus,
Quàm tuum venuſtum *detur* tueri florem,
Et decentibus-junctos-choreis cantus,
Corolliſque gaudentes comeſſationes.
Adventa mihi Venerabilis hanc urbem,
Inviſam ſeditionem arce ab ædibus,
Inſanientemque Diſcordiam
Acuto gaudentem ferro.

FINIS.

Catalogus Librorum domi foríſque impreſſorum; qui proſtant venales apud *Sam. Smith* & *Benj. Walford*, ad inſignia Principis in Cœmeterio D. *Pauli*, 1699.

Libri in Folio.

ÆSchyli Tragœd. cum Scholiis.
Ariſtophanes cum Scholiis gr. lat. 1607.
Brodæi Epigrammata græca.
Bruzrandi Geographia, 2 vol. *Pariſiis.*
Ciceronis opera, 2 vol. *Londini.* Notis Gruteri.
Catullus Tibullus & Propertius, cum Commentariis.
Conſtantini Lexicon gr. lat. cum Porti Addit.
Calepini Diction. octav. Ling. Paſſeratii 2 vol.
Chauvini Lexicon Rat. Philoſoph. cum figuris.
Du-Freſne Gloſſar. mediæ ac infimæ græcitatis, 2 vol.
——— Gloſſar. mediæ ac infimæ latinitatis, 3 vol.
Eraſmi Adagia.
Euripidis Tragœdiæ cum Scholiis, per J. Barnes.
Ferrarii Lexicon Geographicum.
Grævii Theſaurus Antiquit. Romanor. 12 vol. cum figuris.
Gronovii Antiq. græcæ, cum figuris, 5 vol.
Holy-Oake Diction. Anglo-Lat. &c.
Herodoti Hiſtoria gr. lat. cum notis Gale.
Hoffmanni Lexicon univerſale, 4 vol
Hornii Geographia vetus, cum chartis.
Homeri opera Spondani.
Junius de Pictura veterum.
Labbæi Gloſſaria, gr. lat.
Luciani opera, gr. lat. Bourdelotii.
Livii Hiſtoria Gruteri.
Lloyd Diction. Hiſtor. Geograph. Poet.
Lipſii opera omnia, 4 vol.
Lycophron gr. lat. cum Scholiis Oxon.
Martinii Lexicon Philolog. 2 vol.
Nicoloſii Studium geographicum.
Nizolii Theſaurus Ciceronianus, 2 vol.
Pindari opera gr. lat. cum Scholiis Oxon.
Plautus. *Lambini.*

Plutarchi opera gr. lat. *Paris.*
Polybii Hiſt. Cauſaboni.
Stephanus Byzantinus de Urbibus, Berkelii, &c.
Scapulæ Lexicon gr. lat. cum Indicibus. 1652.
Suidæ Lexicon gr. lat. 2 vol.
Stephani Theſaurus Linguæ Græcæ, 5 vol.
Skinneri Etymolog. Linguæ. *Amſt.*
Senecæ opera, cum notis Lipſii.
——— Idem, cum notis Gruteri, &c.
Thucydidis Hiſt. gr. lat. *Oxon.*
Tacitus & Vell. Paterculus Lipſii.
Virgilii opera, cum notis De la Cerda, 3 vol.
——— Idem cum notis Servii
Voſſii Etymolog. Linguæ Lat.
——— Ariſtarchus.
Zenophontis opera gr. lat. Leunclavii, &c.

Libri in Quarto.

AMmianus Marcellinus, Valeſii, Gronovii, &c.
M. Antonini Meditat. Gataker, &c. gr. lat.
Borrichius de variis Ling. Lat. ætat.
Cluverii Geographia, Edit. noviſſ. cum 46. Chartis.
——— Epitome Hiſtoriæ.
Catullus Tibullus Voſſii.
Caſimiri Lyrica.
Coleberti Philoſ. Vet. & Nov. 2 vol.
Ciceronis opera, 2 vol. Gruteri & Gronovii.
Cauſinus de Eloquentia.
Cæſaris Comment. Jungermanni.
Callimachi Hymni, gr. lat. Fabri.
Carteſii opera Philoſophica, &c.
Criſpini Lexicon gr. lat. cum Indic.
Cole Dictionarium Linguæ Latinæ.
Diogenes Laertius de Vitis Philoſoph. gr. lat. 2 vol.
Du Choul veterum Romanorum Religio Caſtramentat. &c.
Dictionarium Linguæ Lat. *Cantabrigiæ.*
Donati Roma vetus, cum figuris.
Derodonis Philoſophia, 2 vol.
Erpenii Grammatica Arabica.
Frienſhemii Supplement. Liviani
Gibſons Chronicon Saxonicum. *Oxon.*
Le Grand Philoſophia.
Homeri Ilias, gr. lat. cum Scholiis. *Cantabr.*
——— Idem Odyſſ. ſub Prelo, per J. Barnes.
Horatius cum notis Cruquii.

Horatius. Lambini
Harpocrationis Lexicon, gr. lat.
Herebordi Meletemata Philoſ.
Juvenal Henninii, notis.
D. Longinus de Sublimitate, gr. lat. Tollii
Lucretius de Rerum Nat. Fabri.
Luyts Aſtronomiæ Inſtitutio.
——— ad Geographiam novam introduct.
Morinus de Lingua primæva.
Metulæ Antiq. Romanæ.
Palmerii Græciæ Antiq. deſcriptio.
——— Exercit. in Authores Græcos.
Pindar Benedicti, Notis.
Plautus Lambini.
Pfeiferi Antiq. Græciæ.
Quintiliani Inſtitut. Orat.
——— Declamationes.
Roſini Antiq. Romanæ. Demſteri.
Robertſoni Theſaurus Linguæ Sanctæ.
Robinſoni Theſaurus Linguæ Græcæ.
Rubenius de Re veſtiaria Veterum.
Suiceri Lexicon, græc. lat.
Suetonius cum Numiſmat. Patini.
——— Idem notis Torentii.
——— Idem ex Recenſione Grævii.
Seberi Index in Homerum.
Pap. Statius cum comment. 2 vol.
Terentius Donati, &c.
Veni Emblemata Horatiana, cum Imaginibus.
Voſſii Obſervat. variæ de Menſura Mœniorum Romæ, 2 vol.

Authores in Uſum Sereniſſimi Delphini, Quarto. Pariſiis *impreſſi.*

AUlus Gellius.
Aurelius Victor.
Apuleius.
M. Sev. Boethius.
Ciceronis Epiſtolæ ad Famil.
---- Orationes, 3. vol.
---- de Oratore.
Cæſaris Comment.
Claudianus.
Catullus, Tibullus, Propertius.
Corn. Nepos.
Q. Curtius.
Eutropius.
Florus.
Horatius.
Juvenalis.
Juſtinus.
Lucretius.
Livius, 6. vol.
Martialis.
Manilius.
Ovidius, 4 vol.
Prudentius.
Phædrus.

Plautus

Plautus, 2 vol.
Plinii Hiſt. 5 vol.
Sex. Pomp. Feſtus.
Panegyrici veteres.
Pap. Statius.
Suetonius.
Salluſtius.
Terentius.
Tacitus, 4 vol.
Virgilius.
Valerius Maximus.
Velleius Paterculus.

Authores in Uſum Delphini, Lond. *impreſſi, in* 8vo.

JUl. Cæſaris Comment.
Corn. Nepos.
M. T. Ciceronis Orationes Select. Edit. 2. auct. & emendata. 1699.
L. Florus.
Q. Horatius, Edit. 2. 1699.
Juvenal & Perſius.
Lucretius.
Phædri Fab.
Ovidii Metamorph.
C. Salluſtius.
P. Terentius.
P. Virgilius.

Authores Claſſici, cum Notis Variorum. in 8vo.

AUrelius Victor.
Alexander ab Alex. 2. vol.
Auſonius.
Appianus Alexand. gr. lat. 2. vol.
Arrianus, gr. lat. 2. vol.
Aulus Gellius.
Barclaii Argenis, 2. vol.
---- Satyricon.
Boethius de Conſolat. Philoſ.
Curtius, Frienſhemii.
---- Idem Pitiſci.
Callimachus, 2. vol.
Cicero de Officiis.
Cicero Epiſt. ad Famil. 2 vol.
---- Epiſt. ad Atticum, 2 vol.
---- Orationes, Græevii.
Cæſaris Comment. Voſſii & Celſi.
Corn. Nepos.
Catullus, Tibullus, Propertius.
Epictetus, gr. lat.
Eraſmi Colloquia.
Florus, Salmaſii.
---- Idem Græevii.
Hiſt. Auguſt. Scriptores, 2 vol.
Horatius.
Juſtinus.
Juvenalis & Perſius.
Livius, 3 vol.
Lactantius de mortibus. Perfect.
Lucanus.
Lucianus, gr. lat. 2 vol.
Mythographi Latini, 2 vol.
Minucius Felix.
Martialis.
Macrobius.
Ovidius, 3. vol.
Opuſcula Mythologica, gr. lat.
Plautus, 2 vol.
Plinii Hiſt. 3. vol.
---- Epiſtolæ.
---- Panegyricus.
Polybius, gr. lat. 3 vol.
Phædri Fab. Burmanni, &c.
Petronius Arbiter.
Polyænus, gr. lat.
P. Statius.
Salluſtius.
Suetonius.
---- Idem Pitiſci, 2 vol.
Seneca Philoſoph. opera, 3. vol.
---- Tragœdiæ.
Sulp. Severus.
Terentius.
Tacitus, 2 vol.
Valerius Maximus.
Vegetius, 2 vol.
Virgilius, 3 vol.

Libri

Libri in Octavo.

ARistophanis Comœd. duæ, gr. l
Alcinois in Platonicam Philo-
ſophicam.
Ariſtotelis de Poetica Liber, gr. lat.
Apollodorus, gr. lat. Fabri.
Alvarez, Grammatica Lat. 4. part.
Andronicus Rhodius, gr. lat.
Ars Cogitandi.
Æliani Variæ Hiſt. Schefferi.
----- Idem notis Fabri.
Ars Sciendi, ſive Logica nova.
Archimed. Arenar. cum not Wallifii.
Busbeii Grammatica Græca.
Bleau de Uſu Globorum.
Buxtorfii Lexicon Hebraicum.
——— Thesaurus Grammat.
——— Grammat. Chald. & Syriac.
——— de Conſcribend. Epiſt Hebr.
——— Florilegium Hebraicum.
Biblia Sacra, Vulgatæ Edit.
——— Idem Junii & Tremelii.
Bibl. Hebr. per Leuſd. Typ. Athiæ
——— Idem, per Niſſelium.
——— Idem ſine punctis.
Barlæi Epiſtolæ, 2 vol.
Burgerſdicii & Heerbordi Logica.
Buchanani Hiſtoria Scotiæ.
Corderii Colloquia.
Colei Dictionar. Lat & Angl. 1699.
Centiloquus de Die Natali.
Corn. Nepos, Boecleri.
——— Idem, cum notis Loccenii.
Cebetis Tabulæ, Gronovii.
Comenii Janua Linguarum.
——— Idem 4 Linguarum.
Camdeni Grammatica Græca.
Cunæi Orationes, argumentis variis.
Jo. Clerici Phyſicæ.
——— Orationes.
——— Ars Critica, 2 vol.
——— Philoſophia. 4. tom.
——— Compendium Hiſtoricum.
Cocchii Arithmetica.
——— Euclidis Elementa.
Ciceronis opera om. cum not. Gruteri
& emendat. Gronovii, 11. vol
Ciceronis Orationes, Fregii, 3 vol.
——— de Officiis, cum not. Rachelii.
——— de Oratore. *Oxon.*
Clementis Epiſt. gr. lat. Colomeſii.
Centum fabulæ, cum figuris.
Craigius de Republ. Lacedæmonior.
Creinii Faſciculus Diſſertationum.
Demoſth. & Æchin. Orat gr. lat. *Oxon.*
Devarius de Particulis Linguæ Græc.
Decerpta ex Ovidio, Tibullo, &c.
Dinneri Epitheta, gr. lat.
Dionyſius de Situ Orbis, gr. lat. *Oxon.*
cum Chartis.
Diaconi Logica Ariſtotel. gr. lat.
Eraſmi Colloquia.
Epictetus Arriani, gr. lat..
Elingii Hiſt. Linguæ Græcæ.
Epigramm. Delect. ex Poetis decerpt.
in uſum Scholæ Eton.
Epigrammatum Græcorum Delectus,
in uſum Scholæ Etonenſis.
——— Id. in uſ. Schol. Weſtmonaſt.
Flaviſſæ Poeticæ.
Francii Orationes.
——— Poemata.
Floſculi Hiſtoriarum.
Fida Paſtora, Comœdia Paſtoralis.
Fleetwood Inſcriptiones Antiq.
Fearni Centum Fabulæ.
Gretſeri Inſtitutiones Linguæ Græc.
Goveani Logica Elenchtica.
Gale Opuſcula Mythologica, gr. lat.
——— Hiſtoriæ Poeticæ, gr. lat.
——— Rhetores Selecti, gr. lat.
——— Pſalterium Græcum.
Gaſſendi Aſtronomica.
——— Metaphyſica.
Grattrucchii Mathemat.
Grotius de Veritate Chriſtanæ Relig.
Grotius de Jure Belli, Edit. opt.
——— Annales Belgiæ.
——— Inſtitutiones Baptizandi.
Grut. Lampas, ſive Fax Artium, 7 vol.
Hierocles in Pythagorum.
Hygini Fabulæ Schefferi & Munkeri.
Heinſii Poemata.

Hugenii

Hugenii Poemata.
Herodian. gr. lat. *Oxon.* 1699.
Hefiod. gr. lat. Grævii.
——— Idem, Schrevelii.
Homeri Ilias & Odyff. 2 vol.
Homeri Liber primus notis Sylvani.
Herminius de Ling. Græc. Pronunciat.
Hool Orbis Pictus.
——— Accidence and Termination.
——— Corderius, Lat. Engl.
Juvenal & Perfius, Lubini.
Indiculus Univerfalis.
Iffendorii Logica.
——— Effata Philofophica.
Ifocratis Orationes.
Juftin. Hift. Grævii.
Leufdeni Compend. Græc. N. Teft.
——— Compend. Biblicum Hebr.
——— Lexicon Hebraicum.
——— Schola Syriaca.
——— Clavis Linguæ Græcæ.
——— Onomafticon Sacrum.
Lilly's Grammar.
Lipfii opera omnia, 4 vol.
——— Antiquitates Romanæ.
Livii Hift. 2 vol. *Cantabrigiæ.*
Lycofthenis Apothegmata.
Meddei Tabellæ Dialect. in Gr. Decl.
Mayr Inftitut. Linguæ Hebraicæ.
Muſarum Anglicanarum Analecta, 2 vol. Edit. 2. *Oxon.* 1699.
Miltoni Paradifus Amiſſus.
Mercatoris Aſtronomia.
Muncherus de Intercalatione Gentium Roman.
Maſonis Elogia varia, *Pariſiis.*
Meneſtrerii Philoſ. Imagin. cum fig.
Miltoni Epiſt. ad Familiares.
Martini Hiſtoria Synica.
Natalis Comitis Mythologia.
Nicii Erythræi Pinacotheca.
Nemeſius de Natura hominis.
Niewentiit Analyſis infinitorum.
Novelle Methode pour la Lang. Lat.
——— pour la Langue Grec.
Oratorum Græciæ Orationes, gr. lat.
Ozenam Tabulæ Sinuum, &c.
Orbis Imperantis Tabellæ Geograph. Hiſtor. Geneolog. & Chronol. &c.
Petitus de Amazonibus.
Perroniana, five Excerpta ex ore Cardinalis Perronii.
Plato de Rebus Divinis, gr. lat.
Puffendorfi Introduct. ad Hiſt.
——— de Officio Hominis.
——— Diſſertationes Academicæ.
Plutarch. de audiendis Poetis, gr. l. *Ox.*
Pomp. Mela de ſitu orb. Gronov. 1698
Petavii Orationes & Epiſtolæ.
——— Opera Poetica.
Polydor. Virgil. Hiſtor. Angl.
Poetæ Minores Græci. gr. lat.
Phædri Fab. per Hoadly.
——— Idem Fabri.
——— Idem Schefferi.
Poemata ſeptem illuſtrium Virorum.
Plinii Epiſtolæ. *Oxon.*
Petavii Rationale Temporum.
Plinii Epiſt. & Paneg. *Oxon.*
Poiret de Chriſt. Liberor. education.
Phalaridis Epiſtolæ, gr. lat. *Oxon.*
Paſſoris Grammatica Græca.
——— Lexicon Græco-Latinum.
Pueriles Confabulatiunculæ. gr. lat.
Quintil. Inſtitutiones Oratoriæ. *Gen.*
——— Declamationes. *Oxon.*
Raii Dictionarium Trilingue.
Rohault Tractatus Phyſicus.
Ravennatti Geographia. *Pariſ.*
Rapin de Hortis Poem.
Rohault. Tractat. Phyſ. cum figuris.
Reineccii Fabelli Æſop.
Rulandi Synonymiæ Ling. græc.
Raadt de Punctis Hebr.
Robinſon Phraſes Lat. & Engl.
Sanctii Minerva Perizonii.
Stewechius de Particulis Ling. Lat.
Strumii Matheſis Eneucleata.
Suetonius. *Oxon.*
Sophoclis Tragœd. cum Schol. gr. lat.
Scaligeran. five Excerpt. ex Ore Scal.
Schrevelii Lexicon, gr. lat. 1699.
Sanderſon de Obligat. Conſcientiæ.
——— de Juramento.
——— Judicium Oxonienſis.
Starkii Specimen Sapientiæ Indor.

Tacqueti

Tacqueti Arithmetica.
——Elementa Geometriæ.
Theocritus, gr. lat. cum Scholiis & Annotationibus Scaligeri, Cauſaboni, Heinſii *Oxon.*
Textoris Epitheca.
Theophr. Notationes Morum Cauſab.
Ulac Tabulæ Sinuum & Tangent.
Varenii Geographia illuſtrat.
——Deſcript. Reg. Japoniæ & Siam
Vitalis Lexicon Mathemat.
Voſſius de Poematum Cantu.
Voſſii Grammatica Lat.
——Linguæ Græc. Rudimenta.
——Elementa Rhetoricæ.
Verwey nova via docendi græcæ.
Vallæ de Linguæ Latinæ. Elegantia.
Veni Emblemata Horatiana cum fig.
Walkers Idioms, Phraſes, Particles, Examples, &c.
Wheare Methodus legendi Hiſtorias
Zenophon de Cyri Inſtitut. gr. lat.
——Idem græcæ. *Oxon.*
Zoſimi Hiſt. novæ, gr. lat.

Libri in Duodecimo.

ANacreon, gr. lat. Fabri.
——Id. Stephani.
——Id. Baxteri, gr. lat.
Antiquæ Hiſtor. Synopſis.
Apulei opera omnia.
Æmilii Orationes.
Acontii Stratagemata.
Angliæ Notitia.
Ariſtophanis Comœd. gr. lat.
Apthonii Progymnaſmata.
Æſopi Fab. in uſum Schol. Eton. g. l.
——Id. Weſtmonaſt.
Artis Logicæ Compendium.
Anthologia ſeu Poemata Italorum.
Andrews Preces gr. lat.
Auguſtini Confeſſ.
——Meditat.
Auli Gellii noctes Atticæ.
Acuta Dicta Poetarum.
Agrippa de Vanitate Scient.
Admirandæ rerum admirabili.
Bartholinus de Armillis Veterum.
Buchanani Poemata.
Biblia Septuaginta *Amſt.*
——Idem. *Cantabr.*
——Latina Junii & Tremelii.
Baconi opera omnia.
Barlæi Poemata, 2 vol.
Biſſelii Argonauticon Americ.
Baldæ Sylva Lyrica.
Barclai Argenis.
——Euphormio.
Billii Locutiones græcæ.
Bongarſi Epiſtolæ.
Baudii Epiſtolæ.
——Poemata.
Buchleri Theſaurus Poet.
Buſſier Floſculi Hiſtor.
Baronii Metaphyſica.
Boethius de Conſolat. Philoſ.
M. T. Ciceronis opera omnia, Gruteri & Gronovii, vol. XI.
——Epiſt. ad Famil. ibid.
——Idem, cum Notis Græv.
——Idem de Officiis Græv.
——Idem ſine Notis Gronovii.
——Idem Orat. ſelectæ.
Corn. Nepos, per Hermanid. Lud.
——Idem. *Oxon.*
——Idem Cellarii Notis.
——Idem Boecleri.
Cæſaris Comment. Scaligeri.
J. Celſi Vita Cæſaris.
Crucii Orationes.
Crucii Epiſtolæ.
——Medulla Logicæ.
Cluverii Introd. ad Geogr. cum fig.
Cellarii Hiſt. Antiq. & Nov.
——Geographia Antiq. & Nov.
——Nucleus Hiſt.
Cantelius de Republ. Romana.
Cofarcii Orationes & Carmina.
Comenii Lexicon Atriale.
——Panſophiæ Prodromus.
Q. Curtius Notis Loccenii.
——Idem Friemhemii
——Idem Cellarii.
——Idem Vaugelas, gr. lat.

Celeberri

Coleberti Philoſophia, 6 vol.
Cowlæi Poemata Latina.
Deckerrus de ſcriptis Adeſpot.
Demoſthenis Orationes, gr. lat.
Diatericus de conſcribendis Orat.
——Præceptorum Dialecticæ.
Democritus Ridens.
Du Hamel de mente Humana.
——de Concenſu vet. ac nov. Philoſ
——de Corpore animato.
Emanuel Theſaurus Inſcript.
Eraſmi Colloquia.
——Apothegmata.
——Spit. Adagiorum
——Enchiridion Milit. Chriſt.
——Moriæ Encomium.
——de conſcribendis Epiſt.
——Vita & Epiſtolæ.
——de Pronunciatione.
——Inſtitut. princip. Chriſtiani.
——de copia Verborum.
Epicteti Enchiridion, gr. lat.
Epigrammatum Delectus, ex omnibus Poetis accuratè decerptus, in uſum Scholæ Eton 1699.
Engliſh Examp. to Lilly's Grammar Rules, for Childrens Lat. Exerciſe, with an Explanat. to each Rule: for the uſe of *Eton* School. 1699.
Finckleri Manuduct. in Geog. & Hiſt.
L. Florus Minelii.
----ex Edit. Salmaſii
----idem Notis Tan. Fabri.
----idem Notis Stadii.
Val. Flaccii Argonautica Heinſii.
Francii Poemata.
Fethii Antiq. Homericæ.
Farnabii notæ in Terentium.
—in Juvenalem.
—in Ovidii Metamorph.
—in Martialem.
—in Lucanum.
—in Senecam.
—in Virgilium.
Forſtneri Notæ in Tacitum.
Sex. Frontini Stratagemata.
Flores illuſtrium Poetarum.
Frontonis Epiſtolæ Selectæ.
Gradus ad Parnaſſum. 1698.
Gentiis de Modis ac Ceremoniis.
—Roſarium Politicum.
Gatherkethi Poemata.
Gierus de Luctu Hebreorum.
Guicherdus de Antiq. Triumph.
Gronovii Obſervat. in Livium.
Geulinx Logica.
—Ethica.
Gualtruchii Matth. 5 vol.
Gardineri Specimen Orat.
Grotii Poemata.
—Annales Belg.
—Epiſtolæ ad Gallos.
—de Veritate Reilg.
—Florum Sparſio.
Grammatica Rationis.
Geuſii Victimæ humanæ.
Grobianus & Grobiana.
Galateus de moribus.
Golnetzii Itinerarium Ga Belg.
Hermannidæ Britannia, cum Chartis.
Horatius notis Rodelii.
—idem Tan. Fabri.
—idem Bond.
—idem Minelii.
—id. per M. Dacier Lat. & Fr. 10 vol.
Heinſii Poemata Latina.
—Orationes
Hoffmanni Epigrammata.
Hygini Fabulæ.
Hobbs de Cive.
Heginetii Itinerarium.
Hornii Orbis politicus.
—idem Hiſt. Natural. & Civ.
—Arca Noë.
—Ulyſſea.
—Orbis Imperan.
—Hiſt. Eccleſiaſtica, per Leideker.
Hulſii Syſtema Logicæ.
Hogerti Poemata.
Huetii Cenſura Philoſ. Cartes.
Herbert de Veritate.
—de cauſis Errorum.
Henr. Navarri Regis Epiſt.
Juſtini Hiſt. Grævii.
—idem Tan. Fabri.
—idem Boxhornii.
—idem Oxoniæ Edit
Juvenal & Perſius.

Iter

Iter per Mundum Carteſii.
Iſſendorrn. Medulla Phyſ.
Jacchæi prima Philoſ.
Juelli Apologia Eccleſ. Angl.
Kirchmajeri medulla Orat.
Kirchmannus de Annulis.
—de Funeribus Roman.
Keucheni vita Antonini Pii.
Kempis de Chriſto imitando.
Leuſdeni Manuale Ebraicum.
—Compend. Biblicum Vet. Teſt.
—Compend gr. Nov. Teſtam.
—Paſſoris Syllabus.
—Pſalterium Hebr.
Lipſii Politica.
Luciani Dialogi gr. lat.
Livii Hiſt. Rom. *Elz.*
—Conciones & Orat.
Lucretius. Fabri.
Luciani Dialogi, gr. lat.
Ant. Liberalis Metamorph.
Lubin Clavis Ling. græc.
Lyſimachi Epiſtolæ.
Laus Ululæ & Aſini.
Liturgia Eccleſiæ Angl. Græc.
—idem Latin.
Lavater de ſpectris.
Loon de Manumiſſ Servor. ap. Rom.
Logica ſive Ars dirigendi Cogitat.
Machiavelli Hiſt Florent.
Magius de Tintinabulis.
Magneni vita Democritis.
Miltoni Literæ Cromwell.
—Ars Logica.
—pro Populo Angl.
Molinæi morum Exemplar.
Macovii Metaphyſica.
Menagii Poemata.
Magiri Enchiridion Hiſt.
Maii Suppliment. Lucani.
Minucius Felix. *Oxon.*
Meri Enchiridion Ethicum.
Nicolai Romanorum Triumph.
—de Græcorum Luctu.
Niphus de Amore Liber.
Neuhuſii Poemata.
—Epiſtolar. Cent.
—Suada Alcmariana.
—Florilegium Philolog.
Neuhuſii Exercitatio Eloquentiæ.
—Tyrocinium Eloquentiæ.
—Gymnaſium Eloquentiæ.
Nouelli Catecheſis gr. lat.
Nugæ Venales de Ridend. & Jocand.
Neyendallii Poemata.
Novum Teſtamentum græc. *Oxon.*
—idem Curcellæi.
—idem Leuſdeni.
—idem, per Hool.
Nov. Teſtament. Lat. Beza.
—idem à Caſtalione.
Oxford Latin *Grammar, with Notes.*
Orphei Argonautica, gr. lat.
Ovidii Metam. Minelii.
—de Triſtibus, Minelii.
—Opera omnia, 3 vol. Bleau.
Orationes Rhetorum Lovan.
Organi Philoſ. Rudament.
Oeuvres de Sr. Boileau.
Olai Magni Hiſt. Septentrion.
Plinii Epiſt. *Oxon.*
—Panegyrici Fabri.
Perſius Notis Bond.
Prioli Hiſt. Galliæ.
Phœdri Fabulæ Æſop.
Petavii Ratioale Temp.
Philoſophia Vetus & Nova.
Poieret de Erudit. Solida.
Pol. Virgil. de Rerum Invent.
Paſſoris Manuale Nov. Teſt.
Pardies Elementa Geomet.
Petronius Arbitrer cum Fragment.
—idem French. Lat. cum figur.
Puffendorf de Officio Hominis.
—de habitu Religionis.
Platonis ac Lyſiæ Orat.
Pomey Panth. Mythecum, cum fig.
Prudentius Heinſii.
Pfeifferi Antiq. Ebraicæ.
Prætorii Theatrum Ethicum.
Platina de Vitis Pontif.
Principia Philoſoph. antiq. & recenſ.
Roma Illuſtrata cum fig.
Rutilii Itinerarium.
Radau Orator Extemporaneus.
Saluſtius Minelii.
—idem Grafiwinkel.
—idem ſine Notis. *Amſt.*

Senecæ

Catalogus Librorum.

Senecæ Tragœdiæ.
Satyræ preſtant. Viror. 2 vol.
Suetonius Boxhornii.
—id. Cauſaboni.
—id. Grævii.
Solerius de Pileo, cum fig.
Stradæ Proluſiones.
—de Bello Belgic.
Sande Hiſt Belgica.
Sanazarii Poemata.
Secundi Poemata.
Synopſis Geographiæ.
Savilis in Tacitum.
Schotti Itinerarium Ital.
Sleidan de quatuor Impetiis.
Suiceri Compend. Phyſicæ.
Scaligerana prima.
Strauchii Breviarium Chronolog.
Sennerti Epit. Nat. Scientiæ.
Symbola Chriſtiana.
Schorani contin. Hiſt. Sulp. Severi.
Smith aditus ad Logicam.
Spenſeri pia Deſideria.
Statuta Univerſitat. Oxon.
Schwertferi notitia Poetarum.
Terentius Minelii.
—idem, par M. Dacier, fr. lat.
—idem ſine Notis.
Theognidis Poemat. gr. lat.
Textoris Epithera.
Tacitus Notis Ryckii, 2 vol.
—id. Boxhornii.
—id. Edit. Bleau.
Turſelinus de Particulis Lat. Orat.
—Epit. Hiſt. Mundi.
Thuani Poemata.
Thomaſſinus de Teſſeris Hoſpital.
Toppeltini Origines Tranſylvan.
Tertulliani Apologeticus.
Theſaurus Phraſium Poeticar.
Voſſius de Studiorum Ratione.
Val Maximus Minelii.
Vigerii Idiotiſma Ling. Græc.
Virgilius Heinſii.
—id. Minelii.
—id. Fabri.
Veneronis Ital. Gramm.
Valerii Flacci Argonautica.
Velleius Paterculus Voſſii. Elz.
Vivis introduct. ad Sapient.
Vincentius Lyrinenſis Baluzii.
Walkeri Idiomata.
—Rhetorica.
Walæi Compend. Ethicæ Ariſtoteli.
Zevecotii Poemata.

Libri in 24.

Apuleius. Auſonius. Amoris Effig. Alciati Emblemata. Auguſtin. Meditat. —Confeſſiones. Busbequii Epiſt. Buchanan. Poemata. Buxt. Charact. Literat. Boeth. de Conſolat. Philoſ. Bellarm. Opuſcula. Biblia vulg. Edit. 6 vol. Cauſini Tragœd. ſacr. Q. Curtii Hiſt. Claudian Heinſii. Catull. Tibull. Propert. Caſimiri Lyrica. Cæſar. Comment. Scalig. Compend. Vitar. Divor. cum Imagin. Cunæus de Republ. Hebr. Cluverii introd. ad Geogr. Corn. Nepos. Dictys Cretenſ. Drexell. Aurefodin. —Deliciæ gent. human. Epitom. Rom. Hiſt. Eraſmi Colloqu. Epiſt. Enchirid. L. Florus Hiſt Rom. Fournier Eucl. Elem. Ferrar. Orat. Goer. de Mare hb. Gyllii Reipubl. Conſt. Horat Flacc. Jonſton Poem. Juven. & Pers. Juſtin. Voſſ. Kemp. de Chriſt imitand. Lucret. de rer. Nat. Lipſ. de Conſtant. —Monita. —Politica. Lucan. Martial. Epigr. Ovidius, Heinſ. 2 vol. Owen Epigr. Pap. Statius Prudent. Plautus Petron. Arbitr. Pindar gr. l. Reipubl. var. diverſor. Gent. Saluſt. Criſp. Suet. Tanaq. Senec. Trag. —id. Not. Farnab. —Opuſc. Sleidan. de 4or Imper. Scaligeri Elect. Epigr. Teſtam. Nov. Græc. Lexic. —id. gr. lat. Tacitus. Terentius. Theophraſt. Charact. Virg. Heinſii. Val. Maximus.

FINIS.